

แนะนำจังหวัด **ฉะเชิงเทรา**

ฉบับ **อำเภอท่าตะเกียบ**

CHACHOENGSAO

ISBN 978-974-8234-95-3

เจ้าของ

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

คณะที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุทัย ศิริภักดิ์	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
ศาสตราจารย์วิโชค มุกดามณี	ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
ศาสตราจารย์สุชาติ เกาทอง	ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมศรี นพวงศ์ ณ อยุธยา	ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
อาจารย์วิรัช พงษ์ใหม่	ผู้ทรงคุณวุฒิประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
อาจารย์จินดา เนื่องจำนงค์	ประธานที่ปรึกษาศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
อาจารย์โยธิน จี๊งวาท	ที่ปรึกษาศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
อาจารย์อารียา บุญทวี	ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

คณะกรรมการผู้จัดทำ

อาจารย์วิจิตรพงศ์ มณีนันทวัฒน์	ประธานและผู้เรียบเรียงข้อมูล/เนื้อหา
อาจารย์สุนทรีย์ ธรรมสุวรรณ	ฝ่ายเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ
อาจารย์ธีระวุฒิ กลิ่นด่าง	ฝ่ายเอกสาร
นายณัฐพนธ์ สิงห์ยศ	ฝ่ายตรวจสอบและพิสูจน์อักษร
นางสาวนวลลออ อนุสิทธิ์	ฝ่ายเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ
นางสาวฐิติรัตน์ เอนกสุวรรณกุล	ฝ่ายประชาสัมพันธ์และฝ่ายเอกสาร
นายสุรพล โต๊ะสีดา	ฝ่ายประชาสัมพันธ์และฝ่ายเอกสาร
นางสาวอรรณพ เล็กชะอุม	กรรมการและเลขานุการ/ฝ่ายจัดทำรูปเล่ม

พิมพ์ที่

บริษัท เอ็มเอ็น คอมพิวเตอร์ จำกัด

๔๘๘-๔๙๐ ถนนฉะเชิงเทรา-บางปะกง ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

โทร. / แฟกซ์ ๐-๓๘๕๑-๕๗๗๐, ๐-๓๘๕๑-๕๕๓๐

พ.ศ. ๒๕๕๙

จำนวน ๒๐๐ เล่ม

สารจากนายอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

อำเภอท่าตะเียบ เกี่ยวข้องกับเมืองหลวงตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๓ ในฐานะบทบาทด้านวัฒนธรรมด้านศาสนา คือ เสาชิงช้า ที่บริเวณหน้าวัดสุทัศน์เทพวราราม เป็นกิ่งอำเภอท่าตะเียบ ในฐานะบทบาทการเมือง การปกครอง และได้รับการยกฐานะเป็นอำเภอเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นเมืองชายแดนที่อยู่ห่างจากตัวจังหวัดร่วม ๑๐๐ กิโลเมตร ในฐานะที่เป็นจังหวัดเชื่อมต่อกับจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกที่ครอบคลุมอยู่ในเขตพื้นที่รอยต่อ ๕ จังหวัด (ภาคตะวันออก) บางพื้นที่ยังมีสภาพป่าที่สมบูรณ์จนได้รับยกย่องให้เป็นคำขวัญจังหวัดคือ อ่างฤๅไน ป่าสมบูรณ์

อำเภอท่าตะเียบ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบใช้ในการทำการเกษตร เป็นพื้นที่ป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นแหล่งเก็บน้ำขนาดใหญ่ รวมแล้วกว่า ๑,๐๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖๗๗,๕๐๐ ไร่ จึงทำให้กลายเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่เหมาะสมในการอยู่รวมกลุ่มเป็นชุมชน ๒ กลุ่มใหญ่ คือ ตำบลท่าตะเียบ และตำบลคลองตะเกรา จำนวน ๔๗ หมู่บ้าน ที่มีความแตกต่างกันทางด้านเชื้อชาติ พันธุกรรมและวัฒนธรรมและอาชีพที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของแต่ละชุมชนเป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ อำเภอท่าตะเียบจึงได้ร่วมกับศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ได้รวบรวมข้อมูลท้องถิ่นของแต่ละชุมชน พุทธสถาน ศิลปวัฒนธรรม หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมทั้งภูมิปัญญา การละเล่นพื้นบ้านและประเพณีท้องถิ่น จึงได้จัดทำหนังสือแนะนำจังหวัดฉะเชิงเทรา ฉบับอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำให้เกิดเป็นองค์ความรู้กับหน่วยงานราชการ ชาวอำเภอท่าตะเียบสืบต่อไป

สุดท้ายอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ขอขอบคุณผู้บริหารและบุคลากรของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ได้จัดทำหนังสือฉบับนี้มาเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ให้หน่วยงานราชการ สถานศึกษาและประชาชนต่อไป

นายธรรมบุญ แจ่มใส

นายอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

สิงหาคม ๒๕๕๙

บทนำ

หนังสือแนะนำจังหวัดฉะเชิงเทรา “ฉบับอำเภอท่าตะเกียบ” นี้ เป็นส่วนหนึ่งของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรม และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่สู่สากล มาตรการที่ ๒.๑ สนับสนุนการวิจัย งานสร้างสรรค์และพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของแผนพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) รวมทั้งตามพันธกิจในการส่งเสริมด้านการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงและสร้างสรรค์ศิลปะ วัฒนธรรมของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ภายใต้นโยบายในการบริหารและพัฒนาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่เกี่ยวกับนโยบายด้านการส่งเสริมและพัฒนาการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เน้นการแสวงหาความจริงบนพื้นฐานภูมิปัญญาของท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล โดยบูรณาการกับการศึกษาวิจัย การเรียนการสอน และการบริการวิชาการ เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาสังคมและท้องถิ่น ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เล็งเห็นว่า การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลท้องถิ่นในรูปแบบของเอกสารวิชาการ เป็นหลักฐานร่องรอยในการเล่าเรื่องราวในอดีตให้ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ของผู้สนใจในอนาคต เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการอนุรักษ์ สืบสานมรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป และแพร่หลายไปยังสังคมอื่นจนกลายเป็นประวัติศาสตร์แห่งอารยธรรมท้องถิ่น นำไปสู่การประกันคุณภาพการศึกษา องค์ประกอบที่ ๔ การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ขอขอบพระคุณเจ้าอาวาสวัดต่างๆ ในอำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา นายอำเภอท่าตะเกียบ ปลัดอำเภอท่าตะเกียบ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะเกียบ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา ตลอดจนหน่วยงานและบุคลากรจากองค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่กรุณาให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ วัด ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อหรือตำนาน ภาษาและวรรณกรรม การละเล่นพื้นบ้าน การอนุญาตให้เข้าไปบันทึกภาพ สัมภาษณ์ การตรวจทานข้อมูลจนทำให้ได้ข้อมูลที่ค่อนข้างถูกต้องและสมบูรณ์ และขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับคุณนารีรัตน์ กาญจนพันธ์ นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ ที่ได้มอบภาพถ่ายประเพณีบุญบั้งไฟและคุณสุรพงษ์ อุตะรา รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกราเป็นอย่างยิ่งที่ได้มอบภาพถ่ายประเพณีเจ้าพ่อเขากา เพื่อความสมบูรณ์ของวารสารฉบับนี้ รวมทั้งคุณวิโรจน์ อาจหาญ ที่มอบแผนที่เส้นทาง และผู้ใหญ่ประเสริฐ พรหมภิบาล ที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี

หากมีข้อมูลผิดพลาดในการจัดทำ คณะผู้จัดทำขออภัยและขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
กรกฎาคม ๒๕๕๙

สารบัญ

หน้า

สารจากนายอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๓

บทนำ

๔

ประวัติอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๗

ประวัติตำบล ในอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑๗

- ตำบลท่าตะเียบ

๑๘

- ตำบลคลองตะเกรา

๒๑

ประวัติหมู่บ้าน ในอำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๒๗

โบราณสถาน อำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๓๕

- ประวัติวัดในตำบลท่าตะเียบ

๓๖

- ประวัติวัดในตำบลคลองตะเกรา

๓๒

ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

๑๑๓

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๒๓

สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน

๑๒๙

แหล่งท่องเที่ยว

๑๓๗

บรรณานุกรม

๑๔๒

ประวัติอำเภอ

อำเภอนาทะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติความเป็นมาอำเภอท่าตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

คำขวัญอำเภอ

“ตำนานเสาชิงช้า เจ้าพ่อเขากาศักดิ์สิทธิ์ ผลผลิตหลากหลาย อ่างน้ำใหญ่ ป่าสมบูรณ์”

ตำนานเสาชิงช้า	ที่มาของชื่ออำเภอท่าตะเกราซึ่งไม่ทำเสาชิงช้าบริเวณหน้าวัดสุทัศน์เทพวราราม ในสมัยรัชกาลที่ ๓ มาจากป่าอำเภอท่าตะเกรา
เจ้าพ่อเขากาศักดิ์สิทธิ์	ทหารสมเด็จพระเจ้าตากซึ่งเสียชีวิตอยู่บริเวณเขากา และมีการตั้งศาลเป็นที่เคารพ
ผลผลิตหลากหลาย	เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการทำเกษตรกรรมและได้ผลผลิตที่หลากหลาย
อ่างน้ำใหญ่	อ่างเก็บน้ำคลองสียัดซึ่งเป็นแหล่งน้ำซึ่งหล่อเลี้ยงประชาชนในอำเภอท่าตะเกราและประชาชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา
ป่าสมบูรณ์	มีพื้นที่ป่าไม้ที่มีความสมบูรณ์ประกอบด้วยทั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน และเขตป่าสงวนแควระบบ-สียัด

ประวัติความเป็นมา

ผู้เฒ่าผู้แก่ในบ้านได้เล่าความเป็นมาของอำเภอท่าตะเียบให้ฟังว่า คำว่า “ท่าตะเียบ” มีความเป็นมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทางกรุงเทพฯ ได้คิดทำการก่อสร้างเสาชิงช้าที่บริเวณหน้าวัดสุทัศน์เทพวราราม และได้บอกตามหัวเมืองต่างๆ ที่มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ให้หาไม้แดงเอาไปทำไม้ตะเียบเสาชิงช้าวัดสุทัศน์เทพวราราม บ้านท่ากลอยและบ้านวังวุ้งขณะนั้นเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์จึงได้รายงานไปทางกรุงเทพฯ ทางการจึงได้ส่งทหารมาดูแลไม้แดงงามจำนวน ๒ ต้น บริเวณป่าห่างจากบ้านท่ากลอยและบ้านวังวุ้งไปประมาณ ๑ กิโลเมตร เมื่อเลือกได้ไม้แดงตามที่ต้องการแล้ว ได้ทำการล่องไปตามคลองสียัดออกคลองท่าลาดและนำเข้ากรุงเทพฯ แต่เนื่องจากไม้แดงมีขนาดใหญ่ บริเวณที่ลากไม้ลงคลองสียัดจึงราบเรียบเป็นท่อน้ำ ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนั้นว่า ท่าลงไม้ตะเียบและเพี้ยนมาเป็น “ท่าตะเียบ” จนถึงปัจจุบันนี้

อำเภอท่าตะเียบ ตั้งเป็นกิ่งอำเภอ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๔ โดยแยกมาจากท้องที่อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยได้รับการยกฐานะเป็นอำเภอเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

อำเภอท่าตะเียบ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖๗๗,๕๐๐ ไร่ เดิมอำเภอท่าตะเียบอยู่ในการปกครองของอำเภอสนามชัยเขต ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอท่าตะเียบและอำเภอท่าตะเียบ ตามลำดับ อำเภอท่าตะเียบตั้งอยู่ริมถนนสายความมั่นคง สนามชัยเขต-วังน้ำเย็น

อำเภอท่าตะเียบ เป็นเขตพื้นที่อำเภอหนึ่งของจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ครอบคลุมอยู่ในเขตพื้นที่รอยต่อ ๕ จังหวัด (ภาคตะวันออก) บางพื้นที่ยังมีสภาพป่าที่สมบูรณ์ เป็นส่วนหนึ่งของป่าสงวนแห่งชาติแควะบมสียัด และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน

ลักษณะที่ตั้ง

อำเภอท่าตะเียบเป็นหนึ่งในจำนวน ๑๑ อำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะทางห่างจากจังหวัดประมาณ ๘๔ กิโลเมตร

เนื้อที่ของอำเภอท่าตะเียบ ประมาณ ๑,๐๘๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๗๗,๕๐๐ ไร่

อาณาเขตติดต่อ

อำเภอท่าตะเียบตั้งอยู่ทางตะวันออกของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียง ดังนี้	
ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลคูยายหมี ตำบลท่ากระดาน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลพวา และตำบลขุนช่อง อำเภอแก่งหางแมว (จังหวัดจันทบุรี)
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลหนองหัว อำเภอเขาฉกรรจ์ ตำบลทุ่งมหาเจริญ อำเภอวังน้ำเย็น ตำบลวังทอง และตำบลวังใหม่ อำเภอวังสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับอำเภอบ่อทอง อำเภอเกาะจันทร์ และอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ตำบลหนองไม้แก่น อำเภอแปลงยาว ตำบลลาดกระทิง อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบใช้ในการทำการเกษตร และเป็นพื้นที่ราบป่าไม้อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน สภาพดินอุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำการเกษตร มีอ่างเก็บน้ำคลองสิียดขนาดใหญ่ ความจุ ๔๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร สร้างเพื่อการชลประทาน

ลักษณะดินในอำเภอท่าตะเกียบ ส่วนใหญ่ดินมีสภาพเสื่อมโทรม คุณภาพดินต่ำ และในบางพื้นที่แล้งขาดน้ำในการเพาะปลูก การปรับปรุงดินทำได้ค่อนข้างลำบาก จำเป็นต้องใช้วิธีการบำรุงดินต่าง ๆ เพิ่มเติมจากการใช้ปุ๋ยเพียงอย่างเดียว

ลักษณะภูมิอากาศ

มีอากาศเย็นสบาย เนื่องจากมีพื้นที่ป่าไม้จำนวนมาก และเป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู คือ

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม – เดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน – เดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน – เดือนกุมภาพันธ์

ข้อมูลการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ แบ่งเป็น ๒ ตำบล ๔๗ หมู่บ้าน มีองค์การบริหารส่วนตำบล ๒ แห่ง ดังนี้

ตำบล	เนื้อที่ (ตร.กม.)	หมู่บ้าน	องค์การบริหารส่วนตำบล
ท่าตะเกียบ	๔๔๓ ตร.กม. หรือ ๒๗๖,๘๗๕ ไร่	๒๒	๑
คลองตะเกรา	๖๔๑ ตร.กม. หรือ ๔๐๐,๖๒๕ ไร่	๒๕	๑
รวม	๑,๐๘๔ ตร.กม. หรือ ๖๗๗,๕๐๐ ไร่	๔๗	๒

หน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่

๑. หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ

- ที่ทำการปกครองอำเภอท่าตะเกียบ
- สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอท่าตะเกียบ
- สำนักงานปศุสัตว์อำเภอท่าตะเกียบ
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอท่าตะเกียบ
- หน่วยรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะเกียบ
- ศูนย์ปฏิบัติการไฟฟ้าฉะเชิงเทรา
- สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่ากระบกคู่
- สำนักงานต้นน้ำภูไท
- สำนักงานก่อสร้าง ๘ โครงการ อ่างเก็บน้ำคลองสิียด
- ศูนย์อำนวยการทางหลวงชนบท อำเภอท่าตะเกียบ
- สถานีตำรวจภูธรท่าตะเกียบ
- สำนักงานเกษตรอำเภอท่าตะเกียบ
- สำนักงานประมงอำเภอท่าตะเกียบ
- โรงพยาบาลอำเภอท่าตะเกียบ
- สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอ
- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา
- กองร้อยทหารพรานที่ ๑๓๐๖

- สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาย่อย - ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษา
อำเภอท่าตะเกียบ ตามอัยาศัย อำเภอท่าตะเกียบ
- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคคลองสิยัด - สวนป่าคลองตะเกรา

๒. ธนาคารหรือสถาบันการเงิน

- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาท่าตะเกียบ
- ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาหนองคอก

๓. หน่วยงานอื่น ๆ ในพื้นที่

- ศูนย์เรียนรู้ชุมชนอันเนื่องมาจากพระราชดำริบ้านอ่างเตย

ข้อมูลประชากร

อำเภอท่าตะเกียบ มีประชากรทั้งสิ้น ๔๖,๐๐๕ คน แยกเป็นชาย ๒๓,๓๐๑ คน หญิง ๒๒,๗๐๔ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ยต่อพื้นที่ประมาณ ๔๒.๔ คน / ตารางกิโลเมตร

ลำดับ	ตำบล	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	รวม (คน)	หมายเหตุ
๑	ท่าตะเกียบ	๙,๖๒๖	๙,๒๑๙	๑๘,๘๔๕	
๒	คลองตะเกรา	๑๓,๕๑๓	๑๓,๒๙๓	๒๖,๘๐๖	

ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอท่าตะเกียบ ณ เดือนเมษายน ๒๕๕๙

ข้อมูลด้านการศึกษา

ประชากรส่วนใหญ่จบการศึกษา ระดับประถมศึกษา มีสถานศึกษาและจำนวนนักเรียน ดังนี้

โรงเรียน					จำนวนนักเรียน			
ตำบล	มัธยม	ขยาย โอกาส	ประถม	ศูนย์เด็กเล็ก	ม.ปลาย	ม.ต้น	ประถม	ก่อน ประถม
ท่าตะเกียบ	-	๖	๑๐	๓	-	๕๙๔	๑,๖๑๖	๕๖๑
คลองตะเกรา	๑	๘	๒	๑๑	๔๓๗	๕๖๔	๒,๐๒๘	๖๕๘
รวม	๑	๑๔	๑๒	๑๔	๔๓๗	๑,๑๕๘	๓,๖๔๔	๑,๒๑๙

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ข้อมูลด้านสาธารณสุข

มีโรงพยาบาล ขนาด ๓๐ เตียง ๑ แห่ง มีสำนักงานสาธารณสุข ๑ แห่ง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๙ แห่ง มีร้านขายยา (เอกชน) ๑ แห่ง

ข้อมูลด้านศาสนาและวัฒนธรรม

- นับถือศาสนาพุทธ ประมาณ ๙๙% ศาสนาอื่น ๑%
- ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ประชาชน อำเภอท่าตะเกียบ มีศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต การผสมผสานระหว่างคนภาคตะวันออก ซึ่งมีชาวจีนอยู่ร่วมกับชาวอีสาน โดยมีงานประเพณีที่สำคัญในพื้นที่ ได้แก่ ประเพณีสักการะเจ้าพ่อเขากา งานประเพณีบุญบั้งไฟ งานประเพณีบุญข้าวจี

ข้อมูลด้านคมนาคม

ถนนสายหลักของอำเภอท่าตะเกียบ คือ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๒๕๙ (พนมสารคาม - อ่างฤไธ) ที่เชื่อมโยงอำเภอท่าตะเกียบกับอำเภอสนาบชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา และอำเภอวังน้ำเย็น จังหวัดสระแก้ว

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ด้านรายได้ประชากร ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้ต่อหัว ๕๙,๒๐๗ บาท/ปี (ข้อมูลจาก สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอท่าตะเกียบ ปี ๒๕๕๙)

ด้านการเกษตร มีพื้นที่ทำการเกษตร จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ ประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรม ๑๓,๐๗๔ ครัวเรือน พืชเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ไม้ผล และพืชผัก ดังนี้

ข้าวและพืชไร่		ยางพารา	ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชผัก	
มันสำปะหลัง	๘๑,๕๑๕	๙๓,๐๗๒	ยูคาลิปตัส	๑๖,๒๕๔	พืชผักอื่น ๆ	๒,๑๐๕
ข้าวนาปี	๒๔,๐๖๐		ปาล์มน้ำมัน	๘,๘๔๙		
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	๖๐๙		มะละกอ	๗๔๕		
ข้าวนาปรัง	๑,๗๔๕		มะม่วง	๖๒๘		
ข้าวโพดหวาน	๙๕		มะพร้าว	๔๘		
ข้าวโพดฝักสด	๒๖.๕		ไม้ดอก	๐.๕		
			ไม้ประดับ			
สับปะรด	๒,๕๔๐		ไม้ผลอื่น ๆ	๓๗		
ถั่วเหลือง	๑๒๐		ไม้ยืนต้นอื่น ๆ	๑๐๐.๕		
ข้าวไร่	-					
พืชไร่อื่น ๆ	๒๐					
รวม	๑๑๐,๗๓๐.๕	๙๓,๐๗๒		๒๖,๖๖๒		๒,๑๐๕

ข้อมูลจากสำนักงานเกษตรอำเภอท่าตะเกียบ ณ เดือนเมษายน ๒๕๕๙

ข้อมูลด้านสังคม

- ด้านคุณภาพชีวิต

การจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๕๙ ซึ่งจัดเก็บข้อมูลทุกตำบลในภาพรวม ทั้งอำเภอท่าตะเกียบ ผลการจัดเก็บปรากฏว่าตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย จำนวน ๑๔ ตัวชี้วัด (ข้อมูลจาก สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอท่าตะเกียบ ปี ๒๕๕๙)

- ด้านการมีงานทำและรายได้

ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม เนื่องจากสภาพภูมิประเทศแห้งแล้ง และแหล่งน้ำมีไม่เพียงพอ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรได้น้อย ประชากรจึงมีรายได้ต่ปีต่ำ เฉลี่ยเพียงคนละ ๕๙,๒๐๗ บาท/ปี (ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอท่าตะเกียบ ปี ๒๕๕๙)

ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

ก. ป่าไม้

อำเภอท่าตะเกียบ มีพื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญ คือ ป่าแควระบบ-สียัด และป่าเขาอ่างฤๅไน ซึ่งเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน เป็นส่วนหนึ่งของป่าสงวนแห่งชาติป่าแควระบบ-สียัด ซึ่งอยู่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ติดกับบริเวณรอยต่อของจังหวัดปราจีนบุรี (ปัจจุบันจังหวัดสระแก้ว) จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดชลบุรี ประกาศตามพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ รวมเนื้อที่ ๖๗,๕๖๒.๕ ไร่ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๙๔ ตอนที่ ๙๕ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๒๐ มีหน่วยพิทักษ์ป่า ๔ หน่วย ทั้งนี้ เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าไม่ให้ถูกทำลายเพิ่มขึ้นและหมดไป เพราะการเพิ่มของพลเมืองที่ต้องการพื้นที่เพื่อทำกิน และเก็งกำไร และเพื่อผลประโยชน์ต่างๆ ของตนเองโดยไม่คำนึงถึงผลเสียต่อส่วนรวมที่รุนแรงกว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น เพื่อรักษาป่าที่ยังอุดมสมบูรณ์ทั้งทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า และแหล่งต้นน้ำลำธารของรอยต่อ ๕ จังหวัด โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ในพื้นที่รอยต่อ ๕ จังหวัด จึงได้ดำเนินการให้รัฐบาลประกาศพระราชกฤษฎีกาย้ายพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน เพิ่มอีก ๕ แสนกว่าไร่ รวมเป็น ๖๔๓,๗๕๐ ไร่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยผนวกพื้นที่รอยต่อของจังหวัดสระแก้ว จังหวัดจันทบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดชลบุรี บางส่วนเข้ามารวมอยู่ด้วยและพื้นที่ดังกล่าวเดิมเป็นป่าสงวนแห่งชาติของจังหวัดนั้นๆ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๐๙ ตอนที่ ๑๒๖ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ ปัจจุบัน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน มีหน่วยพิทักษ์ป่าอยู่ทั้งหมด ๑๖ หน่วยพิทักษ์ป่าถาวร กับอีก ๒ หน่วย พืทักษ์ป่าชั่วคราว มีหน่วยงานอื่นของกรมป่าไม้ อยู่ในพื้นที่ คือ สวนพฤกษศาสตร์ ๑๐๐ ปี กรมป่าไม้ สถานีวิจัยสัตว์ป่าฉะเชิงเทรา (ศูนย์วิจัยสัตว์ป่าภูไท) หน่วยจัดการต้นน้ำ ๖ หน่วย และสถานีควบคุมไฟป่าภาคกลางที่ ๓ ฉะเชิงเทรา (หน่วยควบคุมไฟป่าภูไท)

ข. แหล่งน้ำ

อำเภอท่าตะเกียบมีอ่างเก็บน้ำ ๒ แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำเขาละลาก และอ่างเก็บน้ำคลองสียัด ซึ่งไม่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพเกษตรกรรมของประชากรในพื้นที่

ค. ทรัพยากรดิน

สภาพดินในอำเภอท่าตะเกียบส่วนใหญ่ดินมีสภาพเสื่อมโทรม คุณภาพดินต่ำ และในบางพื้นที่แล้งขาดน้ำในการเพาะปลูก การปรับปรุงดินทำได้ค่อนข้างลำบาก จำเป็นต้องใช้วิธีการบำรุงดินต่าง ๆ เพิ่มเติมจากการใช้ปุ๋ยเพียงอย่างเดียว

- ด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหาเรื่องการบุกรุกป่า เพื่อเป็นที่ทำกินยังคงมีอยู่แต่ไม่มาก สภาพชุมชนยังเป็นแบบชนบท การขยายตัวของชุมชนเมืองยังไม่เกิดปัญหาด้านขยะมูลฝอยและมลพิษทางอากาศ

สถานที่ท่องเที่ยว

๑. ศาลเจ้าพ่อเขากา “เจ้าพ่อเขากา” เป็นทหารสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช กรุงธนบุรี ไม่ทราบถิ่นกำเนิดว่าอยู่ ณ ที่ใด ในครั้งสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงยกทัพไปตีเมืองจันทบุรี (จังหวัดจันทบุรีในปัจจุบัน) ได้ใช้เส้นทางเดินทัพ ผ่านอำเภอบางคล้ามาตามลำคลองท่าลาด ผ่านอำเภอพนมสารคาม สนาขัยเขต ท่าตะเกียบ และตั้งค่ายวังท่ากระดาน บ้านท่าคาน หมู่ที่ ๒ ตำบลท่าตะเกียบ เจ้าพ่อเขากาได้เกิดเจ็บป่วยขึ้นมา ในสมัยนั้นเครื่องเวชภัณฑ์ยารักษาโรคหาได้ยาก จนกระทั่งเสียชีวิตลง เพื่อนทหารได้ทำการฝังศพบริเวณวังท่ากระโดน และได้สร้างศาลเล็กไว้ใกล้กับบริเวณที่ฝังศพ ต่อมาได้แสดงอิทธิฤทธิ์ให้ชาวบ้านที่เดินทางผ่านไปมาพบเห็นอยู่เป็นประจำ ชาวบ้านท่าคานจึงร่วมกันจัดงานเช่นไหว้พร้อมกัน ในวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี และได้จัดเป็นประเพณีสืบกันมาทุกปี เช่น เผาข้าวหลาม เหล้า ยาสูบ บุหรี่ และหัวหมูเพื่อเป็นการสักการะ

๒. อ่างเก็บน้ำคลองสิียด สำนักงานก่อสร้าง ๘ (โครงการสิียด) เป็นโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำบางปะกงตอนล่าง โดยการก่อสร้างเขื่อนดินปิดกั้นคลองสิียด เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำและช่วยบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่บริเวณคลองสิียดตอนล่าง ซึ่งได้มีการศึกษาความเป็นมาเป็นไปได้ของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำบางปะกงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๓๒ คณะรัฐมนตรีมีมติให้กรมชลประทานดำเนินการศึกษาสำรวจออกแบบและก่อสร้าง โครงการพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำบางปะกงและสาขา เพื่อให้เป็นแหล่งเก็บกักน้ำและบรรเทาอุทกภัย จำนวน ๘ โครงการ ประกอบด้วย โครงการคลองสิียด โครงการคลองระบมตอนล่าง จังหวัดฉะเชิงเทรา โครงการคลองพระสทิง โครงการคลองพระปรตตอนล่าง จังหวัดสระแก้ว โครงการห้วยโสม โครงการห้วยไคร้ โครงการลำพระยาธาร และโครงการใส่น้อย-ใสใหญ่ จังหวัดปราจีนบุรี โดยได้วางแผนก่อสร้างโครงการคลองสิียดไว้ระหว่างปี ๒๕๓๗ - ๒๕๕๒ รวม ๑๖ ปี เป็นงานจ้างเหมาทั้งหมด ราคาค่าก่อสร้าง ประมาณ ๔,๐๑๖ ล้านบาท มีพื้นที่ ๔๔,๐๐๐ ไร่ ความจุ ๔๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๓. ป่าเขาอ่างฤๅไน มีเนื้อที่ ๖๔๓,๗๕๐ ไร่ ซึ่งมีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่รอยต่อห้าจังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และสระแก้ว ป่าแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติมาก มีสัตว์ป่ามากมาย เช่น เนื้อทราย เก้ง กระต่าย วัวแดง เสือโคร่ง ฯลฯ และยังเป็นแหล่งดุนกชื้นเยี่ยม ซึ่งมีนกอยู่ราว ๒๐๐ ชนิด นอกจากนี้ ยังมีน้ำตกที่สวยงามอยู่ ๒ แห่ง คือ น้ำตกอ่างฤๅไน หรือน้ำตกบ่อทอง และน้ำตกเขาตะกรับ

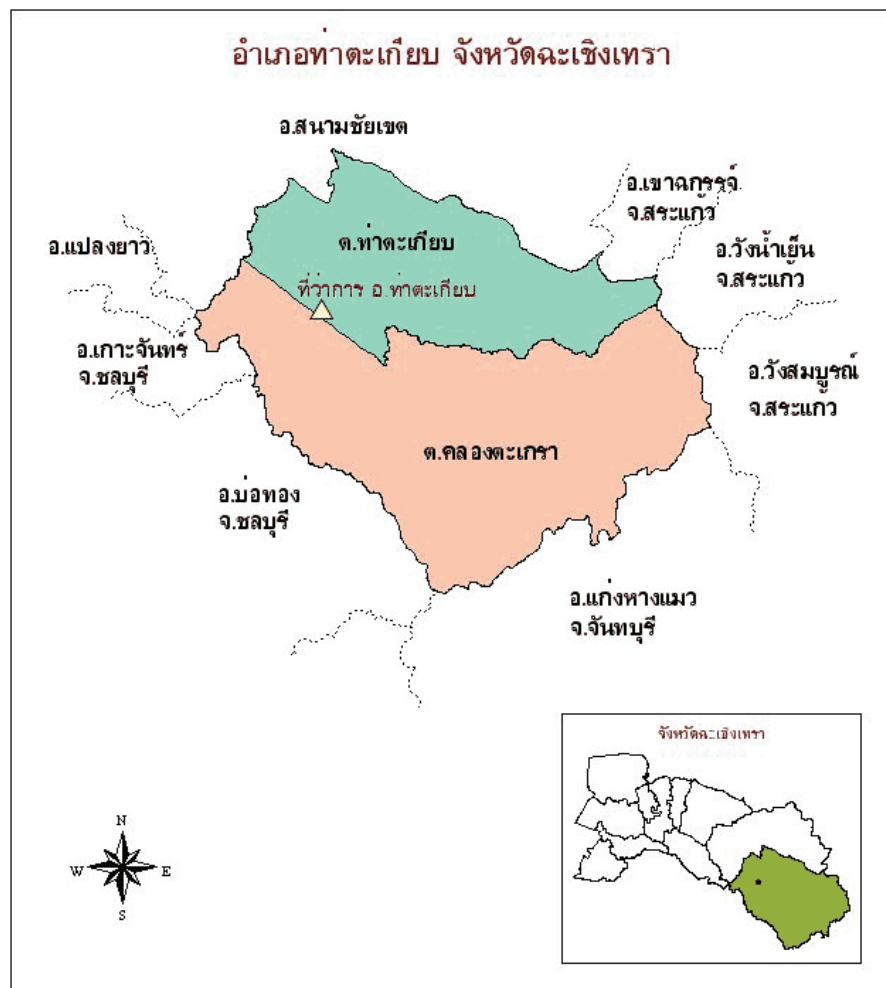
ข้อมูลด้านที่พัก

๑. สวนป่าคลองตะเกรา โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๐๘-๑๔๑
๒. สำนักงานต้นน้ำภูไท โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๐๒-๐๐๒
๓. สำนักงานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๐๒-๐๐๑
๔. สียัตรีสอร์ท โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๕๖-๖๑๙๔, ๐๘๙-๘๑๖-๐๙๕๐

ของฝาก ที่ระลึก และสินค้า OTOP

๑. สมุนไพรพื้นบ้าน ๒๙๕ หมู่ ๗ บ้านร่มโพธิ์ทอง ตำบลคลองตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
โทรศัพท์ ๐๘๗-๑๓๑-๑๑๐๓
๒. ดอกไม้ประดิษฐ์ ๕๖๔/๑ หมู่ ๑๒ บ้านทุ่งสำต ตำบลคลองตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
โทรศัพท์ ๐๘๔-๘๑๑-๗๘๐๖
๓. นกสาริกาไม้้มงคล ๒๐๔/๓ หมู่ ๑๗ บ้านซอย ๕ ตำบลคลองตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
โทรศัพท์ ๐๘๖-๐๔๑-๗๕๕๔
๔. ผ้าไหม ๓๑๑/๑ หมู่ ๙ บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา
๕. พรมเช็ดเท้า ๕๕๓ หมู่ ๙ บ้านห้วยตะปอก ตำบลคลองตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
โทรศัพท์ ๐๘๙-๐๗๑-๗๘๙๑

แผนที่อำเภอท่าตะเียบ

ประวัติตำบล อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติตำบล

๑. ประวัติตำบลท่าตะเกียบ

คำขวัญของตำบล

ต้นกำเนิดเสาชิงช้า เจ้าพ่อเขากาศักดิ์สิทธิ์ ผลผลิตหลากหลาย ป่าไม้อุดม เทียบขมอ่างลี้ยัด

ประวัติความเป็นมา

บ้านท่าตะเกียบมีความเป็นมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ขณะนั้นทางกรุงเทพฯ ได้ทำการก่อสร้างเสาชิงช้าที่หน้าวัดสุทัศน์เทพวรารามและได้มีหนังสือออกไปตามหัวเมืองต่างๆ ที่มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ให้หาไม้แดงเพื่อนำไปทำไม้ตะเกียบเสาชิงช้าที่หน้าวัดสุทัศน์ฯ ชาวบ้านท่ากลอยและบ้านวังวังได้รายงานไปที่กรุงเทพฯ ซึ่งทางกรุงเทพฯ ได้ส่งทหารมาดูแลและได้ทำการโค่นไม้แดงจำนวน ๒ ต้น ล่องไปตามคลองลี้ยัดออกคลองท่าลาดและนำเข้ากรุงเทพฯ แต่เนื่องจากต้นไม้แดงมีขนาดใหญ่บริเวณท่าลากไม้จึงรียบเรียงเป็นท่อน้ำ ชาวบ้านจึงเรียกว่า “ท่าลงไม้ตะเกียบ” และเพี้ยนมาเป็น “ท่าตะเกียบ” จนถึงปัจจุบัน

การปกครอง

แบ่งเขตการปกครอง เป็น ๑๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วยหมู่บ้าน หมู่ ๑ บ้านวังวัง หมู่ ๒ บ้านท่าคาน หมู่ ๓ บ้านทุ่งยายชี หมู่ ๔ บ้านท่ากลอย หมู่ ๕ บ้านหนองปรือกันยาง หมู่ ๖ บ้านหนองประโยชน์ หมู่ ๗ บ้านอ่างเสือดำ หมู่ ๘ บ้านหนองปลาชิว หมู่ ๙ บ้านอ่างเตย หมู่ ๑๐ บ้านหนองเอือ หมู่ ๑๑ บ้านน้อยนาดี หมู่ ๑๒ บ้านเนินกระบก หมู่ ๑๓ บ้านคลองตะเคียน หมู่ ๑๔ บ้านคลองมะหาด หมู่ ๑๕ บ้านเขาตลาด

จำนวนประชากรในตำบลท่าตะเกียบ

จำนวนหลังคาเรือน : ๓,๔๐๖ หลังคาเรือน

จำนวนประชากร : ๑๕,๐๗๑ คน

จำนวนเด็กแรกเกิด ถึง ๖ ปี : ๓๖๗ คน

จำนวนสตรีตั้งครรภ์ : ๔๙ คน

จำนวนสตรีอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไป : - คน

จำนวนผู้สูงอายุ : ๗๔๔ คน

จำนวนผู้สูงอายุ ที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง : ๑๐๕ คน

จำนวนผู้สูงอายุ ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ : ๔๗ คน

จำนวนผู้พิการ : ๑๐๒ คน

พื้นที่

ตำบลท่าตะเกียบมีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แควกระบม - ลี้ยัด ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๖๗๗,๕๐๐ ไร่ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างทั่วไป จากการสำรวจข้อมูล กชข. ๒ ค พบว่าหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ ๒ และจากการสำรวจข้อมูล จปฐ. พบว่าประชากรมีรายได้เฉลี่ย ๑๒,๕๐๐ บาท/คน/ปี

เขตพื้นที่

ทิศเหนือ ติดกับ ต.คูยายหมี ต.ท่ากระดาน อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา

ทิศใต้ ติดกับ ต.คลองตะเกรา อ.ท่าตะเกียบ จ.ฉะเชิงเทรา

ทิศตะวันออก ติดกับ ต.ทุ่งมหาเจริญ อ.วังน้ำเย็น และ ต.วังทองกึ่ง อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว

ทิศตะวันตก ติดกับ ต.คลองตะเกรา อ.ท่าตะเกียบ และ ต.ลาดกระทิง อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา

อาชีพ

อาชีพหลัก ทำนา ทำสวน ทำไร่ รับจ้างทั่วไป

สาธารณูปโภค

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ๓,๑๙๓ ครัวเรือน จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ ๑,๓๒๔ หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๐ ของจำนวนหลังคาเรือน

สภาพทั่วไป

มีเนื้อที่ประมาณ ๔๔๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๗๖,๘๗๕ ไร่

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลท่ากระดาน
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลคลองตะเกรา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอวังน้ำเย็น
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลลาดกระทิง ตำบลคูยายหมี่

ภูมิประเทศ พื้นที่ของตำบลท่าตะเียบ ส่วนใหญ่เป็นที่ลาดเนิน มีทิวเขาและป่าดงดิบที่ค่อนข้างสมบูรณ์ และเป็นส่วนหนึ่งของป่าสงวนแห่งชาติ แควระบบ - สียัด ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมหลายจังหวัด และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของแม่น้ำบางปะกง เป็นป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยไม้กระยาเลย อันมีค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ไม้มะค่าโมง ไม้ประดู่ ไม้ตะแบก เป็นต้น

จำนวนหมู่บ้าน มีจำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทั้งหมด ๒๒ หมู่บ้าน

จำนวนประชากร ประชากรทั้งสิ้น ๑๘,๔๑๐ คน แยกเป็นชาย ๙,๔๗๑ คน หญิง ๘,๙๓๙ คน ๕,๖๒๐ ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๔๑.๕๒ คน/ตารางกิโลเมตร (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๔)

สภาพเศรษฐกิจ

อาชีพ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งจำนวนประมาณ ๘๐% ส่วนที่เหลืออีกประมาณ ๒๐% ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

• ธนาคาร	๑	แห่ง
• โรงแรม	-	แห่ง
• ปั๊มน้ำมันและก๊าซ	๑๙	แห่ง
• โรงงานอุตสาหกรรม	-	แห่ง
• โรงสีขนาดเล็ก	๓๔	แห่ง
• โรงสีขนาดกลาง	๔	แห่ง

สภาพทางสังคม

การศึกษา

• โรงเรียนประถมศึกษา	๑๐	แห่ง
• โรงเรียนมัธยมศึกษา	๔	แห่ง
• ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๙	แห่ง
• โรงเรียน/สถาบันชั้นสูง	-	แห่ง
• ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	๒๒	แห่ง
• ห้องสมุดประชาชน	๑	แห่ง

สถาบันและองค์กรทางศาสนา

- วัด ๖ แห่ง
- สำนักสงฆ์ ๑๖ แห่ง
- มัสยิด - แห่ง
- ศาลเจ้า - แห่ง
- โบสถ์ - แห่ง

สาธารณสุข

- โรงพยาบาลของรัฐขนาด - เตี้ย - แห่ง
- สถานีอนามัยประจำตำบล / หมู่บ้าน ๔ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน - แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ๑ แห่ง
- อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำร้อยละ ๙๕

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ ๑ แห่ง
- สถานีดับเพลิง ๑ แห่ง

การบริการพื้นฐาน

การเดินทาง

การเดินทางเข้าสู่ตำบลอาจใช้ทางเลือกได้ ๒ ทาง คือ

๑) ทางรถส่วนตัวโดยออกจากตัวจังหวัดฉะเชิงเทราใช้เส้นทางหมายเลข ๓๐๔ ฉะเชิงเทรา - กบินทร์บุรี ถึงแยกอำเภอพนมสารคามให้เลี้ยวขวาใช้เส้นทางหมายเลข ๓๒๕๙ สนามชัย - วังน้ำเย็น รวมระยะทางประมาณ ๘๖ กม.

๒) ทางรถโดยสารประจำทางสายฉะเชิงเทรา - วังน้ำเย็น อัตราค่าโดยสาร ๗๕ บาท ก็จะเข้าสู่ตำบลท่าตะเกียบ

การคมนาคม (แสดงจำนวนและสภาพทางคมนาคมทางบก) พื้นที่ของตำบลท่าตะเกียบ ซึ่งราษฎรใช้เส้นทางติดต่อกับที่ทำการอำเภอจำนวน ๕ สาย ซึ่งเป็นถนนลูกรังทั้งหมดและมีลูกรังเชื่อมระหว่างหมู่บ้านอีกจำนวน ๔๐ สาย

การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขอนุญาตเอกชน ๑ แห่ง
- โทรศัพท์สาธารณะ ๑๕ แห่ง

การไฟฟ้า (แสดงถึงจำนวนหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึงและจำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้า) หมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ครบทั้ง ๒๒ หมู่บ้านแต่บางครัวเรือนยังไม่ครบ คิดเป็นร้อยละ ๙๖

แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำ ลำห้วย ๕๑ สาย
- บึง หนองและอื่น ๆ ๒๐ แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย ๔๖ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น ๑๐๑ แห่ง
- บ่อโยก ๙๔ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ๑ แห่ง
- ถังเก็บน้ำ ๑๓๓ แห่ง
- สระน้ำ ๘๗ แห่ง
- บ่อบาดาล ๘ แห่ง

ผลิตภัณฑ์

ผ้าไหม - ผ้าฝ้าย - สุราแช่ผลไม้ (มะม่วง)

๒. ประวัติตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมา

คำว่า “คลองตะเกรา” มาจาก “ตะเกรา” คือชื่อไม้ชนิดหนึ่งที่เกิดตามริมคลอง และคลองในพื้นที่ที่มีอยู่หลากหลายด้วยกัน มีต้นกำเนิดมาจากน้ำตกอ่างฤๅไนบนเขาตะกรับ โดยริมคลองจะมีต้นคันเกราขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงเรียกว่า “คลองคันเกรา” และเพี้ยนมาเป็น “คลองตะเกรา” จนถึงปัจจุบัน

ตำบลคลองตะเกราได้รับประกาศจัดตั้งเป็นตำบล เมื่อปี ๒๕๒๖ แยกมาจากตำบลท่าตะเกรา อำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ประชาชนส่วนใหญ่พูดภาษาไทยอีสาน นับถือศาสนาพุทธ ปัจจุบันตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอท่าตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเขตการปกครอง ๒๕ หมู่บ้าน

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๙๕ กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๓๗) เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ซึ่งจะตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นสภาตำบลคลองตะเกราจึงได้รับการประกาศเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา (Klongtakrao Subdistrict Administrative Organization) ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

ในอดีตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกราที่มีทำการตั้งอยู่ชั้น ๒ ของที่ว่าการอำเภอท่าตะเกรา ต่อมาได้ใช้งบประมาณเงินสะสมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ จำนวน ๔,๒๘๓,๐๐๐ บาท ทำการก่อสร้างอาคารสำนักงานใหม่ โดยได้ทำสัญญาก่อสร้างกับ หจก.บุญทวีไพศาล และเริ่มก่อสร้างตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้วเสร็จในวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ปัจจุบันที่ทำการใหม่มีระยะทางห่างจากอำเภอท่าตะเกรา ๔ กิโลเมตร ตั้งอยู่เลขที่ ๑๐๐ หมู่ที่ ๑๒ บ้านทุ่งสาย อำเภอท่าตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๑๖๐ หมายเลขโทรศัพท์ โทร. ๐-๓๘๕๐-๘๑๕๒-๕ โทรสาร ๐-๓๘๕๐-๘๑๕๕ ต่อ ๒๔

วิสัยทัศน์

“พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ยึดเหนี่ยววัฒนธรรม เลิศล้ำการศึกษา นำพาเศรษฐกิจ ชีวิตสุขสบาย ฉบับไว้ให้บริการ”

พันธกิจ

“สนับสนุนการพัฒนาขบวนการของชุมชนและประชาสังคม โดยประสานงานและประชาสังคม โดยประสานพลังจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน เน้นหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ”

พื้นที่

พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ แควระบบ-สียัด มีเนื้อที่ประมาณ ๖๗๔,๓๕๒ ไร่ มีลักษณะเป็นทิวเขาและป่าดงดิบที่อุดมสมบูรณ์ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้างทั่วไป

เขตพื้นที่

ทิศเหนือ	ติดต่อดำบลท่าตะเกรา อำเภอท่าตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศใต้	ติดกับตำบลพวา และ ตำบลขุนช่อง อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
ทิศตะวันออก	ติดกับตำบลวังทอง กิ่งอำเภอสว่างสมบูรณ์ จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลลาดกระทิง อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา และตำบลเกษตรสุวรรณ
อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี
มีพื้นที่ประมาณ ๖๔๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔๐๐,๖๒๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๙๘ ของพื้นที่จังหวัด

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลาดเนินสลับภูเขา มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ และเป็นส่วนหนึ่งของป่าสงวนแห่งชาติ
แควระบบ – สียัด ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมหลายจังหวัด และเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของแม่น้ำบางปะกง

ภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายน ถึง เดือนกรกฎาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา (Klongtakrao Subdistrict Administrative Organization)
แบ่งการปกครองออกเป็น ๒๕ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ขนาดพื้นที่ (ไร่)	ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)
๑	กรอกกระแสะ	๕,๖๒๕.๐	๙.๐๐๐
๒	หนองคอก	๕,๐๐๐.๐	๘.๐๐๐
๓	เกาะลอย	๔,๓๗๕.๐	๗.๐๐๐
๔	วังหิน	๒๐,๐๐๐.๐	๓๒.๐๐
๕	หนองขาหยั่ง	๒๗,๑๘๗.๕	๔๓.๐๕
๖	ธรรมรัตน์ใน	๘,๑๒๕.๐	๑๓.๐๐
๗	ร่มโพธิ์ทอง	๙๐,๐๐๐.๐	๑๔๔.๐
๘	เทพประทาน	๑๒,๕๐๐.๐	๒๐.๐๐
๙	ห้วยตะปอก	๕,๖๒๕.๐	๙.๐๐๐
๑๐	ศรีเจริญทอง	๑๖,๘๗๕.๐	๒๗.๐๐
๑๑	ห้วยโสม	๘,๗๕๐.๐	๑๔.๐๐
๑๒	ห้วยสาย	๗,๕๐๐.๐	๑๒.๐๐
๑๓	เกาะกระทิง	๒,๕๐๐.๐	๔.๐๐๐
๑๔	เขากล้วยไม้	๓๔,๓๗๕.๐	๕๕.๐๐
๑๕	หนองใหญ่	๖,๕๖๒.๕	๑๐.๐๕
๑๖	อ่างหิน	๑๕,๐๐๐.๐	๒๔.๐๐
๑๗	เทพเจริญ	๗,๘๑๒.๕	๑๒.๐๕
๑๘	กระบกคู่	๑๘,๗๕๐.๐	๓๐.๐๐
๑๙	เขากระดาศ	๕,๐๐๐.๐	๘.๐๐๐
๒๐	ห้วยนา	๑๑,๒๕๐.๐	๑๘.๐๐
๒๑	ห้วยฝาย	๕,๐๐๐.๐	๘.๐๐๐
๒๒	สันติสุข	๒,๕๐๐.๐	๔.๐๐๐
๒๓	ท่ามะนาว	๕,๖๒๕.๐	๙.๐๐๐
๒๔	ทรัพย์เจริญ	๓,๑๒๕.๐	๕.๐๐๐
๒๕	สามพราน	๘๔,๐๖๒.๕	๑๓๔.๕

ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น ๒๔,๓๙๗ คน แยกเป็นชาย ๑๒,๓๘๙ คน หญิง ๑๒,๐๐๘ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๓๘ คน/ ตารางกิโลเมตร ซึ่งแยกเป็นรายหมู่บ้าน ดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘)

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร (ทั้งหมด)	ชาย	หญิง	จำนวนหลังคาเรือน
๑	กรอกกระแสน	๔๓๕	๒๓๕	๒๐๐	๑๑๕
๒	หนองคอก	๒,๓๖๑	๑,๑๗๒	๑,๑๘๙	๑,๐๒๘
๓	เกาะลอย	๒,๒๐๑	๑,๑๓๓	๑,๐๖๘	๕๖๖
๔	วังหิน	๙๕๓	๔๘๙	๔๖๔	๓๘๑
๕	หนองขายั้ง	๑,๔๐๖	๗๒๑	๖๘๕	๔๗๘
๖	ธรรมรัตน์ใน	๖๑๓	๒๙๗	๓๑๖	๒๔๑
๗	ร่มโพธิ์ทอง	๑,๗๒๖	๘๗๙	๘๔๗	๔๓๘
๘	เทพประทาน	๑,๘๙๕	๑,๐๐๐	๘๙๕	๖๐๕
๙	ห้วยตะปอก	๑,๑๔๐	๕๗๗	๕๖๓	๒๘๘
๑๐	ศรีเจริญทอง	๗๑๒	๓๘๕	๓๒๗	๒๑๒
๑๑	ห้วยโสม	๙๒๐	๔๗๘	๔๔๒	๒๑๑
๑๒	ทุ่งสำ	๑,๐๒๗	๕๑๑	๕๑๖	๒๔๓
๑๓	เกาะกระทิง	๘๙๓	๔๓๗	๔๕๖	๒๒๘
๑๔	เขากล้วยไม้	๘๘๓	๔๕๗	๔๒๖	๒๖๓
๑๕	หนองใหญ่	๙๘๖	๕๐๗	๔๗๙	๒๓๗
๑๖	อ่างหิน	๗๔๘	๓๗๕	๓๗๓	๑๙๙
๑๗	เทพเจริญ	๘๖๒	๔๔๓	๔๑๙	๒๑๙
๑๘	กระบกคู่	๗๔๕	๓๕๑	๓๙๔	๒๐๑
๑๙	เขากระดาศ	๔๓๐	๒๑๐	๒๒๐	๑๓๕
๒๐	ห้วยนา	๙๐๗	๔๕๓	๔๕๔	๒๐๓
๒๑	ห้วยฝาย	๖๘๕	๓๕๙	๓๒๖	๑๔๓
๒๒	สันติสุข	๖๒๐	๒๙๘	๓๒๒	๑๔๖
๒๓	ท่ามะนาว	๔๐๑	๒๐๖	๑๙๕	๑๒๐
๒๔	ทรัพย์เจริญ	๓๕๐	๑๕๕	๑๙๕	๘๔
๒๕	สามพราน	๔๙๘	๒๖๑	๒๓๗	๑๖๓
รวม		๒๔,๓๙๗	๑๒,๓๘๙	๑๒,๐๐๘	๗,๑๔๗

สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพ

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณ ๘๐% ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ที่เหลือประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และอื่น ๆ

แหล่งธุรกิจในตำบล

ธนาคาร	๑	แห่ง
โรงแรม (ห้องพัก)	๑	แห่ง
ปั้มน้ำมัน	๗	แห่ง
โรงสีข้าว	๑๘	แห่ง
รีสอร์ต	๑	แห่ง
ลานตากมัน	๑	แห่ง

สภาพทางสังคม

การศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ๑๑ แห่ง แยกเป็นได้รับการถ่ายโอนจาก สปช. ๙ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกรอกสะแก
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังหิน
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองขาหยั่ง
๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านธรรมรัตน์ใน
๕. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านร่มโพธิ์ทอง
๖. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเทพประทาน
๗. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยตะปอก
๘. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านศรีเจริญทอง
๙. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านทุ่งสำย

ได้รับการถ่ายโอนจาก กรมศาสนา ๑ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเทพนาราม

ได้รับการถ่ายโอนจาก กรมพัฒนาชุมชน ๑ แห่ง ได้แก่

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเทพนาราม

- โรงเรียนประถมศึกษา ๑๐ แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง
- โรงเรียนอาชีวศึกษา (สาขา) ๑ แห่ง

สถาบันและองค์การทางการเมืองศาสนา

ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ ๙๘ มีวัด/สำนักสงฆ์ ๑๙ แห่ง

วัฒนธรรม

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตตำบลคลองตะเกราใช้ภาษาท้องถิ่น คือ ไทยอีสาน คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ภาษากลาง และภาษาอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ขนบธรรมเนียมเป็นแบบชาวพุทธ และขนบธรรมเนียม ประเพณีของแต่ละท้องถิ่น เนื่องจากมีประชากรจากหลายท้องถิ่นมาอยู่ร่วมกัน

การบริการพื้นฐาน

การเดินทาง

๑. เดินทางโดยรถยนต์ใช้ถนนเส้นทางหมายเลข ๓๐๔ ฉะเชิงเทรา – กบินทร์บุรี ถึงแยกอำเภอพนมสารคาม ให้เลี้ยวขวา ใช้เส้นทางหมายเลข ๓๒๕๙ พนมสารคาม – วังน้ำเย็น รวมระยะทางประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตร
๒. เดินทางโดยรถยนต์โดยสารประจำทาง ใช้ถนนสายฉะเชิงเทรา – วังน้ำเย็น อัตราค่าโดยสาร ๕๐ บาท

การคมนาคม

พื้นที่ตำบลคลองตะเกรา มีถนนสายหลักคือ สาย ๓๒๕๙ (สนามชัยเขต – วังน้ำเย็น) และมีถนนเชื่อมมาจาก ถนนสายหลักเข้าหมู่บ้าน ๑๒ สาย ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านอีก ๓๒ สาย

การโทรคมนาคม

ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (สาขาสนามชัยเขต) ๑ แห่ง
สถานีโทรศัพท์สาธารณะ ๒๐ แห่ง
(ขององค์การโทรศัพท์ ส่วน TOT มีเฉพาะในเขตชุมชน เป็นส่วนน้อยของพื้นที่)

การไฟฟ้า

ราษฎรในพื้นที่ตำบลคลองตะเกรา มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่มีครัวเรือนเพียงบางส่วนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจาก มีบ้านเรือนตั้งอยู่ห่างจากเสาไฟฟ้าที่ต่อเข้าชุมชน

จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๓,๙๑๐ ครัวเรือน จำนวนบ้านที่มีโทรศัพท์ ๑๕,๐๐๐ หลังคาเรือน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔๘ ของจำนวนหลังคาเรือน

อาชีพ

อาชีพหลัก ทำนา ทำสวน ทำไร่
อาชีพเสริม รับจ้าง

ผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์พรมเช็ดเท้า

สถานที่น่าสนใจในตำบลคลองตะเกรา

หน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ	จำนวน ๔	แห่ง
สถานศึกษา	จำนวน ๕	แห่ง
การเดินทาง/การคมนาคม	จำนวน ๑	แห่ง
สถานบริการด้านสุขภาพ	จำนวน ๗	แห่ง
สถานบริการเชื้อเพลิง	จำนวน ๙	แห่ง
ศาสนสถาน	จำนวน ๑๒	แห่ง
รวมทั้งหมด	จำนวน ๓๘	แห่ง

ประวัติหมู่บ้าน อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติหมู่บ้านในอำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

๑. บ้านวังวุ้ง หมู่ที่ ๑ ตำบลท่าตะเกียบ

บ้านวังวุ้ง เดิมเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ มีไม่กี่ครอบครัว ตั้งอยู่ตอนใต้ของหมู่บ้าน ต่อมาประชาชนป่วยเป็นโรคไข้ตาช ประชาชนจึงได้ย้ายมาตั้งบ้านเรือนใหม่ คือ หมู่บ้านปัจจุบันนี้ ชื่อของหมู่บ้านได้มาจากสมัยก่อนมีคลองใหญ่และน้ำไหลวน คนสมัยก่อนเรียกว่า วังน้ำวน หมู่บ้านวังวุ้งก่อตั้งประมาณ ๑๐๐ ปีมาแล้ว จำนวนประชากรทั้งหมดรวม ๑,๑๐๔ คน แยกเป็นเพศชาย จำนวน ๖๗๗ คน และเพศหญิง ๔๒๗ คน

๒. บ้านท่าคาน หมู่ที่ ๒ ตำบลท่าตะเกียบ

คนกลุ่มแรกที่เข้ามาก่อตั้งหมู่บ้านท่าคาน ไม่ทราบว่ามีมาจากที่ใด แต่มีประวัติพอสันนิษฐานได้ คือ เจ้าพ่อเขากา ซึ่งเป็นทหารสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช พระเจ้าตากสินมหาราชได้ทรงเดินทัพมาและได้ตั้งค่ายขึ้นที่ท่าคาน เจ้าพ่อเขากาได้เกิดเจ็บป่วยและได้เสียชีวิตลง เพื่อนทหารจึงฝังศพไว้ ณ บ้านท่าคาน เจ้าพ่อเขากาได้แสดงอิทธิฤทธิ์ให้เห็น ชาวบ้านจึงสร้างศาลเจ้าพ่อเขากาขึ้นและจัดให้มีงานเช่นไหว้ทุกปี

ปัจจุบันหมู่บ้านท่าคานได้ย้ายที่อยู่จากบริเวณคลองสียัด เนื่องจากมีการสร้างอ่างเก็บน้ำคลองสียัด จึงมีการเวนคืนที่ดินให้ประชาชนมาตั้งบ้านเรือนบริเวณทิศเหนือของอ่างเก็บน้ำ หมู่บ้านท่าคานมี ๑๖๒ ครัวเรือน ประชากรรวม ๖๘๙ คน แยกเป็นเพศชาย ๓๓๑ คน เพศหญิง ๓๕๘ คน ประชาชนประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน เลี้ยงสัตว์ จับสัตว์น้ำ และค้าขาย

๓. บ้านทุ่งยายชี หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าตะเกียบ

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านทุ่งยายชี ตามประวัติที่เล่าสืบต่อกันมา หมู่บ้านทุ่งยายชีเป็นหมู่บ้านที่เก่าแก่ ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๓๘๖ มีอายุประมาณ ๑๕๙ ปี คนกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งรกรากที่นี่เป็นกลุ่มที่อพยพพร้อมกับกองทัพของพระเจ้าตากสิน เมื่อเห็นความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่นี้ จึงตัดสินใจตั้งถิ่นฐานที่บ้านทุ่งยายชีแห่งนี้ ลักษณะการตั้งบ้านเรือนของชาวบ้าน มีลักษณะดังนี้ แบบที่ ๑ คืออยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน ชาวบ้านชุมชนดั้งเดิม แบบที่ ๒ เป็นการปลูกบ้านกระจายออกไปตามเส้นทางคมนาคมและพื้นที่ทำกิน

พื้นที่ทำกินส่วนใหญ่ของชาวบ้านยังไม่มีเอกสารสิทธิ์ทำให้ชาวบ้านขาดความมั่นคง และหลักประกันของครอบครัว พื้นที่ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ได้มีจำนวนลดลง เพราะถูกถางทำเป็นไร่นา ไร่อ้อย ปัจจุบันคงเหลือ ๒๐ ไร่ เป็นป่าของชุมชนในวัด

๔. บ้านท่ากลอย หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าตะเกียบ

ในอดีตหมู่บ้านแห่งนี้มีต้นกลอยขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงเป็นที่มาของชื่อหมู่บ้าน การคมนาคมของคนสมัยก่อนเดินทางด้วยเท้าหรือโดยทางเรือ การจับจ่ายซื้อขายจะใช้บ้านคลองม่วงและตลาดเกาะขนุนเป็นจุดศูนย์กลาง การซื้อขาย การประกอบอาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำการเกษตร สภาพเดิมของหมู่บ้านเป็นป่าทุ่งหญ้าและหนองน้ำ

๕. บ้านอ่างเตย หมู่ที่ ๙ ตำบลท่าตะเกียบ

ชุมชนบ้านอ่างเตย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา แต่เดิมมีชาวบ้านเข้ามาอยู่อาศัยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ต่อมาได้แยกหมู่บ้านออกจากบ้านหนองปรือกันยาง หมู่ที่ ๕ ตำบลท่าตะเกียบ กิ่งอำเภอสนามชัยเขต เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๖ และเนื่องจากพื้นที่ของหมู่บ้านนี้มีลักษณะเป็นอ่างเมื่อนำมารวมกับความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยเตยป่าที่ขึ้นอยู่ในลำห้วยที่ไหลผ่านหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงพากันเรียกพื้นที่แห่งนี้ว่า “บ้านอ่างเตย” มาจนถึงปัจจุบัน

พื้นเพดั้งเดิมของชาวบ้านส่วนใหญ่ของหมู่บ้านอพยพมาจากจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดบุรีรัมย์ จึงมีวัฒนธรรมของชาวอีสาน ใช้ภาษาถิ่น คือ ภาษาอีสาน และภาษาเขมร ประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีทำบุญกลางบ้าน

ข้อมูลพื้นฐานบ้านอ่างเตย

จำนวนครัวเรือน ๓๒๐ ครัวเรือน

พื้นที่ ๓๘.๔ ตารางกิโลเมตร

เนื้อที่ ๒๔,๐๐๐ ไร่

ระยะทางถึงอำเภอสนามชัยเขต ๒๗ กิโลเมตร

ระยะทางถึงจังหวัดฉะเชิงเทรา ประมาณ ๘๐ กิโลเมตร

จำนวนประชากร ๑,๔๖๔ คน แบ่งเป็นชาย ๗๓๑ คน และเป็นหญิง ๗๓๓ คน

อาณาเขต

ทิศเหนือ จรด บ้านเนินสว่าง ตำบลท่ากระดาน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทิศใต้ จรด บ้านคลองมะหาด ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทิศตะวันออก จรด บ้านหนองปรือกันยาง ตำบลท่ากระดาน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ทิศตะวันตก จรด บ้านเขาสีเสียด ตำบลคูยายหมี อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

๖. บ้านแปลงเสมา หมู่ที่ ๑๙ ตำบลท่าตะเกียบ

บ้านแปลงเสมา เป็นหมู่บ้านใหม่แยกการปกครองออกจากหมู่บ้านท่าคาน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ สภาพหมู่บ้านเป็นพื้นที่ราบลุ่ม สลับเนินเขาไม่สูงนัก มีหนองน้ำสำหรับการเกษตร มีจำนวนประชากรรวม ๔๒๑ คน เป็นเพศชาย ๒๑๖ คน เพศหญิง ๒๐๕ คน

๗. บ้านเนินกระบก หมู่ที่ ๑๒ ตำบลท่าตะเกียบ

หมู่บ้านเนินกระบก ตั้งชื่อตามต้นกระบก ซึ่งมีมากที่นี่ ในอดีตหมู่บ้านเนินกระบกมีสภาพเป็นป่าดงดิบ น้ำท่าอุดมสมบูรณ์ อุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์ป่านานาชนิด ไม่มีผู้คนอาศัย มีแต่คนที่เข้าไปตัดไม้ ลำสัตว์ เฝ้าถ่าน คนกลุ่มแรกที่มาอยู่คือ ชาวอีสาน ที่อพยพมาจากจังหวัดสุรินทร์ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ เพราะเกิดภาวะแห้งแล้ง หากินลำบาก จึงได้อพยพมาสร้างครอบครัวที่เนินกระบกแห่งนี้จนถึงปัจจุบัน หมู่บ้านเนินกระบกมีจำนวนประชากร ๕๑๑ คน ส่วนใหญ่มีฐานะยากจน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำไร่ ทำสวน ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์

๘. บ้านคลองตะเคียน หมู่ที่ ๑๓ ตำบลท่าตะเกียบ

หมู่บ้านคลองตะเคียน เป็นหมู่บ้านที่ได้ทำการก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ บ้านคลองตะเคียน ตั้งตามชื่อของต้นไม้ คือ ต้นตะเคียน สภาพหมู่บ้านเป็นพื้นที่ราบสลับเนินเขา มีลำคลองสำหรับการเกษตร พื้นที่เหมาะสำหรับประกอบกิจกรรมทางการเกษตร หมู่บ้านคลองตะเคียน มีจำนวนประชากรรวม ๑,๔๘๕ คน เป็นเพศชาย ๗๕๙ คน และเพศหญิง ๗๒๖ คน

๙. บ้านคลองมะหาด หมู่ที่ ๑๔ ตำบลท่าตะเกียบ

ชื่อหมู่บ้านเรียกตามสภาพของภูมิประเทศบริเวณนั้นที่มีลำคลองเล็กๆ ไหลผ่านหมู่บ้านและป่าบริเวณนั้นมีต้นมะหาดขึ้นอยู่มาก เรียกหมู่บ้านคลองมะหาด หมู่บ้านนี้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ หรือประมาณ ๕๙ ปีมาแล้ว ประชากรหมู่บ้านคลองมะหาดมี ๑๐๕ ครอบครัว มีจำนวน ๖๓๐ คน เป็นเพศชาย ๓๐๗ คน เพศหญิง ๓๒๓ คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพปลูกมันสำปะหลัง เลี้ยงสัตว์ และทำสวนยางพารา

๑๐. บ้านเขตลาด หมู่ที่ ๑๕ ตำบลท่าตะเกียบ

ในอดีตหมู่บ้านเขตลาดเป็นพื้นที่ป่า ประชากรเหล่านี้ได้อพยพมาจากเขตออ่างเก็บน้ำสิียด เนื่องจากต้องถูกเวนคืนที่ ราษฎรจึงได้อพยพเข้ามาในหมู่บ้านเขตลาด จำนวนประชากรหมู่บ้านเขตลาด รวม ๗๔๐ คน แหล่งน้ำในหมู่บ้านเขตลาด เป็นแหล่งน้ำที่มาจากอ่างเก็บน้ำสิียด ประชาชนได้นำไปใช้ในการประกอบอาชีพทำไร่นา ปัจจุบันได้พัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยว

๑๑. บ้านขมภู หมู่ที่ ๑๗ ตำบลท่าตะเกียบ

บ้านขมภูเป็นหมู่บ้านที่เก่าแก่อายุประมาณ ๑๕๐ ปี ไม่สามารถระบุปีที่ตั้งได้ จากคำบอกเล่า และยืนยันของชาวบ้านว่า บรรพบุรุษของตนได้มาตั้งปลูกบ้านเรือนนานถึงสองชั่วอายุคน ในอดีตพื้นที่ของหมู่บ้าน และบริเวณโดยรอบเป็นส่วนหนึ่งของป่าพนมสารคาม ซึ่งเป็นป่าที่มีความยิ่งใหญ่ อาณาเขตกว้างขวาง ติดต่อกับป่าประเทศกัมพูชา ป่าสอยดาวของจังหวัดจันทบุรี ป่าเขาชะเมา จังหวัดระยอง พื้นที่น้ำอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ในอดีตบ้าน “ขมพู” หมายถึง พื้นที่ที่มีพืชมูลจำนวนมาก คนในท้องถิ่นเรียกเพี้ยนมาจากคำว่า “ข้าพู่” เป็น “ขมภู”

๑๒. บ้านคลองสิียด หมู่ที่ ๑๘ ตำบลท่าตะเกียบ

หมู่บ้านนี้เรียกชื่อตามชื่อคลอง เป็นหมู่บ้านที่แยกออกมาจากหมู่ที่ ๔ บ้านท่ากลอย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ เนื่องจากมีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้น ทำให้ที่ตั้งหมู่บ้านอยู่บริเวณคลองสิียด จึงเรียกว่าบ้านสิียด บ้านคลองสิียด มีจำนวนประชากร ๑,๑๕๓ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๕๐.๘๒ การประกอบอาชีพจะมีอาชีพทำสวน ทำไร่ และเลี้ยงสัตว์

๑๓. บ้านกรอกสะแก หมู่ที่ ๑ ตำบลคลองตะเกรา

บ้านกรอกสะแกมีอายุประมาณ ๑๐๐ กว่าปี กลุ่มคนเหล่านี้ได้อพยพมาสร้างบ้านเรือนที่นี้ตั้งชื่อว่าบ้านสะแกเนื่องจากบริเวณนั้นมีต้นสะแกขึ้นอยู่มากและเป็นต้นไม้ที่มีขนาดใหญ่ ต่อมาเปลี่ยนแปลงชื่อหมู่บ้านโดยการเติมคำว่ากรอก จึงเป็น “บ้านกรอกสะแก” บ้านกรอกสะแกก่อตั้งขึ้นได้ประมาณ ๑๐๐ กว่าปีมาแล้ว ลักษณะการตั้งถิ่นฐานเป็นกลุ่ม จำนวนประชากรมีทั้งหมด ๗๘๒ คน เป็นเพศชาย ๓๖๑ คน และเป็นเพศหญิง ๔๒๑ คน

๑๔. บ้านหนองคอก หมู่ที่ ๒ ตำบลคลองตะเกรา

หมู่บ้านนี้ก่อตั้งเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๘ เดิมพื้นที่บริเวณวัดเคยเป็นหนองน้ำเล็ก ๆ สัตว์ป่าลงมากินน้ำ ต่อมาได้มีพรานเลี้ยงควายต้อนควายมาซังไว้ที่คอกข้างหนองน้ำ จำนวนควายที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ คนจึงเรียกว่า “หนองข้างคอก” เรียกกันสั้น ๆ ว่า “หนองคอก” ปัจจุบันหนองน้ำนี้ได้ถูกสร้างเป็นบริเวณลานวัด

๑๕. บ้านเกาะลอย หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองตะเกรา

ในอดีตตำบลคลองตะเกรามีลักษณะเป็นป่า หมู่บ้านเกิดขึ้นแห่งแรกคือหมู่บ้านกรอกสะแก ต่อมาได้มีหมู่บ้านหนองคอกเกิดตามขึ้นมา กลุ่มคนที่ตั้งถิ่นฐานที่บ้านหนองคอกบางกลุ่มได้แยกมาตั้งถิ่นฐานใหม่ที่บ้านเกาะลอย สาเหตุของการเรียกหมู่บ้านแห่งนี้ว่า “เกาะลอย” เพราะว่าพื้นที่โดยรอบเป็นที่ลุ่มและพื้นที่เนินที่โดดเด่นลอยตัวเหนือขึ้นมาจากพื้นที่อื่น หมู่บ้านเกาะลอยมีประชากรรวม ๒,๒๕๐ คน เป็นเพศชาย ๑,๑๓๘ คน เพศหญิง ๑,๑๑๒ คน

๑๖. บ้านวังหิน หมู่ที่ ๔ ตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านวังหิน ในอดีตมีคลองน้ำเป็นวังลึกและมีหินอยู่เป็นจำนวนมาก เป็นที่อยู่อาศัยของฝูงปลา ชาวบ้านจึงเรียกว่าหมู่บ้านวังหิน หมู่บ้านวังหินเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ หรือประมาณ ๔๒ ปีมาแล้ว คนกลุ่มแรกที่เข้ามาเริ่มก่อตั้งหมู่บ้านวังหินเป็นคนไทยอีสานอพยพมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อาชีพแรกที่ทำคือ รับจ้างตัดไม้ซุง เพราะสมัยก่อนบ้านวังหินให้สัมปทานป่าไม้จากกรมป่าไม้ อาชีพรองคือหาของป่า ปัจจุบันไม่มีป่าไม้ ชาวบ้านจึงหันมาทำการเพาะปลูก คือ ทำไร่นาสำปะหลัง ไร่อ้อย ยูคาลิปตัส และยางพารา หมู่บ้านวังหินมีจำนวนประชากร ๙๓๖ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ๔๗๑ คน ร้อยละ ๕๐.๓๒ เป็นเพศหญิง ๔๖๕ คน ร้อยละ ๔๙.๖๗

๑๗. บ้านหนองขาหยั่ง หมู่ที่ ๕ ตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านหนองขาหยั่ง ได้ตั้งเป็นชุมชนเมื่อประมาณ ๓๕ ปีมาแล้ว เป็นป่าดงดิบ เป็นที่อาศัยของสัตว์ป่า ชาวบ้านได้จับสัตว์ป่าเป็นอาหาร วันใดหามาได้มากก็จะทำการตากแดดเพื่อเก็บไว้กิน อาชีพครั้งแรกที่ชาวบ้านทำคือ การหาของป่า ปัจจุบันของป่ามีน้อย อาชีพที่เกิดขึ้นมาใหม่ คือ การทำไร่อ้อย ไร่นาสำปะหลัง ทำนา สวนยาง

๑๘. บ้านร่มโพธิ์ทอง หมู่ที่ ๗ ตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านร่มโพธิ์ทอง ประวัติการก่อตั้งแบ่งเป็น ๓ ช่วงเวลาตามลักษณะการเปลี่ยนแปลงชุมชนและทรัพยากร ได้แก่ ช่วงก่อนการจัดสรรหมู่บ้านป่าไม้ ช่วงการจัดสรรหมู่บ้านป่าไม้และช่วงฟื้นฟูชุมชนและทรัพยากร

๑) ช่วงก่อนการจัดตั้งหมู่บ้านป่าไม้ (พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๒๙) เขตที่ตั้งชายป่าอันเป็นที่ตั้งของบ้านร่มโพธิ์ทอง เคยเป็นแหล่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรมาก่อนประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ได้มีประชาชนมาตั้งถิ่นฐานประมาณ ๔ ครัวเรือน จับบองกลางที่ทำกิน

๒) ช่วงการจัดสรรหมู่บ้านป่าไม้ (พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๓๗) กองทัพบกที่ ๑ ได้ประกาศให้ป่าบริเวณนี้เป็นเขตห้ามบุคคลเข้ามาอาศัยอยู่ ต่อมาไม่นานก็ถูกยกเลิกไป ประชาชนอพยพเข้ามาอยู่อาศัยโดยจะได้รับกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่ทั้งนี้ต้องเป็นครัวเรือนที่ครอบครองที่ทำกินอยู่ก่อนและมีหลักฐานครอบครองชัดเจน ครัวเรือนอพยพและได้รับสิทธิ์ในการทำกินครัวเรือนละ ๑๔ ไร่

๓) ช่วงฟื้นฟูชุมชนและทรัพยากรธรรมชาติ (พ.ศ. ๒๕๓๘ - ปัจจุบัน) ผ่านช่วงแห่งการต่อต้านเริ่มต้นตั้งถิ่นฐานชาวบ้าน ภาครัฐได้ทยอยจัดสร้างสาธารณูปโภค และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

๑๙. บ้านเทพประทาน หมู่ที่ ๘ ตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านเทพประทาน เดิมชื่อบ้านมะขามคู่ ขึ้นอยู่กับหมู่ที่ ๒ บ้านหนองคอก แต่อยู่ห่างกันมากและบ้านเรือนที่อยู่กระจัดกระจาย ต่างคนก็อยู่ตามไร่และที่ทำกินของตัวเอง ไม่ได้อยู่รวมกันเป็นกลุ่ม จึงได้มีการแยกเป็นหมู่บ้านใหม่ เป็นหมู่ที่ ๘ สารวัตรกำนันในสมัยนั้นชื่อนายเรือง สารสิทธิ์ ได้ตั้งชื่อใหม่ว่า “บ้านเทพประทาน” และใช้ชื่อนี้จนถึงปัจจุบัน คนกลุ่มแรกที่เข้ามาอาศัยในบริเวณที่ก่อตั้งหมู่บ้านเป็นกลุ่มคนที่ ตีตราทับไม้ของบริษัท เอื้อวิทยา จำกัด ที่ได้รับสัมปทานการทำไม้ในสมัยนั้น และได้มีการอพยพผู้คนเข้ามาก่อตั้งเป็นหมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนอีสานประมาณร้อยละ ๗๐ คนชลบุรีและฉะเชิงเทรา ร้อยละ ๒๐ และที่อื่น ร้อยละ ๑๐ ปัจจุบันป่าไม้เหลือเพียงเฉพาะเขตอนุรักษ์ ส่วนพื้นที่ในหมู่บ้านได้มีการจัดสรรที่ทำกินตามโครงการปลูกป่าไม้ คนในพื้นที่ส่วนใหญ่เรียกกันติดปากว่า “โครงการ ๒” มีประชากรรวม ๒,๐๒๘ คน เป็นเพศชาย ๑,๐๘๗ คน และเพศหญิง ๙๔๑ คน

๒๐. บ้านห้วยตะปอก หมู่ที่ ๙ ตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านห้วยตะปอก เดิมชื่อว่า “ห้วยบ่อกรอก” เนื่องจากสมัยก่อนพื้นที่อุดมสมบูรณ์มาก เหมาะแก่การเพาะปลูก จึงได้มีการหลอกลายที่โดยการโกงกันขายให้คนหนึ่งแล้ว นำไปหลอกลายให้คนอื่น ๆ ทำให้เกิดชกกัน ผู้คนจึงเรียกกันว่า “หมู่บ้านห้วยบ่อกรอก” จึงเรียกกันสั้น ๆ เป็น “ห้วยตะปอก” คนกลุ่มแรกที่เข้ามาอาศัยในบริเวณที่ก่อตั้งหมู่บ้าน เป็นกลุ่มคนงานที่ตีตราทับไม้ของบริษัท เอื้อวิทยา จำกัด บ้านห้วยตะปอกมีประชากรรวม ๑,๒๑๗ คน เป็นเพศชาย ๖๓๓ คน เพศหญิง ๕๘๔ คน

๒๑. บ้านศรีเจริญทอง หมู่ที่ ๑๐ ตำบลคลองตะเกรา

บ้านศรีเจริญทองเดิมมีชื่อว่า “บ้านหลุมสังกะสี” ต่อมาเลยใช้คำว่า “ศรี” แทน และนำมาตั้งเป็นชื่อของโรงเรียน ต่อมาจึงเติมคำว่า “เจริญ” เพื่อให้คล้องจองกันเป็น “ศรีเจริญ” ส่วนคำว่าทองนั้นมาจากในบริเวณนี้มีนกขุนทองจำนวนมาก จึงเอาคำว่าทองมาเติมกับชื่อเดิมของหมู่บ้าน เป็น “ศรีเจริญทอง” คนกลุ่มแรกที่มาอาศัยอยู่ที่นี่คือครอบครัวของนายเล้า แซ่ก๊ี้ และครอบครัวนายฮุ้น บุญมาก อพยพมาจากบ้านหนองปรือ ตำบลหนองอีลุ่น อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี เพื่อมาจับจองที่ทำกิน ปลูกพืช และทำไร่อ้อย บ้านศรีเจริญทองมีประชากรรวม ๔๔๒ คน เป็นเพศชาย ร้อยละ ๕๓.๔๙

๒๒. บ้านทุ่งสำย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลคลองตะเกรา

บ้านทุ่งสำย ได้ชื่อตามสภาพพื้นที่ที่มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย ดินทราย จึงเรียกหมู่บ้านทุ่งทราย ต่อมาการเรียกขานชื่อได้ผิดเพี้ยนไปเป็นบ้านทุ่งสำย ในอดีตของหมู่บ้านทุ่งสำย สภาพเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์มาก มีห้วย คลอง หนอง บึง ปัจจุบันป่าไม้ได้หมดไปเพราะถูกถางทำเป็นที่ดินทำกิน ส่วนหนองน้ำ คลอง ห้วย มีจำนวนลดลง เพราะมีการถมเป็นถนน

๒๓. บ้านเกาะกระตัง หมู่ที่ ๑๓ ตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านเกาะกระตัง เริ่มก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ หรือ ประมาณ ๓๔ ปีมาแล้ว ที่มาของชื่อหมู่บ้านเรียกตามลักษณะทางภูมิประเทศของหมู่บ้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นเกาะ น้ำล้อมรอบ สัตว์ป่ามากมาย หลายชนิด แต่สัตว์ป่ามากที่สุด คือ กระตัง เก้ง กวาง ซึ่งลงมากินน้ำอยู่บริเวณรอบ ๆ เกาะ จึงเรียกเกาะนี้ว่า เกาะกระตัง คนกลุ่มแรกที่เริ่มจัดตั้งหมู่บ้าน คือ นายจักษ์ สะอาดแพน ลุงนุ่น ลุงล้ำ และลุงเนา คนกลุ่มนี้ได้อพยพมาจากจังหวัดกาฬสินธุ์ สุรินทร์ และมุกดาหาร ปัจจุบันหมู่บ้านเกาะกระตังมีปาลดลงเนื่องจากชาวบ้านได้ทำการ ถากถางใช้เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพ จำนวนประชากรในหมู่บ้าน รวมทั้งหมด ๑,๐๔๑ คน เป็นเพศชาย ๕๑๐ คน และเป็นเพศหญิง ๕๓๑ คน

๒๔. บ้านเขากล้วยไม้ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลคลองตะเกรา

หมู่บ้านเขากล้วยไม้ก่อตั้งขึ้น ในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยแยกออกจากหมู่บ้านหนองขาหย่าง ที่มาของชื่อหมู่บ้านตั้งตามลักษณะภูมิประเทศ หมู่บ้านนี้ประกอบด้วยภูเขาเล็ก ๆ หลายลูก มีกล้วยไม้ที่ขึ้นตามธรรมชาติ หลายชนิด จึงเรียกว่า “หมู่บ้านเขากล้วยไม้”

๒๕. บ้านเทพเจริญ หมู่ที่ ๑๗ ตำบลคลองตะเกรา

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านเทพเจริญ ได้ตั้งขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยแยกออกมาจากหมู่บ้านวังหิน หมู่ที่ ๔ ชื่อหมู่บ้านตั้งตามชื่อวัดเทพเจริญวราราม ลักษณะการตั้งถิ่นฐานจะกระจายตัวไปตามพื้นที่ในอดีต เป็นป่าดงดิบ หมู่บ้านเทพเจริญมีประชากรรวม ๖๖๓ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ ๕๓ และเพศชาย ร้อยละ ๔๗

โบราณสถาน อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติวัดในตำบลท่าตะเกียบ อ.ท่าตะเกียบ จ.ฉะเชิงเทรา

๑. วัดท่ากลอย

ประวัติ

วัดท่ากลอย ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙ บ้านหนองประโยชน์ หมู่ที่ ๔ ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๕ ไร่ ๓ งาน น.ส.๓ เลขที่ ๓๙

วัดท่ากลอย ตั้งเมื่อวันที่ ๑๗ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒ ชาวบ้านท่ากลอยร่วมกันสร้าง โดยมี นายบรรยง นางแจ้ว ใจดีทอง เป็นผู้ดำเนินการขออนุญาตสร้างวัด

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรดที่ดิน นางพัน
ทิศใต้	จรดที่ดิน นางวงศ์
ทิศตะวันออก	จรดที่ดิน นางพัน
ทิศตะวันตก	จรดที่ดิน นายทองใส

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ กว้าง ๖ เมตร ยาว ๒๒ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๒. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๓๔ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ๒ ชั้น
๓. หอสวดมนต์กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๓๔ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๔. อาคารเสนาสนะต่าง ๆ ดังนี้ คือ โรงครัว โรงเก็บพัสดุ หอระฆัง ศาลาเก็บอัฐิ
๕. ปุชนิยวัตถุ มีพระประธานประจำอุโบสถ ขนาดหน้าตักกว้าง ๖๐ นิ้ว สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ พระพุทธรูปปางและขนาดต่าง ๆ รวม ๒๔ องค์ รอยพระพุทธรูปหินทราย สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขนาด ๑๒๐ x ๖๐ เซนติเมตร จำนวน ๑ องค์

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

รูปที่ ๑ พระอธิการเยาว์

พ.ศ. ๒๕๒๐ – ๒๕๒๓

รูปที่ ๒ พระอธิการจำลอง กิตติปัญญา

พ.ศ. ๒๕๒๓ – ๒๕๓๑

รูปที่ ๓ พระอธิการริ ธรรมคุตโต

พ.ศ. ๒๕๓๑ – ๒๕๓๗

รูปที่ ๔ พระอธิการเที่ยง กนตสีโล

พ.ศ. ๒๕๓๗ – ปัจจุบัน

๒. วัดวังวุ้ง

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาพระพรหมสี่หน้า
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. ศาลาพระสังกัจจายน์
๖. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๗. อุโบสถ (กำลังก่อสร้าง)

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระอธิการภาณุวัฒน์ อธิปญโญ

๓. วัดหนองประโยชน์

ประวัติ

วัดหนองประโยชน์ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๘๙ บ้านหนองประโยชน์ หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๕ ไร่ ๓๓ ตารางวา จรดป่าสงวน

วัดหนองประโยชน์ ตั้งเมื่อ วันที่ ๒ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ โดย นายสังวร เพ็ญพินิจ เป็นผู้ดำเนินการขออนุญาตการจัดตั้งวัดจากกรมการศาสนา

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. หอสวดมนต์กว้าง ๕ เมตร ยาว ๗.๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นอาคารไม้
๒. กุฏิสงฆ์ จำนวน ๖ หลัง เป็นอาคารไม้ ๑ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๔ หลัง และตึก ๑ หลัง
๓. ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๑๗.๘๐ เมตร ยาว ๑๙.๕๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นอาคารไม้
๔. ปูชนียวัตถุ
 - พระพุทธรูปปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง ๒๙ นิ้ว ๑ องค์
 - พระพุทธรูปแบบชินราช ขนาดหน้าตักกว้าง ๒๙ นิ้ว ๑ องค์
 - พระพุทธรูปสมัยอู่ทอง ขนาดหน้าตักกว้าง ๒๕ นิ้ว ๑ องค์
 - พระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๑๙ นิ้ว ๑ องค์
 - พระพุทธรูปปางสมาธิเนื้อกะไหล่ทอง ขนาดหน้าตักกว้าง ๓๙ นิ้ว ๑ องค์

- พระพุทธรูปสลักรูป ๑ องค์
- พระโมคคัลลาน์ พระสารีบุตร สูง ๕๒ นิ้ว ๑ คู่
- ฆ้อง ขนาด ๑๐๐ เซนติเมตร ๑ ลูก ขนาด ๕๐ เซนติเมตร ๑ ลูก
- ระฆัง ๑ ใบ กลอง ๒ ลูก

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระสุเบญจ์ สุเมธะ พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๗
๒. พระครูปลัดประเสริฐ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน

การศึกษา

มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. วัดวีระชัยโชติการาม

ประวัติ

ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลท่าตะเียบ อำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีเนื้อที่ ๑๖ ไร่ ๓ งาน เป็นที่ดิน ส.ป.ก. ของกรมป่าไม้ โดยได้รับความยินยอมให้สร้างสำนักสงฆ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้บริจาคที่ดินคือ นางดอน พรหมพิมาน และได้ใช้ชื่อหมู่บ้านเนินน้อยเป็นชื่อสำนักสงฆ์ ขณะนี้ได้ดำเนินการเรื่องขอจัดตั้งเป็นวัด และเปลี่ยนชื่อใหม่ คือ วัดวีระชัยโชติการาม

คำว่าวัดวีระชัยโชติการาม แปลว่า ผู้มีชัยชนะแก่กัลล้า แสงสว่างโชติช่วง ธรรมะอันโชติช่วง ดังนั้นหากผู้ใดได้เข้ามากราบสักการะพระพุทธรูปองค์ปฐมในวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ท่านจะได้รับพรอันประเสริฐประกอบกับสถานที่แห่งนี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และสืบสานมาจากหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง และหลวงพ่อบาน วัดบางนมโค ครุภาวนา และพระครูวัดวีระโชติการาม วัดวีระโชติธรรมาราม

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. วิหารมีพระพุทธรูปองค์ปฐม เป็นพระพุทธรูปเจ้าองค์แรก เป็นพระประธานในโบสถ์วิหารด้วยกันสามองค์ หน้าตักเจ็ดศอก วิหารกว้าง ๑๔.๕๐ เมตร ยาว ๒๘ เมตร ๑ หลัง (ยังไม่เสร็จ)
๒. หอระฆัง กว้าง ๘.๔๐ เมตร ยาว ๘.๔๐ เมตร สูง ๑๖ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ๔ ชั้น
๓. ศาลาการเปรียญกว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๒๔ เมตร จำนวน ๑ หลัง เป็นอาคารคอนกรีตหลังคาเหล็ก ผืนไม้ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้านในมีพระพุทธรูปโสธรพระองค์ปฐม หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค หลวงปู่ฤๅษี พระราชพรหมยาน (หลวงปู่ฤๅษีลิงดำ) วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไว้กราบไหว้และบูชา
๔. ฌาปนสถานพร้อมรวมจำนวน ๑ หลัง ศาลาธรรมสังเวช กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๑.๘๐ เมตร จำนวน ๑ หลัง
๕. กุฏิสงฆ์ กุฏิเจ้าสำนักสงฆ์ ๑ หลัง กว้าง ๕ เมตร ยาว ๙ เมตร จำนวน ๑ หลัง และทำกุฏิพระสงฆ์ จำนวน ๕ หลัง กว้าง ๓.๕๐ เมตร ยาว ๔.๕๐ เมตร
๖. โรงครัว กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๑ เมตร จำนวน ๑ หลัง สำหรับประกอบกิจการตอนมีงานสำนักสงฆ์และเก็บของ
๗. ห้องน้ำพระสงฆ์ ๑ แถว กว้าง ๒ เมตร ยาว ๗ เมตร ห้องน้ำฆราวาสและผู้มาทำบุญ ๑ แถว ๕ ห้อง กว้าง ๒ เมตร ยาว ๗ เมตร
๘. แท้งค์น้ำบาดาลจำนวน ๒ ถัง พร้อมที่ปิดเปิดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๗ เมตร สูง ๖ เมตร

๙. เจดีย์บรรจุอัฐิหลวงปู่กลิ้ง เจ้าสำนักสงฆ์องค์แรกมรณภาพ กว้าง ๗ เมตร ยาว ๑๕ เมตร จำนวน ๑ หลัง ใช้สร้างไว้เป็นที่กราบสักการบูชาครูอาจารย์

ในบริเวณท้องที่สำนักสงฆ์เนินน้อยมีบ้านเรือนอยู่โดยรอบ ๒๐ หลังคาเรือน มีประชากรประมาณ ๑,๐๐๐ คน ทางสำนักสงฆ์ได้รับการสนับสนุนและบำรุงส่งเสริมจากประชาชนเป็นอย่างดี ส่วนมากประชาชนในท้องที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมตามระเบียบของสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กระทรวงทุกประการ ประกอบกับประชาชนและหัวหน้าหน่วยราชการมีความรักและสามัคคีกันดี อยู่อย่างสงบและปลอดภัยในบริเวณพื้นที่สำนักสงฆ์เนินน้อยเป็นแหล่งท่องเที่ยวในเชิงเกษตร เช่น ปลูกข้าว ปลูกยาง ปลูกมันสำปะหลัง มะนาว เป็นต้น เป็นแหล่งชุมชนที่มีความรู้ความสามารถในด้านการเกษตรเป็นอย่างดี

ส่วนการประกอบอาหารการค้ำขายมีประปราย อาหารที่ขึ้นชื่อของหมู่บ้านก็ไม่หนีจากส้มตำ ลาบ ก้อย รสเยี่ยม และยังได้พัฒนาฝีมือในด้านการฝึกทำขนมในท้องถิ่น และที่สำคัญที่สุดของเนินน้อยเป็นเชิงเขามีเกษตรสมุนไพรมาก มีหมอประจำหมู่บ้านช่วยรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนเจียวยาเพื่อบำรุงรักษาและนำสมุนไพรส่งออกขายนอกสถานที่เพื่อเสริมรายได้ของครอบครัวได้เป็นอย่างดี โดยเป็นสมุนไพรทานและอบเพื่อรักษา

สำนักสงฆ์เนินน้อยได้สร้างห้องอบยาสมุนไพรไว้ ๑ หลัง ๒ ห้อง เพื่อเป็นการคลายเครียดและรักษาสุขภาพของประชาชนในหมู่บ้านและบุคคลทั่วไปที่มาทำบุญ และมาเที่ยวสำนักสงฆ์เป็นประจำสัปดาห์ละหลาย ๆ คณะ และได้รับคำชมเชยว่าเป็นตัวยาสมุนไพรที่ยอดเยี่ยมที่สุดโดยฝีมือชาวบ้านเนินน้อยและคณะสงฆ์เนินน้อยและเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่จะมาเยือนในอนาคตจึงเพิ่มห้องอบยาสมุนไพรไปอีกเรื่อย ๆ จนกว่าจะมีหมอนวดมาประจำที่สำนักสงฆ์เป็นการรักษาโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและขอเป็นคำบำรุงตามแต่ศรัทธา

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เฝ้าที่ทราบคือ

๑. หลวงพ่อธงชัย อภิชาโต

พ.ศ. ๒๕๕๖ - ปัจจุบัน

๕. วัดหนองปรือน้อย

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
(กำลังก่อสร้างเพิ่มอีกหนึ่งหลัง)
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอระฆัง
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระอธิการธงชัย วชิรญาณ
๒. พระมานะ วรญาณ

๖. วัดท่าคาน

ประวัติ

วัดท่าคาน ตั้งอยู่เลขที่ ๒ บ้านท่าคาน หมู่ที่ ๒ ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๗ ไร่ ๒ งาน ตั้งเมื่อ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ ผู้บริจาคที่ดินในการสร้างวัด คือ นางบุญธรรม ปากหวาน ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้ย้ายมาสร้างในที่ใหม่ เนื่องจากที่เก่าทางกรมชลประทานได้เวนคืนไปสร้างอ่างเก็บน้ำ

๔๔

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๒๔ เมตร ยาว ๓๖ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐
๒. หอสวดมนต์ กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๓๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นอาคารไม้
๒. กุฏิสงฆ์ จำนวน ๕ หลัง
๔. ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๕๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก ครึ่งตึกครึ่งไม้
๕. ศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน ๒ หลัง สร้างด้วยไม้ ๑ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๑ หลัง
๖. ปูชนียวัตถุ มีพระพุทธรูป ๑๒ องค์

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

รูปที่ ๑ พระอธิการกง ปณฺญาพโล	พ.ศ. ๒๕๒๓ – ๒๕๓๐
รูปที่ ๒ พระอธิการพิชัยกิตติ ปณฺโญ	พ.ศ. ๒๕๓๒ – ๒๕๓๖
รูปที่ ๓ พระอธิการบุญจันทร์ กลยาโณ	พ.ศ. ๒๕๓๖ – ปัจจุบัน

การศึกษา

มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐

๗. วัดแปลงเสมา

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาพระพุทธรูป
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

พระอธิการบุญลือ กิตติธโร

๘. วัดเขตลาด

ประวัติ

วัดเขตลาด ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕ บ้านเขตลาด หมู่ที่ ๑๕ ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๕ ไร่ มีที่ธรณีสงฆ์ จำนวน ๑ แปลง เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๒ งาน ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อ วันที่ ๒๐ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรดร่องน้ำ
ทิศใต้	จรดอ่างสี่แยก
ทิศตะวันออก	จรดที่ดิน นายจันทร์ เศษสุวรรณ
ทิศตะวันตก	จรดอ่างสี่แยก

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. พระอุโบสถ กว้าง ๗ เมตร ยาว ๑๗.๕๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๒. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๔ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นอาคารไม้
๓. กุฏิสงฆ์ จำนวน ๕ หลัง เป็นอาคารไม้ ๒ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๓ หลัง

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระสมาน จนฺโทโร	พ.ศ. ๒๕๒๙ – ๒๕๓๘ (ร.ก)
๒. พระอธิการทองสุข ถาวโร	พ.ศ. ๒๕๓๘ – ๒๕๔๑
๓. พระอธิการสว่าง สุจิตโต	พ.ศ. ๒๕๔๒ ถึงปัจจุบัน

การศึกษา

มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒

๙. วัดคลองตะเคียน

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

พระอธิการอินทร์ สิริจันโท

๑๐. วัดป่ารวมใจพิทักษ์ธรรม

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ (กำลังปรับปรุงและปูพื้น)
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาพระพุทธรูป
๔. กำลังก่อสร้างศาลาสองชั้นขนาดใหญ่
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

๑๑. วัดเขาวงศ์

ประวัติ

เคยเป็นสำนักสงฆ์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นพื้นที่จับจอง มีพื้นที่ ๑๗ ไร่ ๒ งาน ถวายโดยนายตวน ละอองแผ่ และได้รับอนุญาตให้สร้างวัดและจัดตั้งวัด โดยนายอนันต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๐

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอระฆัง
๔. ฌาปนสถาน
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. หลวงพ่อชอบ โกวิท
๒. พระอธิการจรัญ กิตติภทโท

๑๒. วัดป่าเขาหวาย

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

๑๓. วัดหนองปลาชีว

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ
พระเอื้อน อธิปัญญา

๑๔. วัดอ่างเสือดำ

ประวัติ

วัดอ่างเสือดำ ตั้งอยู่ ๑๑๑ ม.๗ ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา เคยเป็นที่พักสงฆ์มาก่อน ตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยมีนายบุญมี สิงหาชาติ เป็นผู้ถวายที่ดินจำนวน ๓๖ ไร่ และดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งวัดจนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวัดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา

ส่วนชื่อของวัดนั้น ตั้งชื่อตามหมู่บ้าน คือ หมู่บ้านอ่างเสือดำเพราะว่าบริเวณนี้เป็นถิ่นที่อยู่/ย่านที่มีเสือดำชุกชุมในสมัยก่อนนั้น

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. เจดีย์พร้อมศาลาราย
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๕. ฌาปนสถาน เมรุ และศาลาธรรมสังเวช
๖. อุโบสถ จตุรมุขทรงไทยอินเดียประยุกต์

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระครูอมรเขมทัต (ดาร์ส แจ้งศรีเสรีฐ)

พ.ศ. ๒๕๓๒ – ปัจจุบัน

เป็นเจ้าคณะตำบลท่าตะเกียบ เขต ๑

๑๕. วัดคลองมะหาด

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอระฆัง
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

๑๖. วัดอ่างเตย

ประวัติ

วัดอ่างเตย ตั้งอยู่บ้านอ่างเตย หมู่ที่ ๙ ตำบลท่าตะเียบ อำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๔๕ ไร่ โดยนายสำรวย ทรัพย์ประสาน เป็นผู้บริจาคที่ดินในการสร้างวัด และเป็นผู้ขออนุญาตและได้รับอนุญาตการจัดตั้งวัดจากกรมการศาสนา เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรดทางหลวง
ทิศใต้	จรดที่ดินเอกชน
ทิศตะวันออก	จรดทางหลวง
ทิศตะวันตก	จรดโรงเรียนบ้านอ่างเตย

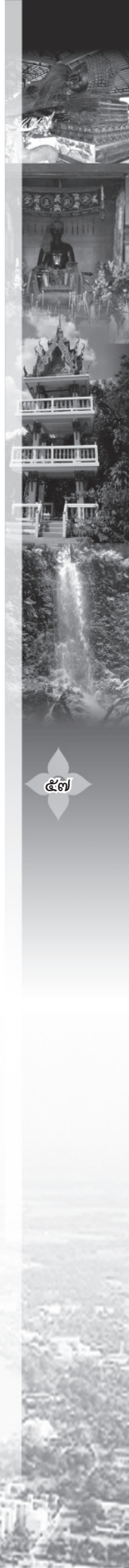

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๑๒ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นอาคารไม้
๒. กุฏิสงฆ์ จำนวน ๖ หลัง เป็นอาคารไม้ ๖ หลัง
๓. ศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน ๑ หลัง สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก
๔. นอกจากนี้ยังมีอาคารเสนาสนะต่าง ๆ ดังนี้ คือ หอระฆัง ๑ หลัง และหอพระ ๑ หลัง
๕. ปูชนียวัตถุ มีพระพุทธรูปขนาดต่าง ๆ จำนวน ๘ องค์

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส คือ

๑. พระเพ็ง ถาวโร พ.ศ. ๒๕๔๒ – ๒๕๔๙
๒. พระครูปลัดประเสริฐ นนทโก พ.ศ. ๒๕๕๐ – ปัจจุบัน (ย้ายมาจากวัดแพรกนกเอี้ยง อำเภอมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา)

๑๗. วัดทุ่งยายดำ

ประวัติ

วัดทุ่งยายดำเคยเป็นสำนักสงฆ์มานานมากกว่า ๕๐ ปี พื้นที่ของวัดมีอยู่ ๑๕ ไร่ ต่อมาได้ขยายเพิ่มอีก ๒ ไร่ ๒ งาน ต่อมาเมื่อมีโยมถวายอีก ๔ ไร่ เพื่อสร้างศาลาโดยการตัดดินยาง ถวายพื้นที่เลย

เป็นที่พักสงฆ์มีพระสงฆ์แฉะเวียนมาจำพรรษาอยู่ตลอดเวลา แต่ไม่มีหลักฐานว่ามีรูปใดบ้าง ชื่ออะไรบ้าง จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีพระภิกษุอยู่ประจำ ๑ รูป เมื่อท่านเจ้าอาวาสรูปปัจจุบันเดินธุดงค์ผ่านมาก็ถูกร้องขอให้อยู่จำพรรษาที่นี่ ในขณะที่หลวงพ่เจ้าอาวาสเดินธุดงค์มาถึงที่นี่ตอนเย็น มีความรู้สึกเหมือนได้กลับบ้านของตนเอง พอตอนกลางคืน ขณะที่จำวัด ได้ฝันเห็นอดีตเจ้าอาวาสจึงยืนคุยกับหลวงพ่เจ้าอาวาสในขณะที่ตัวเองยังสะพายกลด สะพายบาตรอยู่ ได้ยินสนทนาและได้ขอยุ่อาศัยวัดนี้ หลวงพ่อดีตเจ้าอาวาสท่านจึงแนะนำว่าให้อยู่เฉยๆ ก่อนเป็นเวลา ๒ ปี หลังจากนั้นทุกอย่างจะดีขึ้น หลวงพ่เจ้าอาวาสจึงถามอดีตเจ้าอาวาสว่าทำอะไรจึงจะทำให้วัดนี้เจริญ หลวงพ่อดีตเจ้าอาวาสจึงตอบว่าตัวท่านเองยังเสื่อมอยู่เลย ไม่ว่าท่านจะเดินทางไปไหนก็เสื่อมถึงที่นั่น ควรทำตัวเองให้เจริญก่อน ทำให้หลวงพ่เจ้าอาวาสท่านนึกขึ้นได้ว่าในช่วงเวลานั้นท่านได้สนใจเฉพาะเรื่องอักษรเลขมนต์ คาถาอาคม คุณไสย ไสยศาสตร์อยู่ จึงเริ่มต้นมาให้ความสนใจธรรมะโดยการฟังจากเทปคาสเซ็ทเป็นเวลา ๒ ปี หลังจากนั้นจึงเริ่มใช้ธรรมะในการสั่งสอนอยู่จนเป็นที่เลื่อมใสและนับถือของชุมชน

มีตัวอย่างคือมีโยมที่อาพาธอย่างหนัก ๑ คน ญาติพี่น้องพาออกจากโรงพยาบาลให้มารักษาที่นี่ หลวงพ่ท่านจึงนั่งบรรยายธรรมะให้กับคนไข้จนกระทั่งเขาเข้าใจในหลักธรรมะที่เริ่มต้นสอนด้วยหลักของความกตัญญูต่อพ่อแม่ พร้อมกับใช้อำนาจอธิษฐานจิตในสัจจะของตัวเองเมื่อเสร็จสิ้นลงปรากฏว่าคนป่วยสามารถลุกเดินได้ กราบได้จึงนั่งอม ไตรสรณคัมม์และหายเป็นปกติในเวลาต่อมา ต่อมาหลวงพ่ท่านจึงเน้นใช้ธรรมะมากกว่าคาถาอาคม คือเริ่มต้นด้วย คาถาอาคมแต่แก้ไขด้วยธรรมะ

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. อุโบสถ
๔. ศาลาพระพุทธรูป
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๖. สระน้ำ
๗. หอระฆัง

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. ไม่ทราบชื่อ

๒. พระอธิการนิคม วชิรญาณ

เลขาเจ้าคณะตำบลท่าตะเกียบ

๑๘. วัดน้อยนาดี

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน

๑๙. วัดทุ่งยายชี

ประวัติ

วัดทุ่งยายชี ตั้งอยู่เลขที่ ๖๑ บ้านทุ่งยายชี หมู่ที่ ๓ ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๒๒ ไร่ ๓ งาน

วัดทุ่งยายชี ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามประวัติเล่าสืบต่อกันมาว่า เดิมทีบริเวณวัดเป็นทุ่งป่าเต็งรัง เป็นป่ารก จึงต้องใช้รถแทรกเตอร์และรถพ่วงมาช่วยในการถากถาง และมีชาวบ้านศรัทธาจึงร่วมกันสร้างที่พักสงฆ์ขึ้น กุฏิพักสงฆ์ ศาลา มีบ้านเรือนอยู่เพียง ๗ - ๘ หลังคาเรือน มีแม่ชีเข้ามาปฏิบัติธรรม จำพรรษาในป่า ชาวบ้าน นายสอน นางหัด บริจาคที่ดินให้สร้างวัด ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๔๕ เมตร ยาว ๘ เมตร

วัดทุ่งยายชีแต่เดิมเคยเป็นป่าเต็งรัง มีชาวบ้านมาตั้งบ้านเรือนประมาณ ๗ - ๘ หลังคาเรือน มีแม่ชีคนหนึ่ง มาจากจันทบุรี พอเดินทางมาถึงบริเวณนี้จึงถูกชาวบ้านเชิญให้อยู่จำพรรษาภายในหมู่บ้านพร้อมกับพากันช่วยกัน สร้างกุฏิหลังเล็กๆ ให้เป็นที่อยู่อาศัย ชาวบ้านเรียกบริเวณนี้ว่า ทุ่งยายชี ต่อมา มีนายฮ้อยคนหนึ่งพร้อมกับชาวบ้าน ชวนกันสร้างสำนักสงฆ์ขึ้นมาและช่วยกันสร้างกุฏิและศาลาจนกลายเป็นสำนักสงฆ์ทุ่งใหญ่ ๔ ต่อมาในรัชกาลที่ ๓ มี ชาวบ้านบริจาคที่ดินสร้างวัดลุ่มน้ำสียัด จึงมีสำนักสงฆ์ทุ่งยายชีเพียงแห่งเดียวในบริเวณวัดนั้น

ส่วนที่มาของทุ่งยายชี (สัมภาษณ์ นายไสว เอี่ยมโสภะ และนายเอี่ยม ศิริพันธ์) คือ มีเรื่องเล่าว่ามีกวางเขาชี คือ กวางเขาเดียวถูกหมาป่าล่าและคาบไปกินในทุ่งที่เป็นพื้นที่กว้างประมาณ ๕-๖ ไร่ ซึ่งเป็นที่อยู่ของหมาป่า จำนวนมาก จึงพากันเรียกว่า ทุ่งนาชี เพี้ยนเป็น ทุ่งยายชีในเวลาต่อมา

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ กว้าง ๔๕ เมตร ยาว ๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๒. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๘๒ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาคารไม้
๓. ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน

การศึกษา

มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส คือ

วัดนี้มีเจ้าอาวาสหลายรูป จึงไม่สามารถกำหนด ชื่อเต็ม ฉายา และปีที่อยู่จำพรรษาได้

๑. หลวงตาเทียม	๒. หลวงตานพ
๓. หลวงตาเล็ก	๔. หลวงตาอัน
๕. หลวงตาปู้ย	๖. หลวงตาใจ
๗. หลวงตาใส	๘. หลวงตายืน
๙. หลวงตายา	๑๐. หลวงตามนต์
๑๑. หลวงตาใบ	๑๒. หลวงตานา
๑๓. หลวงตาริ้ว	๑๔. หลวงตาดำ
๑๕. หลวงตาบุญ	๑๖. หลวงตายิ้ม
๑๗. หลวงตาเหลื่อ	๑๘. อาจารย์มนต์
๑๙. พระอธิการสมพงษ์ ตปสีโล ตำแหน่งเป็นพระกรรมวาจาจารย์	

แต่ที่มีบทบาทมากที่สุดในการสร้างวัดคืออาจารย์สำลีที่ได้สร้างวัดในสมัยที่ยังเป็น นส. ๓ มีการสร้างอุโบสถ และเสนาสนะอื่นๆ

๒๐. สำนักสงฆ์ชมพู่

ประวัติ

ที่พักสงฆ์ชมพู่ สร้างในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ย้ายมาจากที่เดิมเนื่องจากน้ำท่วม ที่ตรงนี้เคยเป็นป่าช้าเก่ามาก่อน มีพื้นที่ ๑๕ ไร่ ๒ งาน ตอนนี้นำนักสงฆ์กำลังดำเนินเรื่องยกให้อยู่ในฐานะเป็นวัดอยู่ตามกระบวนการของขั้นตอนการสร้างวัด

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ กว้าง ๔๕ เมตร ยาว ๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๒. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๘๒ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาคารไม้
๓. ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. ไม่ทราบชื่อ
๒. พระสุริยันต์ ฐิตญาณโณ

๒๑. สำนักสงฆ์บ้านหนองปรือกันยาง

ประวัติ

สำนักสงฆ์หนองปรือกันยาง เป็นชุมชนของคนที่ย้ายมาจากจังหวัดต่างๆ ของภาคอีสาน เช่น กาฬสินธุ์ อุดรธานี อุบลราชธานี ขอนแก่น ศรีสะเกษ เป็นต้น เป็นส่วนใหญ่ โดยการให้ญาติพี่น้องมาสำรวจดู จากนั้นจึงเริ่มเข้ามาจับจอง และอาศัยอยู่ มีผู้ใหญ่บ้านชื่อ นางสาวลิ หลิวอาจารย์ เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งชุมชน โดยชุมชนแรกที่มาอยู่มี ๗ - ๘ หลังคาเรือน หลังจากนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นต้นมาเริ่มมีชาวบ้านย้ายมาอยู่บริเวณนี้มากขึ้น

เมื่อมีชุมชนจึงได้ก่อสร้างสำนักสงฆ์ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ภายหลังการตั้งชุมชนในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ร่วมกันสร้าง เสนาสนะ คือ หอระฆังที่เป็นศาสนวัตถุชิ้นแรกของวัด ปัจจุบัน สำนักสงฆ์ได้ยื่นเรื่องไปยังกระทรวงวัฒนธรรมมาเป็นเวลา ๒ ปี เพื่อรับการแต่งตั้งให้เป็นวัดโดยการแล้วเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนตามลำดับ คือผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด เจ้าคณะจังหวัดส่งถึงกระทรวงวัฒนธรรม

สำนักสงฆ์มีพื้นที่ประมาณ ๒๐ ไร่ เป็นวัดในชุมชนที่ชาวบ้านช่วยกันถางป่าแล้วรวมตัวกันจัดสร้างพร้อมกับโรงเรียนซึ่งติดอยู่กับวัดโดยในสมัยเริ่มแรกอาศัยครูจากทุ่งยายชี

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ กว้าง ๔๕ เมตร ยาว ๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๒. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๘๒ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นอาคารไม้
๓. ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. หลวงปู่โต๊ะ
๒. หลวงปู่สิมมา สิริธโร (บวชตั้งแต่องานพระราชทานเพลิงศพสมเด็จพระเจ้าใน ปี พ.ศ. ๒๕๔๓)

๒๒. สำนักสงฆ์บ้านหนองเรือ

ประวัติ

สำนักสงฆ์บ้านหนองเรือ ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านหนองเรือ เลขที่ ๑๓๙ หมู่ ๑๐ ตำบลท่าตะเกียบ อำเภوتاตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา แต่เดิมพื้นที่หนองเรือเป็นป่าค่อนข้างทึบ บางแห่งเป็นที่รกร้างว่างเปล่า พ.ศ. ๒๕๒๖ หลวงปู่เคน เตชปัญโญ ได้ชวนญาติโยมจากอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มาบุกเบิกจับจอง แคว้นถ้างตั้งบ้านเรือน ผู้ที่ตามมา มี ๖ ครอบครัวดังนี้ ครอบครัวนายอินทร์ โคตรทิพย์ ครอบครัวนายสำราญ บรรหาร ครอบครัวนายคำ บรรหาร ครอบครัวนายจัน มะราสี ครอบครัวนายสอง ชาสุทธศรี ครอบครัวนายภูซุน บุญราศรี

หลังเลือกตั้งบ้านเรือนแล้วก็หาที่ตั้งสำนักสงฆ์ที่หนองน้ำต้นเงินเป็นที่ว่างเปล่าและรู้ว่าเคยมีผู้จับจองคือ เจ้าขุน อยู่ที่อำเภอสนมชัยเขต จึงไปขอที่เพื่อตั้งวัด ท่านยกให้ด้วยความยินดี พื้นที่ประมาณ ๓๒ ไร่ จึงได้สร้าง กุฏิสงฆ์ให้หลวงปู่เคน สำนักสงฆ์บ้านหนองเรือจึงเริ่มสร้างตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นมา ต่อมาเมื่อมีผู้ใจบุญซื้อที่ดินขยายเพิ่มเติมและมีผู้มีจิตศรัทธามอบที่ดินขยายพื้นที่ออกไปอีกจนถึงปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๙ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔๔ ไร่ ๒ งาน

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. เจดีย์บรรจุอัฐิธาตุหลวงปู่สาวกโลกอุดร ฉัมมปาโล
๒. สวนธรรมศาลาการเปรียญ
๓. ศาลาปฏิบัติธรรมเพ่งฌานประมาณโนมยิทธิสอนโดยหลวงปู่สาวกโลกอุดร ฉัมมปาโล
๔. กุฏิ ที่พักสงฆ์
๕. ศาลาธรรมสังเวช
๖. โรงครัว
๗. ห้องน้ำ

ขณะนี้กำลังก่อสร้างอุโบสถ เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ตอนนี้มีหลังคาอุโบสถเรียบร้อยแล้ว กำลังดำเนินการก่อสร้างส่วนอื่นต่อไปจนกว่าจะเสร็จสมบูรณ์

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. หลวงปู่เคน เตชปัญโญ	พ.ศ. ๒๕๒๖ - ๒๕๓๕
๒. หลวงปู่ไฉ	พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๗
๓. หลวงปู่สา	พ.ศ. ๒๕๓๘ - ๒๕๔๑
๔. พระอาจารย์น้อย	พ.ศ. ๒๕๔๒ - ๒๕๔๓
๕. หลวงปู่สาวกโลกอุดร ธัมมปาโล	พ.ศ. ๒๕๔๔
๖. พระอาจารย์สุบิน อธิจิตโต	พ.ศ. ๒๕๔๕ - ปัจจุบัน

๒๓. สำนักสงฆ์รัตนธรรมทาน

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอระฆัง
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. โรงครัว
๖. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

๒๔. สำนักสงฆ์วีระพรหมยาน

ประวัติ

สำนักสงฆ์วีระพรหมยาน เป็นสำนักสงฆ์สังกัดนิกายธรรมยุต ตั้งอยู่ที่บ้านหนองประโยชน์ หมู่ที่ ๖ ตำบลท่าตะเกียบ อำเภوتاตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเนื้อที่ประมาณ ๑๔ ไร่ พื้นที่ตั้งของสำนักสงฆ์ส่วนใหญ่อยู่บนเนินเขาเล็กๆ เดิมชื่อ สำนักสงฆ์ราชพรหมยาน ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยคณะศรัทธาซึ่งเป็นกลุ่มชาวบ้านซึ่งมีความเลื่อมใสในข้อวัตรและปฏิปทาแนวทางการปฏิบัติของพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี (หลวงพ่อกุญชีสิงดำ) ซึ่งชาวบ้านได้ร่วมกันกับเจ้าของที่ดินสองสามีภรรยา คือ นายยอด พันทา และนางทอง เมืองสุข ซึ่งได้ถวายที่ดินเป็นธรณีสงฆ์ เพื่อใช้จัดสร้าง ศาลา กุฏิ และเสนาสนะต่าง ๆ ซึ่งในระยะแรกเริ่ม สิ่งปลูกสร้าง ศาสนวัตถุต่าง ๆ ยังไม่สมบูรณ์นัก เป็นแต่เพียงศาลา สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ชั่วคราว พอให้ได้ใช้เป็นที่พักบิณฑบาตของพระสงฆ์ และปฏิบัติบำเพ็ญภาวนาของศรัทธาพุทธบริษัททั่วไปได้ ต่อมาเมื่อมีศรัทธาเข้ามาทำบุญ และร่วมทำกิจกรรมปฏิบัติบำเพ็ญภาวนาจำนวนมากขึ้น ด้วยแรงบุญแรงศรัทธา จึงมีการขยับขยายเพิ่มเติมสิ่งปลูกสร้างเพิ่มมากขึ้น

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญจำนวน ๒ หลัง
๒. กุฏิสงฆ์ ประมาณ ๕ หลัง
๓. พระพุทธรูปขนาดใหญ่ ๒ องค์
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๕. พระพุทธรูป
 - พระพุทธโสธร (จำลอง) เนื้อโลหะ ขนาดหน้าตัก ๔ ศอก เป็นพระประธาน ประดิษฐานภายในศาลาบำเพ็ญบุญ (ก่อสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓)
 - พระพุทธรูปสมเด็จองค์ปฐม ขนาดหน้าตัก ๗ ศอก ประดิษฐานบริเวณด้านหน้าศาลาบำเพ็ญบุญ
 - พระพุทธรูปพระศรีอริยเมตไตรย ขนาดหน้าตัก ๑๐ ศอก ประดิษฐานบริเวณด้านหน้าศาลาบำเพ็ญบุญ
 - วิหารสมเด็จพระพุทธสิขีทศพลญาณที่ ๑ (สมเด็จองค์ปฐม) ก่อสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ภายในวิหารมีบุษบกเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ๓ มีพระพุทธรูป สมเด็จองค์ปฐม (ปางมารวิชัย) ขนาดหน้าตัก ๔ ศอก จำนวน ๑๗ องค์ เรียงรายรอบบุษบกเจดีย์ฯ และพระพุทธรูป สมเด็จองค์ปฐม (ปางทรงเครื่องจักรพรรดิ) ขนาดหน้าตัก ๓๒ นิ้ว ประดิษฐานอยู่ด้านหน้าภายในวิหาร

- สมเด็จพระพุทธมหาสถาปนา เงินทองไหลมาเทมาตั้งวาริน (พระพุทธรูปยืนปางอุ้มบาตรสูง ๑๒ เมตร)

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส คือ

๑. พระอนุสร อนุตสโร (พระอาจารย์ตัว)	พ.ศ. ๒๕๔๘ - พ.ศ. ๒๕๕๓
๒. พระเกียรติณรงค์ กิตติวัฒน์โน (พระอาจารย์กบ)	พ.ศ. ๒๕๕๖ - พ.ศ. ๒๕๕๙
๓. พระธีร์ รตินธโร	พ.ศ. ๒๕๕๙

๒๕. สำนักสงฆ์เวฬุวัน

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ ๑ หลัง
๒. กุฏิสงฆ์ ๓ หลัง
๓. หอพระ ๑ หลัง
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ
พระจำเริญ ฐานวิโร

ประวัติวัดในตำบลคลองตะเกรา อ.ท่าตะเกียบ จ.ฉะเชิงเทรา

๑. วัดประชานิมิตร (ทุ่งสำย)

ประวัติ

วัดบริเวณนี้เคยเป็นสำนักสงฆ์มาก่อน เคยมีพื้นที่ประมาณ ๒๐ - ๓๐ ไร่ โดยการบริจาคของนายปาน นางบุญตา วิเศษศรี ร่วมกับชาวบ้านอีกหลายคน สร้างถวายในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นวัดที่ย้ายมาจากที่อื่นเนื่องจากบริเวณเดิมเคยเป็นสถานที่แคบจึงมอบสถานที่บริเวณนั้นให้กับโรงเรียนแล้วมาสร้างใหม่ บริเวณที่สร้างวัดเคยเป็นป่าเสื่อมโทรม เนื่องจากชาวบ้านใช้ปลูกมันเป็นหลัก ภายหลังได้กลายเป็นป่าชุมชน โดยมีชุมชนอยู่อาศัยภายในบริเวณประมาณ ๕๐ - ๖๐ ครอบครัว โดยทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลและรักษา ภายหลังพื้นที่ได้กลายเป็นป่าชุมชนทำให้พื้นที่จำกัดลงไม่เกิน ๑๖ ไร่ ตามระเบียบของกรมที่ดิน จึงจะสร้างวัดได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ ๒ หลัง (ศาลาไม้และศาลาปูนที่สร้างใหม่)
๒. กุฏิสงฆ์ ๓ หลัง
๓. อุโบสถ
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. หอระฆัง ๑ หลัง (กำลังก่อสร้าง)
๖. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. มีเจ้าอาวาสหลายรูป แต่ไม่ทราบชื่อ และปีที่อยู่จำพรรษา
๒. พระอาจารย์ธวัชชัย
๓. อาจารย์ศักดิ์ชัย วรจิตโต พ.ศ. ๒๕๕๙ - ปัจจุบัน (รักษาการเจ้าอาวาส)

๒.วัดป่าเขาล้อม

ประวัติ

วัดนี้เป็นวัดสายธรรมยุต (สายวัดป่า) สร้างในปี พ.ศ. ๒๕๓๙ บนพื้นที่ ๑๐ ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ซื้อมาจากชาวบ้านในบริเวณนั้น เริ่มแรกได้สร้างศาลาหลังเล็กๆ ต่อมาได้มีเจ้าของโรงเจที่อำเภอพนสนิมคม จังหวัดชลบุรี เป็นจีนแสดมากับร้านเสริมผมเตอร์ ได้มาสร้างอาคารหลังใหญ่ให้ ในระยะแรกมีกุฏิเพียง ๔ - ๕ หลัง พื้นที่วัดที่ได้รับมอบจากกรมป่าไม้มีจำนวน ๑๕ ไร่ ต่อมาหลวงพ่อก็ได้ซื้อจากชาวบ้านที่เขาจับจองอีกจำนวน ๔๐ ไร่เพื่อขยายวัดให้กว้างขึ้น

ภายหลังการสร้างวัดได้ประมาณ ๖ - ๗ ปี ภายหลังการสร้างเขื่อนสิียดบริษัทที่รับเหมาในการก่อสร้างได้ขุดหลุมลึกลงเข้าไปในพื้นดิน ๓ - ๔ เมตร ได้พบเจอไม้ตะเคียนที่จมอยู่ในพื้นดิน บริเวณถูกน้ำท่วมเป็นจำนวนมาก หลวงพ่อจึงไปขอไม้เหล่านั้นจากเจ้าของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง ซึ่งทางบริษัทก็นำมาถวายวัดประมาณ ๓๐ - ๔๐ ต้น ในระยะแรกได้นำมาก่อสร้างอาคารที่มีเสาต้นตะเคียนได้ ๑ หลัง ภายหลังได้มีแนวความคิดว่าไม้ตะเคียนเป็นไม้ที่สวยงามเนื้อแน่นจึงควรที่จะเอาไปสร้างพระพุทธรูปจึงได้สร้างพระพุทธรูปไม้หลวงพ่อพันท้องค์แรก ปรากฏว่าถูกต้องตามพุทธลักษณะที่สวยงามจึงเปลี่ยนแนวความคิด เอาไม้ตะเคียนทั้งหมดมาสร้างเป็นพระ โดยอาศัยหลวงพ่อกเคยเป็นช่างตัดผ้าเก่ามาก่อนสามารถดูขนาดดูหุ่น และได้รับความร่วมมือจากช่างแกะสลัก จึงช่วยกันออกแบบพระพุทธรูปและพระอริยสงฆ์ที่สำคัญทั้งหมดของเมืองไทย

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญขนาดใหญ่ สำหรับทำบุญ ๓ หลัง เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปแกะสลักจากไม้ตะเคียน ๒ หลัง กำลังก่อสร้างอยู่ ๑ หลัง ส่วนแนวความคิดในการสร้างกุฏิศาลานั้น หลวงพ่อเน้นความเรียบง่ายและความประหยัดโดยอาศัยรูปแบบกุฏิทรงล้านนา

๒. กุฏิสงฆ์ ๘ - ๙ หลัง

๓. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

๔. มีเรือโบราณอยู่บริเวณหน้าวัด ๑ ลำ

การบริหารและการปกครอง

๑. พระปลัดชาญ ธรรมโชโย พ.ศ. ๒๕๓๙ – ปัจจุบัน

- เคยเป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่เทศก์ (เทศรังสี)

- เป็นศิษย์ของหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

- มีส่วนร่วมในโครงการ “หนึ่งใจ...ให้ธรรมะ” โดย มูลนิธิ มิราเคิลออฟไลฟ์ ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

๓. วัดใหม่ชัยมงคล

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ ๒ หลัง
๒. กุฏิสงฆ์ ๓ หลัง
๓. มีซุ้มประตูและป้ายขนาดใหญ่
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระอธิการทองสุข สุจิตโต
๒. พระสมภาร ฌาณรโต

๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ (อายุ ๓๐ ปี วุฒินักธรรมชั้นเอก)

๔. วัดหนองขาหยั่ง

ประวัติ

วัดหนองขาหยั่ง ได้รับบริจาคที่ดินสร้างวัดจำนวน ๑๕ ไร่ จากผู้ใหญ่ประทวน นางอำนวย บุตร ธิดา ตระกูล นันทวัฒน์ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ได้รับอนุญาตให้สร้างวัดและก่อสร้างวัดโดยการนำเสนอของนายนิคม ตั้งแตง เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

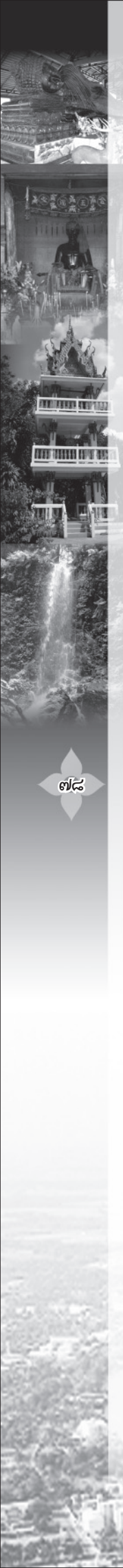
อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ ๒ หลัง
๒. กุฏิสงฆ์ ประมาณ ๕ หลัง
๓. อุโบสถ (กำลังก่อสร้าง)
๔. หอกลอง
๕. มีหอยพระกลางลานวัด ๑ องค์
๖. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๗. มีซุ้มประตูและป้ายวัดขนาดใหญ่
๘. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

พระจรรูญ อติธมโม ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ – ปัจจุบัน (อายุ ๖๐ พรรษา ๒๖)

๖. วัดเขากล้วยไม้

ประวัติ

วัดเขากล้วยไม้ ตั้งอยู่เลขที่ ๓๕๔ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกาบัง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับอนุญาตให้สร้างวัด และก่อสร้างวัดโดยการนำเสนอของนายโสภณ บุญทวีสูงส่ง ตั้งแต่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘ และได้รับประกาศจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติให้ตั้งเป็นวัด เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ ๒ หลัง
๒. กุฏิสงฆ์ ประมาณ ๔ หลัง
๓. มีซุ้มประตูและป้ายวัดขนาดใหญ่
๔. หอกลอง
๕. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๖. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระหม่อง ปิยวัฒน์
๒. พระเทพ จิตตบุญโญ

๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ - ปัจจุบัน (อายุ ๗๕ ปี)

๗. วัดร่มโพธิ์ทอง

ประวัติ

วัดร่มโพธิ์ทองเคยเป็นสำนักสงฆ์ที่สร้างขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ภายหลังได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้เป็นวัด จึงได้ชื่อว่าวัดร่มโพธิ์ทอง วัดนี้ย้ายมาจากซอย ๘ ย้ายมาอยู่ที่นี่เป็นที่พักสงฆ์ไม่มีใครจับจองไม่มีญาติ ชาวบ้าน ถวายบนพื้นที่ ๑๖ ไร่ แต่ไม่ทราบชื่อ

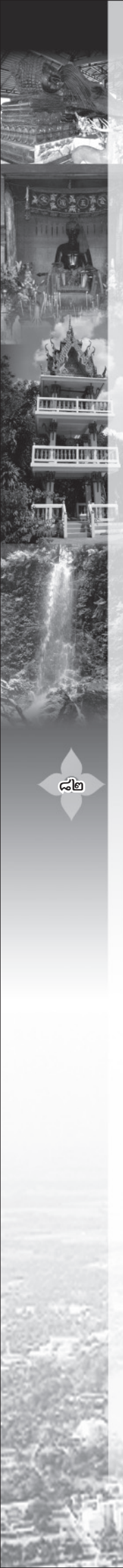
อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ ๒ หลัง
๒. กุฏิสงฆ์ ประมาณ ๓ หลัง
๓. อุโบสถ
๔. มีซุ้มประตูและป้ายวัดขนาดใหญ่
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๖. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. เคยมีเจ้าอาวาสมาแล้วหลายรูปแต่ไม่ทราบชื่อ
๒. พระครูสุวรรณโพธิธาดา (หลวงพ่อสุรเดช สีลเดโช) มรณภาพ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙
๓. พระสุรศักดิ์ อานันโท

๘. วัดหนองคอก

ประวัติ

ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙๘/๓ หมู่ ๒ ตำบลคลองตะเกรา อำเภотаตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดมหานิกาย มีเนื้อที่ ๓๔ ไร่ ๓ งาน ๙๕ ตารางเมตร เป็นที่ดินได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ในการใช้ประโยชน์ วัดจัดสร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๑ มีการพัฒนามาโดยตลอด และมีการจัดตั้งเป็นวัดเมื่อวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้รับจัดตั้งเป็น สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นแห่งที่ ๑๕ เป็นแห่งเดียวในอำเภотаตะเกียบ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยมีผู้บริจาคชื่อ นายสมลักษณ์ พรหมมา โดยใช้ชื่อวัดหนองคอกมาโดยตลอดเพื่อสอดคล้องกับชื่อของ หมู่บ้าน วัดหนองคอกจัดเป็นวัดแรกๆ ในอำเภотаตะเกียบ เนื่องจากอำเภотаตะเกียบได้แยกออกจากอำเภอสนามชัยเขต เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ความเป็นมาของวัดหนองคอกนี้ได้จัดสร้างเป็นที่พักสงฆ์ และสำนักสงฆ์ ตามลำดับ เมื่อครั้งยังเป็นอำเภอสนามชัยเขต บริเวณวัดเมื่อครั้งอดีตเป็นที่พักไม้ซุงหรือปางไม้ ของบริษัทสัมปทานป่าไม้ เหตุที่ต้องเรียกว่าหนองคอก เนื่องจากบริเวณหน้าวัดเป็นแอ่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ โดยเป็นแหล่งน้ำที่ใช้ประโยชน์ เมื่อครั้งหมู่บ้านยังเป็นป่าอยู่ ปัจจุบันหมู่บ้านมีความเจริญขึ้นมามาก แต่ในตัววัดยังคงสภาพที่ร่มรื่นด้วยต้นไม้ น้อยใหญ่

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถหลังเก่าได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๑ พระประธานเริ่มก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ดำเนินการโดย หลวงพ่อสมวัง จนทปโชโตที่เป็นเจ้าอาวาสในขณะนั้น และแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยการร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้านหนองคอกและคณะสงฆ์ โดยเป็นอุโบสถที่มีโครงสร้างเป็นไม้ ก่อด้วยอิฐ

๒. พระอุโบสถหลังใหม่ และ พระอุโบสถหลังใหม่ สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปัจจุบันแล้วเสร็จประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์

๓. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๔. หอระฆัง
๕. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๖. กุฏิสงฆ์
๗. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระครูสุทธิจันทประโชติ (สมหวัง จันทโชโต)
๒. พระครูปิยสีลาจารวิมล (สงเสริม ปิยสีโล)
๓. พระอธิการวิรัตน์ เตชปญโญ

อดีตเจ้าคณะอำเภอท่าตะเกียบรูปแรก

พ.ศ. ๒๕๒๙ - พ.ศ. ๒๕๔๕

จร.ขอ. พ.ศ. ๒๕๔๕ - พ.ศ. ๒๕๕๘

๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ - ปัจจุบัน

๙. วัดเกาะกระติง

ประวัติ

วัดเกาะกระติง ตั้งอยู่เลขที่ ๓๓๓ หมู่ที่ ๑๓ บ้านเกาะกระติง ตำบลคลองตะเกรา อำเภотаตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๕ ไร่ เป็นที่ ส.ป.ก. ๔ - ๓๑ ก ที่ ๑๘๓/๒๕๔๕ ในตำแหน่งที่ดินแปลงที่ ๑ ระบุว่า ส.ป.ก. ที่หรือกลุ่มที่ ๑๗๙๓ มีที่ธรณีสงฆ์ (ภ.บ.ท.๕) จำนวน ๑ แปลง เนื้อที่ ๒๗ ไร่ ๒ งาน

เดิมวัดเกาะกระติงเป็นที่พักสงฆ์ เริ่มสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้ริเริ่มคือ นายแหวด เสียงล้ำ นายนุ่น เสียงล้ำ และนายเนาว์ เสียงล้ำ ซึ่งเป็นผู้มีภูมิภานาเดิมอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร ได้ชักชวนญาติมิตรและครอบครัวของตน มาตั้งหลักปักฐานในหมู่บ้านเกาะกระติงแห่งนี้ ซึ่งสมัยนั้นยังเป็นผืนป่าดงดิบ มีสัตว์ป่าชุกชุมมาก แต่เดิมวัดตั้งอยู่บริเวณใกล้ๆ กับบ้านของนางพิเด็น เสียงล้ำ ต่อมาได้ย้ายวัดไปอยู่ในป่าช้า (ด้านทิศตะวันออกของโรงพยาบาลท่าตะเกียบ) ซึ่งสมัยนั้นยังไม่มีโรงพยาบาล การย้ายมาที่นี่เพราะว่าแต่เดิมบ้านหนองคอกยังไม่มียัด ถ้าวัดอยู่บริเวณนี้แล้วทั้งบ้านเกาะกระติงและบ้านหนองคอกก็สะดวกที่จะมาทำบุญ ช่วยกันทะนุบำรุงวัด ตั้งอยู่บริเวณนี้ได้ ๒ ปี ด้วยเหตุผลบางประการ ต่อมาก็ย้ายกลับมาในหมู่บ้านเกาะกระติงอีก คราวนี้ตั้งอยู่บริเวณบ้านของนายก้อน สุชี ประมาณ ๓ ปี

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ นายแหวด เสียงล้ำ ได้นิมนต์ หลวงปู่เกตุ ซึ่งอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร มาอยู่วัดเกาะกระติง แต่หลวงปู่เกตุท่านเห็นว่าวัดป่าควรอยู่ให้ไกลจากหมู่บ้าน จึงจะเป็นที่สงบสงัด เหมาะแก่การเจริญสมณธรรม จึงได้ย้ายวัดมาอยู่ ณ ที่ตั้งวัดในปัจจุบันนี้ นายนุ่น เสียงล้ำ ได้ถวายที่ ๑ ไร่ นายเนาว์ เสียงล้ำ ได้ถวายที่ให้ทั้งสิ้น ๑๕ ไร่ แต่นั้นมา หลวงปู่เกตุได้อบรมญาติโยมให้ตั้งอยู่ในสัมมาปฏิบัติ ให้รู้จักการให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตา ภาวนา เป็นต้น ได้พาญาติโยมสร้างศาลาชั่วคราว (เสาไม้ ๒๐ ต้น) และสร้างกุฏิที่พักของพระภิกษุ - สามเณร ท่านได้จำพรรษา ๓ ปี จึงได้กลับภูมิลำเนาเดิมของท่าน

ต่อมา พ.ศ. ๒๕๒๓ พระครูพิพัฒนสารคุณ (หลวงปู่แสวง) ได้รุดงค์มาจากอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น มาพักปฏิบัติธรรม ณ วัดเกาะกระติง ในระหว่างนั้นนอกจากท่านจะได้อบรมญาติโยม ให้มีความรู้ความเข้าใจในพระพุทธศาสนาแล้ว ยังได้พัฒนาวัดเกาะกระติงนี้เป็นอันมาก เป็นต้นว่า สร้างศาลาการเปรียญ (เสาไม้ ๒๘ ต้น) กุฏิที่พักพระภิกษุสามเณรให้ถาวรขึ้น ขุดสระน้ำ ซ่อมที่ดินขยายเขตวัดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และยังได้นิมนต์ครูบาอาจารย์ เช่น หลวงปู่ชอบ ฐานสโม หลวงปู่เกตุ หลวงปู่เฉลิม และครูบาอาจารย์เป็นอันมาก มาในงานฉลองศาลาการเปรียญ จึงทำให้วัดเกาะกระติงเป็นที่รู้จักของครูบาอาจารย์และญาติโยมโดยทั่วไป

พระครูพิพัฒนสารคุณ (หลวงปู่แสวง) ท่านได้พัฒนาวัดเกาะกระทิงและอบรมญาติโยมสาธุชนทั้งหลายที่วัดเกาะกระทิงเป็นเวลา ๕ พรรษา จึงได้รู้ดังต่อไปนี้ตามสมณวิสัย ต่อมาก็มีครูบาอาจารย์อีกหลายรูป เช่น หลวงปู่ผง หลวงปู่รัตน์ หลวงปู่ฮวน พระอาจารย์ประสงค์ พระวีระ (ลาสิกขาแล้ว) มาปฏิบัติศาสนกิจ บำเพ็ญประโยชน์ตนและประโยชน์แก่พระศาสนาเป็นอันมาก

ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ศาลาการเปรียญชำรุดทรุดโทรมมาก พระสมควร โกมล พร้อมด้วยญาติโยมทั้งใกล้และไกล ช่วยกันบริจาคทรัพย์ตามกำลังศรัทธาบูรณะซ่อมแซมขึ้นมาใหม่

เมื่อบ้านเกาะกระทิงได้เป็นหมู่บ้านแล้ว นายสุวรรณ ยนต์กุลวงศ์ อดีตผู้ใหญ่บ้าน ได้ชักชวนคณะกรรมการหมู่บ้านและชาวบ้านดำเนินเรื่องสร้างวัดเกาะกระทิงให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงได้ติดต่อเจ้าหน้าที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการขออนุญาตสร้างวัดมาโดยตลอด ต่อมา นางลำไย นิวัตร(สะอาดแพน) ผู้ใหญ่บ้านเกาะกระทิงได้ดำเนินเรื่องการสร้างวัดต่อจนได้รับอนุญาตจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรดเขตชลประทาน
ทิศใต้	จรดที่ดินนางมาลี เทศมาสา
ทิศตะวันออก	จรดทางสาธารณประโยชน์
ทิศตะวันตก	จรดเขตชลประทาน

อาคารและเสนาสนะประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญ สองชั้น กิ่งไม้กิ่งคอนกรีต กว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔
๒. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ๖ หลัง
๓. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยกิ่งไม้กิ่งคอนกรีต จำนวน ๓ หลัง
๔. อาคารสำหรับฉันน้ำปานะ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๕. อาคารจัดเตรียมภัตตาหาร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๖. บ้านพักอุปัชฌา สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๓ หลัง
๗. อาคารเก็บวัสดุอุปกรณ์และทำงานในร่ม สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๘. เมารุ จำนวน ๑ หลัง
๙. ศาลาบำเพ็ญกุศล สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๒ หลัง
๑๐. ห้องน้ำ - ห้องสุขา ๑๐ ห้อง จำนวน ๑ หลัง

การบริหารและการปกครอง

๑. หลวงปู่เกตุ

๒. พระครูพิพัฒนสารคุณ (หลวงปู่แสวง)

๓. พระวีระ

๔. พระอธิการสมควร โกมลโ

ประธานสงฆ์ ขณะที่เป็นที่พักสงฆ์เกาะกระทิง

ประธานสงฆ์ ขณะที่เป็นที่พักสงฆ์เกาะกระทิง
เป็นเจ้าอาวาส หลังการจัดตั้งเป็นวัดเกาะกระทิง
พ.ศ. ๒๕๔๙ - ปัจจุบัน

๑๐. วัดกรอกสะแก

ประวัติ

วัดกรอกสะแก ตั้งอยู่ที่บ้านกรอกสะแก หมู่ที่ ๑ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๐ ไร่ มีที่ธรณีสงฆ์จำนวน ๑ แปลง เนื้อที่ ๑๐ ไร่ วัดกรอกสะแก ตั้งเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

อาณาเขต

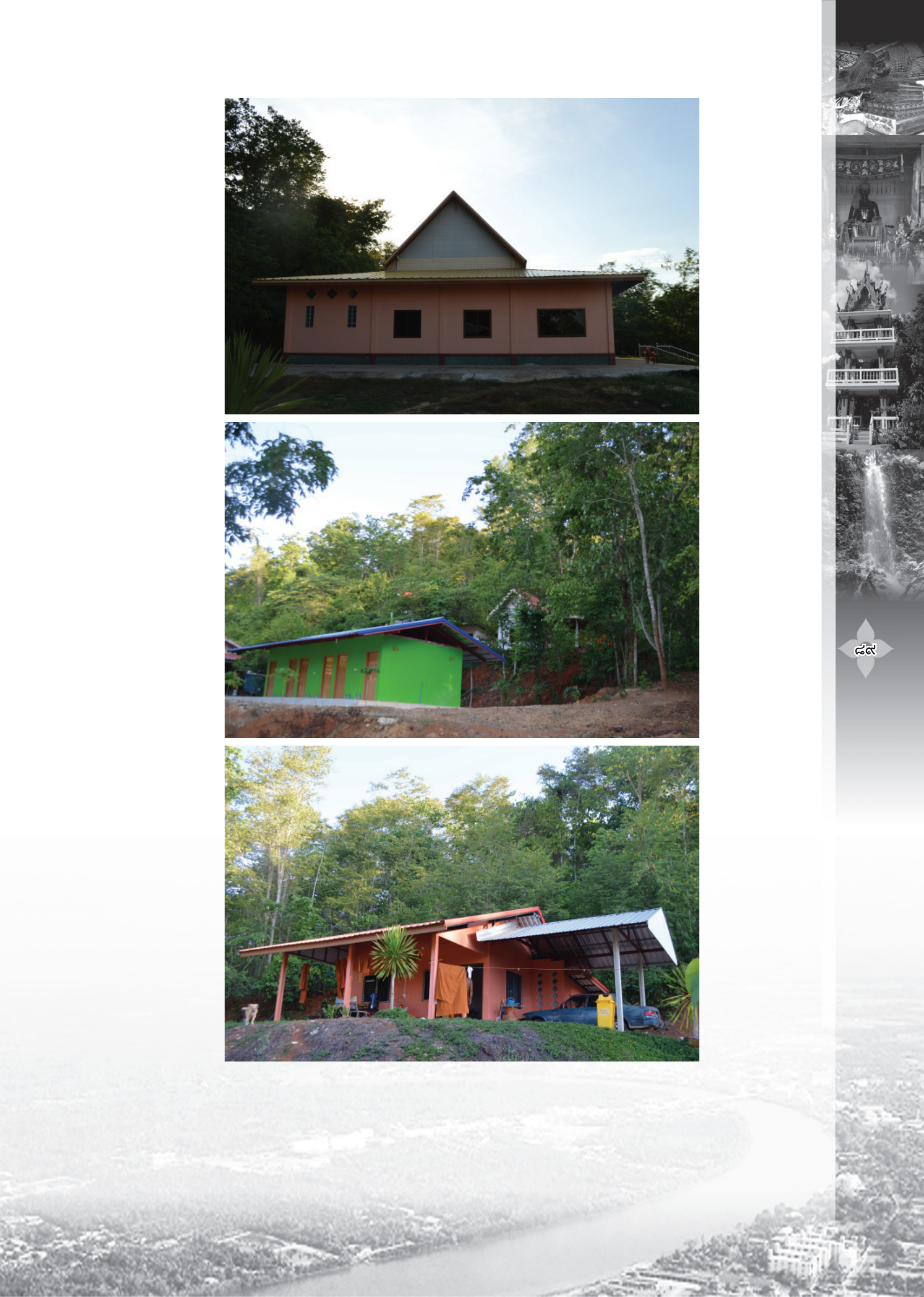
ทิศเหนือ	ประมาณ ๕ เส้น	จรดโรงเรียนและที่เอกชน
ทิศใต้	ประมาณ ๕ เส้น	จรดภูเขา
ทิศตะวันออก	ประมาณ ๒ เส้น	จรดที่ดินเอกชน
ทิศตะวันตก	ประมาณ ๒ เส้น	จรดที่ดินเอกชน

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๒.๕๐ เมตร ยาว ๒๘ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นอาคาร ๒ ชั้น ครึ่งตึกครึ่งไม้
๒. หอสวดมนต์ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๓๐ เมตร
๓. กุฏิสงฆ์ จำนวน ๒ หลัง เป็นอาคารไม้
๔. ปูชนียวัตถุ มีพระพุทธรูป ๗ องค์ ขนาดหน้าตักกว้าง ๓๐ นิ้ว ๑ องค์ ๒๔ นิ้ว ๑ องค์ ๑๕ นิ้ว ๒ องค์ ๑๗ นิ้ว ๑ องค์ ๑๒ นิ้ว ๑ องค์ และ ๘ นิ้ว ๑ องค์

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

รูปที่ ๑ พระอธิการสุรเดช	พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๓๐
รูปที่ ๒ พระบุญสิม	พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๖
รูปที่ ๓ พระสาธุกิจโต	พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๓๘
รูปที่ ๔ พระสุรเดช สีลเตโช	พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑
รูปที่ ๕ พระสังเวียน	พ.ศ. ๒๕๔๒
รูปที่ ๖ พระเวียน สุชาโต	พ.ศ. ๒๕๔๒ - ปัจจุบัน

๑๑. วัดหนองใหญ่

ประวัติ

เคยเป็นสำนักสงฆ์ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ที่มีมาก่อนชื่อว่า บุญบันดาล ตามที่เจ้าอาวาสรูปแรกท่านประสงค์ ภายหลังได้รับอนุญาตให้แต่งตั้งเป็นวัดในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงปรับเปลี่ยนชื่อใหม่ให้สอดคล้องกับหมู่บ้าน จึงตั้งชื่อว่า วัดบ้านหนองใหญ่ วัดนี้มีพื้นที่ประมาณ ๑๘ ไร่ ๒ งาน ถวายโดย นายศร นางนิต กองสินแก้ว จำนวน ๑๕ ไร่ นายจำเนียร นางพูน ชนะ จำนวน ๓ ไร่

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญฯ สองชั้น กิ่งไม้กิ่งคอนกรีต กว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔
๒. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ๖ หลัง
๓. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยกิ่งไม้กิ่งคอนกรีต จำนวน ๓ หลัง
๔. อาคารสำหรับฉันน้ำปานะ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๕. อาคารจัดเตรียมภัตตาหาร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๖. บ้านพักอุบาสิกา สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๓ หลัง
๗. อาคารเก็บวัสดุอุปกรณ์และทำงานในร่ม สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๘. เมารุ จำนวน ๑ หลัง
๙. ศาลาบำเพ็ญกุศล สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๒ หลัง
๑๐. ห้องน้ำ - ห้องสุขา ๑๐ ห้อง จำนวน ๑ หลัง

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. พระสมคิด ปภาโต มรณภาพในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ด้วยโรคชรา
๒. ไม่ทราบชื่อ
๓. พระณรงค์ศักดิ์ อติภักโท

๑๒. วัดธรรมรัตน์ใน

ประวัติ

วัดธรรมรัตน์ใน เคยเป็นสำนักสงฆ์ สร้างในปี พ.ศ. ๒๕๑๓ บริจาคพื้นที่โดยกำนันเชาว์ วิถีธรรม ตอนที่บริจาคได้ประกาศมอบพื้นที่จำนวนมากตามบริเวณรอบภูเขา แต่ภายหลังกรมป่าไม้ได้ยึดพื้นที่คืน เนื่องจากเป็นที่จับจองเมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นวัด กรมป่าไม้จึงอนุญาตพื้นที่ในการสร้างวัดเพียงแค่ ๑๕ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๒ โดยชาวบ้านร่วมกันเป็นเจ้าภาพบริจาคสร้างศาลา ศาลาธรรมสังเวช อุโบสถ วิหารและเมรุเผาศพเสร็จ ปัจจุบันสำนักสงฆ์ได้ดำเนินการขอแต่งตั้งเป็นวัดตามกระบวนการขั้นตอนการจัดตั้งวัด

ที่มาของชื่อวัดธรรมรัตน์ในมาจากชื่อที่กำนันเชาว์ตั้งไว้เนื่องจากกำนันได้สร้างหมู่บ้านและตลาดชื่อธรรมรัตน์ ไว้ด้านนอก เมื่อกำนันได้ย้ายเข้ามาสร้างชุมชนใหม่และสร้างวัดด้านในจึงให้ชื่อว่า “วัดธรรมรัตน์ใน” กำนันเชาว์เป็นคนดีมีน้ำใจ บริจาคที่ใกล้กับวัด โรงเรียน และสถานที่อื่นๆ อีกจำนวนมาก ตอนนี้สุขภาพไม่ค่อยแข็งแรง เคยเป็นอัมพาตแล้วหาย ตอนนี้ (มิ.ย. ๒๕๕๙) ท่านได้มอบที่ดินของตนให้กับชุมชนเพื่อขุดสระกักเก็บน้ำไว้ให้ชุมชน (สัมภาษณ์นายสุเทพ ทับทิม ชื่อเล่น มงคล)

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญฯ สองชั้น กิ่งไม้กิ่งคอนกรีต กว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔
๒. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ๖ หลัง
๓. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยกิ่งไม้กิ่งคอนกรีต จำนวน ๓ หลัง
๔. อาคารสำหรับฉันน้ำปานะ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๕. อาคารจัดเตรียมภัตตาหาร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๖. บ้านพักอุบาสิกา สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๓ หลัง
๗. อาคารเก็บวัสดุอุปกรณ์และทำงานในร่ม สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๘. เมารุ จำนวน ๑ หลัง
๙. ศาลาบำเพ็ญกุศล สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๒ หลัง
๑๐. ห้องน้ำ - ห้องสุขา ๑๐ ห้อง จำนวน ๑ หลัง

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. อาจารย์ผล
๒. พระอืด มาจากวัดเขาถ้ำหลวงพ้อเฮียงชลบุรี เป็นพระที่เก่งในเรื่องของมนต์คาถา มีความสามารถสวดปาฏิโมกข์ได้
๓. พระภิกษุมารจากวัดหนองคอก จำชื่อไม่ได้ แต่อยู่ได้ไม่ถึงพรรษาก็ย้ายออกไป
๔. พระบรรทัด อยู่เป็นเวลานานถึง ๗ ปีแล้วลาสิกขาออกไป
๕. หลวงพ่อนภดล ภัทธีมโม (พระอธิการนภดล) ปัจจุบันอายุ ๗๐ ปี

๑๓. วัดเขาพริก

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. วิหารพระครูวินัยธร (ปาย สิริวัฒนโณ) วิหารบูรพาจารย์
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

๑๔. วัดป่าเขาน้อย

ประวัติ

เคยเป็นสำนักสงฆ์มาก่อนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ภายหลังได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นวัด ใน พ.ศ. ๒๕๕๗ มีพื้นที่ ๑๕ ไร่ ก่อนหน้านั้นมีมากกว่านั้นภายหลังได้กลายเป็นป่าชุมชน ชาวบ้านและวัดช่วยกันดูแลรักษา

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญฯ สองชั้น กิ่งไม้กิ่งคอนกรีต กว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๖๔
๒. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ๖ หลัง
๓. กุฏิสงฆ์ สร้างด้วยกิ่งไม้กิ่งคอนกรีต จำนวน ๓ หลัง
๔. อาคารสำหรับฉันน้ำปานะ สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๕. อาคารจัดเตรียมภัตตาหาร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๖. บ้านพักอุบาสิก้า สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๓ หลัง
๗. อาคารเก็บวัสดุอุปกรณ์และทำงานในร่ม สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๑ หลัง
๘. เมรุ จำนวน ๑ หลัง
๙. ศาลาบำเพ็ญกุศล สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก จำนวน ๒ หลัง
๑๐. ห้องน้ำ - ห้องสุขา ๑๐ ห้อง จำนวน ๑ หลัง

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. มีเจ้าอาวาส ประมาณ ๔ - ๕ รูป ไม่ทราบชื่อ ตอนที่เป็นสำนักสงฆ์
๒. หลวงพ่อชาญ อัมมชโย พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๖
๓. หลวงพ่อพระอาจารย์ อัมมาพลโน พ.ศ. ๒๕๕๗ - จนถึงปัจจุบัน อายุ ๖๔ ปี

๑๕. วัดป่าเขาถ้ำแรต

ประวัติ

วัดเขาถ้ำแรต ตั้งอยู่เลขที่ ๙ บ้านห้วยตะปอก หมู่ที่ ๙ ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๕ ไร่ ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งวัดเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นวัดที่มีภูเขาอยู่ข้างวัด และภูเขานั้นมีถ้ำให้เดินสำรวจอยู่หลายถ้ำ และมีอยู่ ๑ ถ้ำที่มีก้อนหินคล้ายกับนอนแรต จึงเป็นที่มาของวัด วัดแห่งนี้มีสิ่งจำนวนมากอาศัยอยู่ และจะมีชาวบ้านนำผักที่เหลือใช้มาเลี้ยงเสมอ และสิ่งเหล่านั้นจะลงจากภูเขาเป็นบางเวลา

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรดภูเขา
ทิศใต้ และทิศตะวันออก	จรดที่ดินเอกชน
ทิศตะวันตก	จรดภูเขา

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญ กว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๒๔ เมตร เป็นอาคารไม้
๒. กุฏิสงฆ์ จำนวน ๓ หลัง เป็นอาคารไม้ ๑ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๑ หลัง
๓. ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๘ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นอาคารไม้
๔. โรงครัว ๑ หลัง สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖
๕. ฌาปนสถาน ๑ หลัง
๖. ปูชนียวัตถุ
 - พระประธานประจำศาลาการเปรียญปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง ๒๔ นิ้ว จำนวน ๖ องค์ สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗
 - ตู้พระไตรปิฎก ๑ ตู้

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

รูปที่ ๑ พระอธิการสุพรหม	พ.ศ. ๒๕๓๗ – ๒๕๓๘
รูปที่ ๒ พระสมุห์ประมวล ฐิตสีโล	พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปัจจุบัน

๑๖. วัดท่ามะนาว

ประวัติ

วัดท่ามะนาว ตั้งอยู่เลขที่ ๕๕ บ้านท่ามะนาว ตำบลคลองตะเกรา อำเภотаตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๒๖ ไร่ ๓ งาน

วัดท่ามะนาว ตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้บริจาคที่ดินสร้างวัด คือ นายทองดี สายคำพันธ์ นายวิสัน จอมเกาะ นางป้อม สายคำพันธ์ และทางวัดซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีกในภายหลัง

เดิมบริเวณที่ดินตรงข้ามกับวัดเป็นสวนมะนาว ประชาชนเดินผ่านไปมาบริเวณนั้น จึงเรียกว่า วัดท่ามะนาว

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรดคลองสิียด
ทิศใต้	จรดที่ดินนางทองปอนด์ พรมารรณ์
ทิศตะวันออก	จรดที่ดินนายจันทร์ทวี สายคำพันธ์
ทิศตะวันตก	จรดถนนสาธารณะ

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

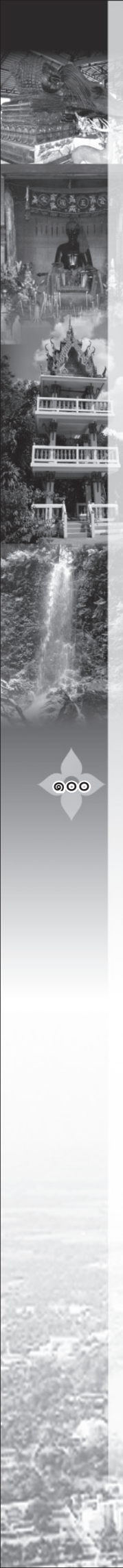
๑. อุโบสถ กว้าง ๑๖.๕๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นอาคารไม้
๒. หอสวดมนต์ กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๑๗.๕๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก
๓. กุฏิสงฆ์ จำนวน ๖ หลัง เป็นอาคารไม้ ๓ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๓ หลัง
๔. ปูชนียวัตถุ มีพระพุทธรูป ๒ องค์

การบริหารและการปกครอง

๑. พระครูวิบูลสารกิจ (พระอธิการไพฑูรย์ อติโปล) เคยดำรงตำแหน่งเป็นรองเจ้าคณะอำเภотаตะเกียบ และได้มรณภาพในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้รับพระราชทานเพลิงศพในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๒. พระอธิการกำแพง ธมฺมิโก พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

๑๗. วัดเทพประทาน

ประวัติ

เคยเป็นสำนักสงฆ์มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๗ พื้นที่วัดเป็นพื้นที่ที่ชาวบ้านร่วมกันทำบุญถวายหลายคน พื้นที่วัดมีจำนวน ๒๙ ไร่ ต่อมาได้ซื้อเพิ่มอีก ๓ ไร่เพื่อขุดสระ

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอระฆัง
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. โรงครัว
๖. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง

๑. ไม่ทราบชื่อเจ้าอาวาสหลายรูป ที่มาอาศัยอยู่ในอารามแห่งนี้ตั้งแต่เป็นสำนักสงฆ์
๒. พระอธิการประเวศ วิรุฬโห พ.ศ. ๒๕๓๘ – ๒๕๕๐
๓. พระครูสุเทพธรรมมาร พ.ศ. ๒๕๕๐ – ปัจจุบัน

๑๘. วัดเนินสามทหาร

ประวัติ

เคยเป็นสำนักสงฆ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๘ จากนั้นเดินเรื่องแต่งตั้งเป็นวัด จนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ มีพื้นที่ ๑๒ ไร่ ๒ งาน ๑๐ ตารางวา บริจาคพื้นที่โดยนายพันธ์ แก้วโพธิ์

ที่มาของวัดสามทหาร มีเรื่องเล่าว่า มีทหาร ๓ คน เป็นเพื่อนกันมาสร้างค่ายอยู่บนเนินนี้ ชาวบ้านจึงเรียกเนินนี้ว่าเนินสามสหาย แต่ต่อมาเห็นว่าชื่อไม่ไพเราะเลยเปลี่ยนเป็นเนินสามทหาร เป็นชื่อที่เรียกตั้งแต่เป็นสำนักสงฆ์

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ
๒. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๓. กุฏิสงฆ์
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. หอระฆัง
๖. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. หลวงพ่อจันทร์ สุจิตโต
๒. พระครูวิมลธรรมาภรณ์ (พระสร้อย สันตจิตโต) พ.ศ. ๒๕๔๐ – ปัจจุบัน

๑๙. วัดป่าทุ่งสาย

ประวัติ

เป็นวัดที่สร้างตั้งแต่เป็นสำนักสงฆ์ของพระสายป่าสังกัดธรรมยุติกนิกาย เครื่องครัดตามหลักพระธรรมวินัย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ โดยมีนางรวม พลหาร และนายสม ผ่องแผ้ว บริจาคพื้นที่ดิน ๒๐ ไร่ เป็นพื้นที่ที่ตั้งใจว่าจะมอบให้กับลูกชายแต่เมื่อลูกชายเสียชีวิตจึงมอบพื้นที่นั้นถวายเพื่อสร้างวัด โดยถวายพื้นที่ให้กับหลวงปู่เลิศ เขาใหญ่มุตโตทัย ชลบุรี แต่หลวงพ่อก็ไม่มีลูกศิษย์จึงมอบให้หลวงพ่ทองพูน แต่เมื่อทำการสร้างวัดแล้วพบว่าจำนวนพื้นที่ที่มอบนั้นมีจำนวน ๑๗ ไร่ และได้ถวายเพิ่มเติม ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ คุณณัฐณี (แมว) เป็นชาวเกาะขนุน ได้ถวายที่เพิ่มเติมจำนวน ๕ ไร่ ๓ งาน และในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ หลวงพ่เจ้าอาวาสได้ซื้อเพิ่มอีก ๑๓ ไร่ ในราคา ๕ แสนกว่าบาท ทำให้ปัจจุบันมีพื้นที่วัดจำนวน ๓๖ ไร่ ๓ งาน

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอระฆัง
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. หลวงพ่ทองพูน ปุณฺณกาโม
๒. พระภิกษุที่เป็นลูกศิษย์ จำนวน ๓ รุ่น แต่ไม่รู้ชื่อ
๓. พระอาจารย์เมทนน (เบิ้ม) สุเมโธ พ.ศ. ๒๕๓๘ – ๒๕๔๓
๔. พระครูพิสุทธิธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔ – ปัจจุบัน

๒๐. วัดเทพพนาราม

ประวัติ

วัดเทพพนาราม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๗ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกาบัง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นวัดสายธรรมยุต จัดตั้งเป็นวัดเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๘ และได้รับวิสุงคามสีมา จากกรมการศาสนา เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. หอพระ
๖. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๗. โรงครัว

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ
พระสมุห์อนันต์ ปสนโน

๒๑. วัดวังหิน

ประวัติ

- ไม่อาจสืบค้นได้

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอระฆัง
๔. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

๒๒. วัดไทรงาม

ประวัติ

วัดไทรงามตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยนายหนู สิ้นสงวน เป็นผู้สร้าง และขออนุญาตตั้งวัดต่อกรมการศาสนา จนได้รับอนุญาตเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. อุโบสถ
๒. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๓. กุฏิสงฆ์
๔. หอระฆัง
๕. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๖. หอพระ
๗. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส
๘. โรงครัว

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ
พระพิระ พันธุโม (สุวรรณรัตน์)

๒๓. วัดห้วยโสม

ประวัติ

วัดนี้มีพื้นที่ประมาณ ๓๐ ไร่ เป็นวัดที่มีบริเวณสองฝั่งมีถนนสายหลักคั่นกลาง บริเวณที่ตั้งวัดมีอยู่ประมาณ ๑๐ กว่าไร่ อีกด้านหนึ่งอยู่ฝั่งโน้นยังไม่ได้สร้างวัดเป็นเขตของหมู่บ้านลาดกระทิง หมู่ที่ ๕ มีการใช้ลำน้ำเป็นตัวกั้นเขตพื้นที่บริเวณที่สร้างวัดนี้หลวงพ่อเจ้าอาวาสเป็นคนจับจองเองตั้งแต่สมัยเป็นป่าที่ยังไม่มีอำเภอสยามชัยเขต มีฐานะเป็นสำนักสงฆ์ ยังไม่ได้อนุมัติให้ตั้งเป็นชื่อวัด ขออนุญาตไปแล้วแต่ยังไม่ได้รับอนุมัติมา ได้สร้างอุโบสถมาแล้ว ๕ ปี ได้จัดอบรมปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่องมา ๕ ปี นอกจากนี้ ยังได้รับงบประมาณจากรัฐให้ขุดบ่อน้ำ ปีนีได้สองบ่อคือ บ่อบาดาลและบ่อน้ำตื้นจากกรมที่ดิน

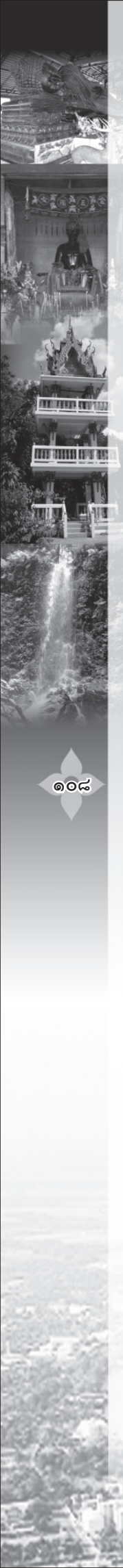
อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. อุโบสถ (กำลังก่อสร้าง)
๔. ศาลาธรรมสังเวชและฌาปนสถาน
๕. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

พระสมพงษ์ ฐมฺมสาโร

๒๔. สำนักสงฆ์บ้านหัวฝาย

ประวัติ

สำนักสงฆ์บ้านหัวฝาย เคยเป็นที่พักสงฆ์มาก่อน โดยได้รับการแต่งตั้งให้เป็นสำนักสงฆ์เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙ มีพื้นที่ดินจำนวน ๑๕ ไร่ ในพื้นที่ของ ส.ป.ก. ถวายโดย นายวิทยา ดำรงจิต โดยขออนุญาต พระครูบรรพตธรรมาภรณ์ เจ้าคณะตำบลคลองตะเกรา เนื่องจากมีวัดอยู่ห่างไกลกันชาวบ้านเดินทางไปทำบุญแล้วประสบอันตรายจากรถยนต์ จึงประชุมกันแล้วประกาศแจ้งว่าจะสร้างสำนักสงฆ์ มีโยมประสงค์ที่จะเป็นเจ้าภาพ ต้นเสกกันหลายสิบต้น จากนั้นก็พัฒนาสร้างศาสนสถานขึ้นมา

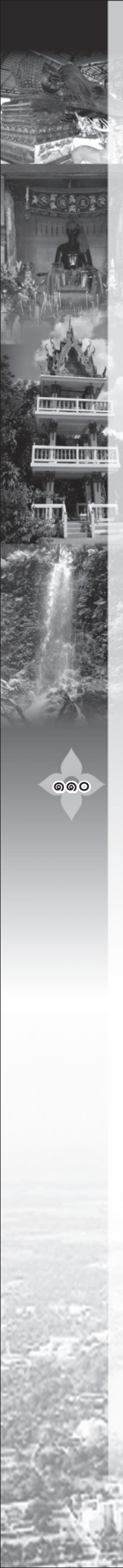
อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. ศาลาธรรมสังฆและฌาปนสถาน
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. หลวงพ่อแป้น
๒. หลวงพ่อจันทร์ สุจิตโต
๓. หลวงพ่อฉนวน ปภาโส

๒๕. ที่พักรักษาป่าเขาเครือวัลย์

ประวัติ

ที่พักสงฆ์ป่าเขาเครือวัลย์ ตั้งอยู่บ้านสันติสุข หมู่ ๒๒ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดฉะเชิงเทรา อยู่ในบริเวณป่าชุมชน มีพื้นที่ ๑๕ ไร่ และรับผิดชอบดูแลป่าชุมชนด้วยประมาณ ๔๙ ไร่ ถวายโดยนายตัวเถา พ่วงแพร เคยเป็นที่ปฏิบัติธรรมของสาขาวัดหนองคอกมาก่อน ประมาณ ๒๐ กว่าปีก่อน

อาคารเสนาสนะ ประกอบด้วย

๑. ศาลาการเปรียญสำหรับทำบุญ
๒. กุฏิสงฆ์
๓. หอพระ
๔. ห้องน้ำพระสงฆ์ และห้องน้ำฆราวาส

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส เท่าที่ทราบคือ

๑. ไม่ทราบชื่อ ปี
๒. หลวงพ่อธวัชชัย พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙
๓. ไม่ทราบนามในปัจจุบัน

০০৮

ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่น อำเภอท่าตะเกรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประเพณีงานบุญบั้งไฟ

การจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟ เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะเกรา สภาวัฒนธรรมอำเภอท่าตะเกรา โรงเรียน ชุมชน หมู่บ้าน และราษฎรตำบลคลองตะเกรา เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรม ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

งานประเพณีบุญบั้งไฟอำเภอท่าตะเกราแรกเริ่มเกิดจากการอพยพของประชาชนจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เข้ามาอาศัยอยู่เป็นจำนวนมากในเขตอำเภอท่าตะเกราสืบเนื่องจากพื้นที่ อำเภอท่าตะเกรา อำเภอสนมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา และได้อนุรักษ์สืบทอดประเพณีนี้ โดยนิยมทำกันในเดือน ๖ หรือเดือน ๗ อันเป็นช่วงฤดูฝนเข้าสู่การทำนา ตกกล้า หว่าน ไถ เพื่อเป็นการบูชาแถนขอฝนให้ตกต้องตามฤดูกาล เหมือนกับการแห่นางแมวของคนภาคกลาง จัดได้ว่าเป็นหนึ่งในฮีตสิบสองเดือนของชาวอีสาน

การจัดงานประเพณีบุญบั้งไฟอำเภอท่าตะเกรา โดยได้จัดกันต่อเนื่องมานาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ เริ่มจากการจัดงานเล็กๆ ของหมู่บ้าน ต่อมาเมื่อผู้ให้ความสนใจและร่วมงานเป็นจำนวนมากขึ้น จนพัฒนาเป็นประเพณีบุญบั้งไฟ อำเภอท่าตะเกรา トラาจนทุกวันนี้ และกำหนดจัดงานเป็น ๒ วัน (เสาร์ - อาทิตย์) ณ บริเวณตำบลคลองตะเกรา อำเภอท่าตะเกรา พร้อมมีกิจกรรมภายในงาน เช่น ขบวนแห่บั้งไฟ ขบวนเจ้านางรำ การแข่งขันจุดบั้งไฟ การแสดง ศิลปวัฒนธรรม และมหรสพ เป็นต้น ต่อมาได้ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน จึงกำหนดให้นักเรียนและประชาชนจำนวน ๖ ชุมชน ๑๑ โรงเรียนจัดขบวนแห่บั้งไฟ ประกวดขบวนฟ้อน - เฆ่บั้งไฟที่ยิ่งใหญ่ (นายสนั่น แก้วคำ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองตะเกรา)

ประวัติ/ความเป็นมาของบุญบั้งไฟ

ประเพณีบุญบั้งไฟยังไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าเกิดจากไหน แต่ปรากฏประเพณีนี้ในภาคเหนือ (เรียกว่า ประเพณีจิบอกไฟ) ในภาคอีสาน มีหลักฐานเอกสารในวรรณกรรมท้องถิ่นเรื่อง ผาแดง - นางไอ่ ได้กล่าวถึงตำนานบุญบั้งไฟ

ความเป็นมาและตำนานเกี่ยวกับบุญบั้งไฟ พอสรุปได้ดังนี้

สิริวัฒน์ คำวันสา ได้ให้ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับต้นเหตุความเป็นมาของประเพณีบุญบั้งไฟในแง่ต่างๆ ไว้ว่า ด้านศาสนาพราหมณ์มีการบูชาเทพเจ้าด้วยไฟเป็นเครื่องบูชาเทพเจ้าบนสวรรค์ การจุดบั้งไฟเป็นการละเล่นอย่างหนึ่งและเป็นการบูชา เพื่อให้พระองค์บันดาลในสิ่งที่ตนเองต้องการ ด้านศาสนาพุทธเป็นการฉลองและบูชาเนื่องในวันวิสาขบูชา มีการนำเอาดอกไม้ไฟแบบต่างๆ บั้งไฟ น้ำมัน ไฟ รูป เทียน และดินประสิว มีการรักษาстилให้ทาน การบวชนาค การฮอตสง การนิมนต์พระเทศน์ให้เกิดอานิสงส์

ด้านความเชื่อของชาวบ้าน ชาวบ้านเชื่อว่ามีโลกมนุษย์ โลกเทวดา และโลกบาดาล มนุษย์อยู่ภายใต้อิทธิพลของเทวดา เทวดา คือ “แถน” “พญาแถน” เมื่อถือว่ามีพญาแถนถือว่ามีฝน ฟ้า ลม เป็นอิทธิพลของพญาแถน หากทำให้พญาแถนโปรดปรานหรือพอใจ แถนก็จะบันดาลความสุข จึงมีพิธีบูชาแถน การใช้บั้งไฟเชื่อว่าเป็นการบูชาพญาแถน ซึ่งแสดงความเคารพ และแสดงความจงรักภักดีต่อแถน ชาวอีสานส่วนใหญ่จึงเชื่อว่าการจุดบูชาบั้งไฟเป็นการขอฝนพญาแถน

มีนิทานปรัมปราที่เชื่อมโยงกับความเชื่อนี้ในวรรณกรรมอีสาน คือ เรื่องพญาคันคาก (คางคก) ว่าพญาคันคาก เมื่อครั้งพระพุทธเจ้าถือชาติกำเนิดเป็นพญาคางคก ได้อาศัยอยู่ใต้ร่มโพธิ์ใหญ่ในเมืองพันทุมวดี ด้วยเหตุใดไม่แจ้ง พญาแถนเทพเจ้าแห่งฝนโกรธเคืองโลกมนุษย์มาก จึงแกล้งไม่ให้ฝนตกนานถึง ๗ เดือน ทำให้เกิดความลำบากยากแค้นอย่างแสนสาหัสแก่มวลมนุษย์ สัตว์ และพืช จนกระทั่งพากันล้มตายเป็นจำนวนมาก พวกที่แข็งแรงก็รอดตาย และได้พากันมารวมกลุ่มใต้ต้นโพธิ์ใหญ่กับพญาคางคก สรรพสัตว์ทั้งหลายจึงได้หารือกันเพื่อจะหาวิธีการปราบพญาแถน ที่ประชุมได้ตกลงกันให้พญานาคียกทัพไปรบกับพญาแถน แต่ก็ต้องพ่ายแพ้ จากนั้นจึงให้พญาต่อแตนยกทัพไปรบ แต่ก็ต้องพ่ายแพ้เช่นกัน ทำให้พวกสรรพสัตว์ทั้งหลายเกิดความท้อถอย หหมดกำลังใจและสิ้นหวังได้แต่รอวันตาย ในที่สุดพญาคางคกจึงขออาสาที่จะไปรบกับพญาแถน จึงได้วางแผนในการรบโดยปลวกทั้งหลายก่อจอมปลวกขึ้นไปจนถึงเมืองพญาแถน เพื่อเป็นเส้นทางให้บรรดาสรรพสัตว์ทั้งหลายได้เดินทางไปสู่เมืองพญาแถน ซึ่งมีมอด แมลงป่อง ตะขาบ สำหรับมอดได้รับหน้าที่ให้ทำการกัดเจาะด้ามอาวุธที่ทำด้วยไม้ทุกชนิด ส่วนแมลงป่องและตะขาบให้ซ่อนตัวอยู่ตามกองฟืนที่ใช้หุงต้มอาหาร และอยู่ตามเสื้อผ้าของไพร่พลพญาแถนทำหน้าที่กัดต่อย หลังจากวางแผนเรียบร้อยแล้ว กองทัพพญาคางคกก็เดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่การรบ มอดทำหน้าที่กัดเจาะด้ามอาวุธ แมลงป่องและตะขาบกัดต่อยไพร่พลของพญาแถนจนเจ็บปวด ร้องระงมจนกองทัพพระส้าระสาย ในที่สุดพญาแถนจึงได้ยอมแพ้และตกลงทำสัญญาสงบศึกกับพญาคางคก ดังนี้

๑. ถ้ามวลมนุษย์จุดบั้งไฟขึ้นสู่ท้องฟ้าเมื่อใด ให้พญาแถนสั่งให้ฝนตกในโลกมนุษย์
 ๒. ถ้าได้ยินเสียงกบ เขียดร้อง ให้รับรู้ว่ามีฝนได้ตกลงมาแล้ว
 ๓. ถ้าได้ยินเสียงสนุ (เสียงรบกวนของว้าว) หรือเสียงโหวด ให้ฝนหยุดตกเพราะจะเข้าสู่ฤดูเก็บเกี่ยวข้าว
- หลังจากที่ได้สัญญากันแล้ว พญาแถนจึงได้ถูกปล่อยตัวไปและได้ปฏิบัติตามสัญญามาจนบัดนี้

พระมหาปรีชา ปริณูญาโน เล่าถึงมูลเหตุการทำบั้งไฟว่า บนสวรรค์ชั้นฟ้ามีเทพบุตรนามว่า วัสสการเทพบุตร เทพบุตรองค์นี้เป็นผู้บันดาลให้ฝนตกลงมายังโลกมนุษย์ สิ่งหนึ่งที่เทพเจ้าองค์นี้ชอบก็คือการบูชาไฟ ใครบูชาไฟถือว่าบูชาท่านแล้วท่านจะบันดาลให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล อาศัยเหตุนี้คนจึงพากันทำการบูชาไฟด้วยการทำบุญบั้งไฟและถือเป็นประเพณีจนทุกวันนี้

จารุบุตร เรื่องสุวรรณ กล่าวถึงมูลเหตุแห่งการทำบั้งไฟว่าเป็นการทดสอบความพร้อมของประชาชนว่ามีความสามัคคีหรือไม่ และเตรียมอาวุธไว้ป้องกันสังคมของตนเอง เพราะสิ่งที่ใช้ทำบั้งไฟนั้นคือดินปืน นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมกันเพื่อเปิดโอกาสให้มีการแสดงการละเล่นจนสุดเหวี่ยง ให้มีความสุขสนุกสนาน ก่อนที่จะเริ่มทำงานหนักประจำปี คือ การทำนา

บุญเลิศ สดสุขาติ กล่าวถึงการทำบั้งไฟว่า มีตำนานเล่าถึงเมืองธิดานครของท้าวพญาขอมเกิดแล้งหนัก ท่านจึงป่าวประกาศให้เมืองต่างๆ ทำบั้งไฟมาแข่งกัน ของใครขึ้นสูงสุดจะเป็นผู้ชนะได้อภิเษกสมรสกับ “นางไอ่” ผู้เป็นพระราชธิดา ผลการแข่งขันจุดบั้งไฟปรากฏว่าท้าวผาแดงเป็นผู้ชนะเลิศ เมื่อพญาขอมสิ้นพระชนม์ ท้าวผาแดงได้ครองเมืองสืบต่อมาด้วยความสงบสุขร่มเย็น กล่าวถึงท้าวภาคิบุตรพญานาค เคยเป็นคู่ครองของนางไอ่ในชาติปางก่อนยังมีอาวรณ์ถึงนางจึงได้แปลงกายเป็นกระรอกเผือกมาให้นางไอ่เห็น เมื่อนางไอ่เห็นก็อยากได้กระรอกนั้น นางได้ส่งบริวารให้ช่วยกันจับบังเอิญบริวารยิงธนูถูกกระรอกเผือกถึงแก่ความตาย ก่อนตายท้าวภาคิได้อธิษฐานให้ร่างกายของตนใหญ่โต แม้คนจะเชือดเพื่อไปกินมากมายอย่างไรก็อย่าได้หมด ใครที่กินเนื้อตนจนถึงแก่ชีวิตพร้อมกันทั้งแผ่นดินถล่ม เมืองธิดานครถึงกับจมหายไปกลายเป็นหนองหาน ท้าวผาแดงและนางไอ่พยายามขี้น้ำหนี แต่ไม่รอดได้เสียชีวิตในคราวนี้ ด้วยจากผลแห่งกรรมดีที่สร้างไว้ท้าวผาแดงได้ไปจุติเป็นเทพเจ้า ชื่อว่าพญาแถน ดังนั้นการทำบุญบั้งไฟก็เพื่อเป็นการบูชาพญาแถน

พระยาอนุমানราชชน เขียนเล่าไว้ในเรื่อง “อัคนีกรีธา” ว่าด้วยวัฒนธรรมและประเพณีต่างๆ ของไทยว่า เรื่องบั้งไฟนี้โบราณเรียกว่ากรวดหรือจรวด เป็นการเล่นไฟของชาวบ้านโดยอ้างถึงหลักศิลาจารึก พ่อขุนรามคำแหง

เมื่อพุทธศักราช ๑๘๓๕ ว่า “เมืองสุโขทัยนี้มีสี่ปากประตู หลวงเทียรญ่อมคนเสียดคนเข้าดู ท่านเผาเทียนเล่นไฟ เมืองสุโขทัยนี้มีดังจักแตก” เป็นหลักฐานว่าการเล่นไฟประดิษฐ์จรวด กรวด หรือบ้องไฟ รวมทั้งพลุ ตะไล และไฟพะเนียงได้รู้จัก และทำเล่นกันมานานเกือบ ๗๐๐ ปีแล้ว เป็นการละเล่นที่สนุกสนาน ผู้คนเบียดเสียดกันเข้ามาดูแทบว่ากรุงสุโขทัยแตก

สัญลักษณ์

บุญบั้งไฟชาวอีสานนิยมทำกันในช่วงฤดูฝนเพื่อเป็นการบูชาแถนขอฝนให้ตกต้องตามฤดูกาล โดยสัญลักษณ์ที่ใช้อันส่อไปทางเพศสัมพันธ์ เช่น การใช้ไม้มาแกะสลักเป็นอวัยวะเพศชายเรียกว่า “บักแบ่น” หรือ “ปลัดขิก” ในอีสาน หรือ “ขุนเพ็ด” ในภาคกลาง เข้าร่วมขบวนแห่ ทั้งยังมีการร้องเซิ้งด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวกับอวัยวะเพศและเพศสัมพันธ์ สัญลักษณ์นี้เป็นเครื่องหมายของความสัมพันธ์ระหว่างฟ้ากับดิน หญิงกับชาย ที่เป็นพลังก่อกำเนิดชีวิต และเป็นพลังแห่งความอุดมสมบูรณ์ จึงมีความสัมพันธ์กับการขอฝนซึ่งเป็นที่มาของพลังแห่งการเติบโตของพืช และด้วยเหตุที่อวัยวะเพศและเพศสัมพันธ์เป็นสัญลักษณ์สำคัญของงานบุญ จึงถือว่างานบุญบั้งไฟเป็นงานบุญของพระยามาร ซึ่งจัดแข่งกับงานบุญของพระพุทธเจ้า

วัตถุประสงค์การจัดงานบุญบั้งไฟ

๑. เป็นการบูชาพระธาตุเกศแก้วจุฬามณีบนสรวงสรรค์
๒. เป็นการขอฝน

การทำบั้งไฟ

การทำบั้งไฟในสมัยก่อนจะใช้ไม้ไผ่ลำขนาดใหญ่ที่สุด ทะลวงปล้องให้ถึงกัน ภายนอกจะใช้ดอกไม้ไผ่ถักเป็นเชือกมัดรอบลำไผ่ให้แน่นเพื่อไม่ให้ลำไผ่แตก ส่วนหัวปล้องสุดท้ายจะถูกอุดด้วยแผ่นไม้หนาพอควร แล้วทำการอัดบรรจุหมื่อ (ดินปืน) ให้แน่นด้วยการตำ หรือใช้คานตีตคานจัด

วิธีการทำบั้งไฟ

การทำบั้งไฟ ส่วนประกอบแยกออกเป็น ๒ ส่วนดังต่อไปนี้

๑. ส่วนที่เป็นดินปืน ประกอบไปด้วย

- ถ่าน (ทำจากไม้สะเคางคล้ายต้นเปลือย)
- ดินประสิว
- น้ำ
- ตัวบั้งไฟ
- ท่อ พิวิซี หรือท่อเหล็ก
- ไม้ไผ่ (สำหรับทำหาง)

ขั้นตอนการทำบั้งไฟ

๑. การทำดินปืนโดยนำถ่านและดินประสิวมารวมให้เข้ากันเติมน้ำลงไปเล็กน้อย
๒. นำดินปืนที่ได้อัดลงในท่อที่เป็นตัวบั้งไฟให้แน่นพอสมควร บั้งไฟธรรมดาจะอัดดินปืนลงไป ๓๔ ชัด (๑ ชัด = ๓ ชิด) ส่วนบั้งไฟหมื่นจะใช้ดินปืน ๕๔ ชัดสำหรับบั้งไฟแสนและบั้งไฟล้าน
๓. จากนั้นนำหางบั้งไฟไปต้มลงในน้ำเดือดเพื่อทำให้หางเบาไม่ถ่วงตัวบั้งไฟเวลาจุด
๔. นำตัวบั้งไฟและส่วนหางมาผูกติดกันจากนั้นตกแต่งให้สวยงามเป็นอันเสร็จขั้นตอนการทำ

การจัดประเพณีบุญบั้งไฟ

การทำบุญบั้งไฟของชาวบ้านเป็นการทำบุญชนิดหนึ่งซึ่งเป็นวิธีขอฝนและเป็นการทำบุญที่ประกอบด้วย ความสนุกสนานรื่นเริงประจำปีมากกว่าที่จะทำการกุศลจริง ตั้งแต่เริ่มงานจนถึงเสร็จงานใช้เวลาประมาณ ๓ วัน แต่ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงเป็น ๔ หรือ ๕ วัน เนื่องจากมีบั้งไฟเข้าทำการแข่งขันประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ บั้ง ทางคณะกรรมการจึงได้เพิ่มวันจุดขึ้น ในงานมีการละเล่นสนุกสนานร้องรำทำเพลงกันเป็นคุ่ม ๆ เป็นหมู่บ้าน งานประเพณีบุญบั้งไฟนี้มีประจำทุกปี โดยงานนี้จะจัดขึ้นทุกปีระหว่างเดือน ๖ คือ ในวันขึ้น ๑๔ - ๑๕ ค่ำ แรม ๑ - ๒ ค่ำ ของเดือน ๖

๒. ขนาดของบั้งไฟในปัจจุบันมี ๓ ขนาดคือ

๑. บั้งไฟขนาดเล็ก บรรจุดินประสิวไม่เกิน ๑๒ กิโลกรัม
๒. บั้งไฟขนาดกลาง เรียกว่า บั้งไฟหมื่น ใช้ดินประสิวตั้งแต่ ๑๒ กิโลกรัมขึ้นไป
๓. บั้งไฟขนาดใหญ่ เรียกว่า บั้งไฟแสน บรรจุดินประสิว ๑๒๐ กิโลกรัม

ประเภทของบั้งไฟ

บั้งไฟโหวด บั้งไฟโหวดหรือโหวดเป็นบั้งไฟขนาดเล็ก ตัวกระบอกจะยาวขึ้นประมาณ ๔ - ๑๐ นิ้ว บรรจุหมื่อ หนักประมาณ ๑ ส่วน ๘ ถึง ๑ ส่วน ๒ กิโลกรัม ใช้หางยาวประมาณ ๑ - ๔ เมตร มีกระบอกไม้ไผ่เล็กๆ มัดวางรอบ ตัวบั้งไฟ นิยมทำประกอบกันในบั้งไฟใหญ่ (บั้งไฟหมื่น บั้งไฟแสน) ปัจจุบันไม่ค่อยนิยมทำ เพราะไม่มีช่าง

บั้งไฟม้า บั้งไฟชนิดนี้เป็นบั้งไฟขนาดเล็กจุดไปตามทิศทางที่กำหนดใช้เส้นลวดเป็นวิถีตรงไปยังเป้าหมาย ที่ต้องการ ลักษณะทั่วไปเป็นบั้งไฟที่ทำจากกระบอกไม้ไผ่ ๑ ปล้อง ขนาดแล้วแต่ต้องการ โดยทั่วไปเส้นผ่านศูนย์กลาง ประมาณ ๒ นิ้ว ยาวประมาณ ๑ ฟุต ทางภาคกลางและภาคอีสานเรียกว่า “ลูกหนู” คล้ายม้าที่กำลังวิ่ง ถ้าติดรูปอะไรก็เรียกชื่อไปตามนั้น เป็นคนขี่ม้า รูปวัว แล้วแต่จะทำรูปอะไร บางครั้งภาคเหนือเรียกว่า “บอกไฟยิง”

บั้งไฟซ่าง บั้งไฟชนิดนี้ไม่มีหาง มีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า กระบอกหรือตะโปก เวลาจุดไม่ต้องการให้พุ่งขึ้นไป แต่ต้องการมีเสียงร้องคล้ายกับซ่างร้อง วิธีทำบั้งไฟให้ใช้กระบอกไม้ไผ่ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดยาวเพียงปล้องเดียว ให้มี ข้อปิดทั้ง ๒ ด้าน ทูบไม้ไผ่ให้แตกเล็กน้อย เจาะรูเพื่อบรรจุหมื่อแล้วต่อชนวนเข้ารู แท่งหมื่อทำจากหมื่อถ่าน ๓ - ๔ อันลงในไม้ไผ่ขนาดเล็กให้แน่น แล้วผ่าเอาแท่งหมื่อออกมาคล้ายข้าวหลาม ให้ได้แท่งประมาณ ๓ นิ้ว การจุดนั้นนิยม ต่อพวงชนวนบั้งไฟใหญ่ เวลาจุดชนวนผ่าจะเกิดเสียงดังเหมือนเสียงซ่างร้อง นิยมวางต่อกันเป็นช่วงๆ กระบอก ถ้าต้องการจะให้มีความดังอย่างไคร่จะมีเทคนิคในการทำให้เกิดเสียงนั้นๆ

บั้งไฟจันย บั้งไฟจันยเป็นบั้งไฟขนาดเล็ก ยาวประมาณ ๑ - ๔ นิ้ว เส้นผ่านศูนย์กลางกว้างประมาณ ๑ - ๒ นิ้ว มีหางยาวประมาณ ๑ ศอก เจาะรูที่ใช้จุดชนวนด้านล่าง ไม่ต้องทะลุขึ้นด้านบน เป็นบั้งไฟที่ใช้จุดเพื่อความสวยงาม ใช้จุดตามประเพณีต่างๆ บางครั้งใช้เมล็ดส้มโอง (สำโรง) โดยเจาะเอาเนื้อในออกแล้วอัดหมื่อเข้าไปแทน ปิดด้านบน แล้วเจาะรูชนวนด้านล่างเล็กๆ ใช้ก้านใบมะพร้าวมัดติดเป็นหาง เรียก “จันยน้อย”

บั้งไฟฮ้อย หรือบั้งไฟร้อย บั้งไฟชนิดนี้เป็นบั้งไฟธรรมดาที่บรรจุหมื่อ (ดินปืน) น้อยกว่า ๑๒ กิโลกรัม เป็นบั้งไฟขนาดเล็กใช้จุดเสี่ยงทายในพิธีการขอฝน บุญเบิกบ้าน หรือ จุดถวายแด่น เป็นต้น

บั้งไฟหมื่น บั้งไฟชนิดนี้เป็นบั้งไฟขนาดกลาง บรรจุดินปืนหนักกระหว่าง ๑๒ - ๑๑๙ กิโลกรัม ขนาดกระบอก กว้าง ๓ - ๕ นิ้ว ยาวประมาณ ๑๔๐ เซนติเมตร ไม่เกิน ๑๘๐ กิโลเมตร ทำด้วยกระบอกไม้ไผ่กระบอกเล็ก (เหลาเล็ก) กระบอกพลาสติก (ท่อเอสลอน) การจุดบั้งไฟแข่งขันส่วนมากเป็นบั้งไฟหมื่น

บั้งไฟแสน บั้งไฟชนิดนี้เป็นบั้งไฟขนาดใหญ่ที่สุด บรรจุน้ำมันหนัก ๑๒๐ กิโลกรัมขึ้นไป บั้งไฟขนาดนี้ทำยากที่สุด จะต้องอาศัยความชำนาญเป็นพิเศษ เพราะบั้งไฟขนาดนี้หากแตกแล้วจะเป็นอันตรายมาก เพราะฉะนั้นก่อนทำบั้งไฟจะต้องมีพิธีกรรมบวงสรวงให้ถูกต้องตามหลักการทำบั้งไฟแสนเสียก่อนจึงจะลงมือทำ เมื่อตัวบั้งไฟเสร็จเรียบร้อยแล้วจะมีการตกแต่งประดับประดาบั้งไฟ

บั้งไฟตะไล บั้งไฟชนิดนี้ก็คือบั้งไฟขนาดใหญ่ขนาดใหญ่นั่นเอง มีความยาวประมาณ ๙ - ๑๒ นิ้ว รูปร่างกลม มีไม้บางๆ แบนๆ เป็นวงกลมครอบหัวท้ายบั้งไฟเมื่อพุ่งขึ้นสู่ฟ้าไปโดยทางขวาง

บั้งไฟต้อ บั้งไฟต้อหรือบั้งไฟกระแต้ต้อ เป็นบั้งไฟขนาดเล็ก มีหางสั้น วิธีทำ ตัดกระบอกไม้ไผ่ขนาด ๑ นิ้วครึ่ง ยาวประมาณ ๓ นิ้ว อัดหมื่อให้แน่นประมาณ ๒ นิ้ว ใช้หมื่อถ่านสามหรือถ่านสีกัดด้วยเถียนไม้ให้แน่นต่อหางซึ่งทำจากไม้ไผ่ เหลาเป็นแท่งเล็กๆ ใช้เลื่อยตัดมุมข้อออกจนเห็นหมื่อ เจาะให้เป็นรูเล็กๆ แล้วติดชนวนเวลาจะจุดเอาหางเสียบลงในแท่งที่ตักพอให้ตักได้ จุดชนวนจากด้านบน บั้งไฟจะพุ่งและหมุนขึ้นสู่อากาศเกิดเสียงดังต้อๆ เวลาหมุนจะไม่ค่อยมีทิศทาง ใช้จุดในงานศพ เวลาจุดมีอันตรายมาก ไม่ค่อยนิยมทำกัน

บั้งไฟพลุ บั้งไฟพลุ เป็นบั้งไฟที่นิยมจุดในเทศกาลต่างๆ เช่น งานกฐิน งานบุญมหาชาติ หรือ งานเปิดกีฬา ฯลฯ เป็นบั้งไฟที่จุดแล้วทำให้เกิดเสียงดัง ในอดีตนิยมจุดในงานกฐิน เพื่อเป็นการบอกข่าวไปยังพี่น้องประชาชนทั่วไปให้ทราบ

ประเพณีของดีท่าตะเกราบ สักการะเจ้าพ่อเขากา นำพาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ประวัติเจ้าพ่อเขากา

ท่านเคยเป็นทหารของพระเจ้าตากสินมหาราชเมื่อครั้งพระเจ้าตากได้ยกทัพเดินทางไปตีเมืองจันทบูรณ (จังหวัดจันทบุรีในปัจจุบัน) โดยผ่านมาทางปากน้ำโจโล้อำเภอบางคล้า แล้วเดินทัพมาตามน้ำท่าลาด ป่าพนมสารคาม และได้พักแรมในป่าจากนั้นเจ้าพ่อเขากาได้ป่วยและเสียชีวิตลงกลางป่า เพื่อนทหารจึงช่วยกันฝังร่างของท่านไว้ในป่า และตั้งศาลไว้เพื่อสักการบูชา ต่อมาชาวบ้านได้อพยพเข้ามาอาศัยบริเวณดังกล่าว เมื่อเจ็บป่วยไม่สบายก็บนขอกับเจ้าพ่อเขากาให้หายเจ็บป่วย แล้วจะเผาข้าวหลาม เผาเผือก เผامن มวนใบตอง บุหรี่ ยาเส้น เหล้าไหหมามาถวาย เจ้าพ่อจนเกิดเป็นประเพณีของท้องถิ่นขึ้น หากปีใดไม่มีการจัดงานฯ ชาวบ้านก็จะเจ็บป่วยและไม่สบาย

งานบวงสรวงเจ้าพ่อเขากา กำหนดจัดบริเวณหน้าศาลเจ้าพ่อเขากา เป็นเวลา ๒ วัน คือ วันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี ในวันแรกจะมีการแข่งขันเผาข้าวหลาม ซึ่งชาวบ้านจะเข้าร่วมแข่งขันเป็นจำนวนมาก และกลางคืนจะมีมหรสพสมโภชตลอดคืน ส่วนวันที่สอง เป็นวันทำพิธีบวงสรวงเจ้าพ่อเขากา ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓ โดยเริ่มพิธีบวงสรวงแต่เช้ามืด เครื่องบวงสรวงประกอบด้วย หัวหมู ไก่ เหมือนพิธีบวงสรวงอื่น ๆ ทั่วไป แต่สิ่งที่เพิ่มเติมในพิธี คือ ข้าวหลาม ยาเส้น เหล้าป่า เพราะเชื่อว่าเจ้าพ่อชื่นชอบมาก ต่อจากนั้นจะเป็นพิธีสงฆ์ และในวันดังกล่าวจะมีผู้ที่เคารพศรัทธาเจ้าพ่อเขากาจากทั่วทุกสารทิศ นำข้าวหลามมาถวายเป็นจำนวนมาก จากนั้นก็จะแจกให้เด็กกินข้าวหลามอย่างอิมหนาสำราญใจเพื่อเป็นการสร้างขวัญ กำลังใจและเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวทางด้านจิตใจของเหล่าศิษย์

ปัจจุบันงานบวงสรวงเจ้าพ่อเขากา นอกเหนือจากการประกวดเผาข้าวหลามที่สำคัญที่สุดแล้ว ยังเพิ่มกิจกรรมอื่น เช่น การแข่งขันชกมวยทะเล การแข่งขันเรือหางยาว เจ็ตสกี ขบวนแห่จากโรงเรียนต่างๆ และการจัดมหรสพสมโภช เช่น ภาพยนตร์ รำวงย้อนยุค เป็นต้น

ประเพณีงานบุญข้าวจี

ประเพณีบุญข้าวจี เป็นประเพณีที่ชาวบ้านหมู่บ้านทุ่งสำย ตำบลคลองตะเกรา อำเภอดำตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เนื่องจากชาวบ้านเกือบทั้งอำเภอย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดทางภาคอีสาน โดยเฉพาะหมู่บ้านทุ่งสำย ย้ายมาปักหลักตั้งถิ่นฐานนานกว่า ๔๐ ปีแล้ว โดยยังยึดถือประเพณีอันดีงามนี้ไว้อย่างเหนียวแน่น มีขบวนตกแต่งอย่างสวยงาม ทั้งขบวนพ้อนรำ การแสดง ขบวนรณรงค์ต่างๆ และแห่ข้าวจียักษ์รวม ๑๓ ขบวน เข้าร่วมงาน แห่ไปตามถนนในหมู่บ้าน ก่อนรวมตัวกันที่ลานกลางหมู่บ้าน หลังการบวงสรวงบูชาศาลท้ายบ้าน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านนับถือ

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมเสริมประเพณี คือ การแข่งขันฟุตบอลเยาวชนชาย-หญิง การแข่งขันจับปลา การแข่งขันมอเตอร์ไซค์วิบาก และการแข่งขันจักรยานยนต์ฟ่งข้าง เป็นต้น

ประเพณีวิ่งควาย

เป็นประเพณีท้องถิ่นที่ชาวบ้านธรรมรัตน์โน และบ้านหนองคอก ตำบลคลองตะเกรา อำเภอดำตะเกียบ จัดขึ้นทุกปีที่บริเวณศาลากลางหมู่บ้าน ในวันงานมีการทำบุญเลี้ยงพระในช่วงเช้า ช่วงบ่ายจึงทำการแข่งขันวิ่งควาย มีประชาชนเข้าร่วมงานจำนวนมาก (จัดงาน แรม ๕ ค่ำ เดือน ๑๑ หลังเทศกาลออกพรรษา) ระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม

เป็นประเพณีของชาวจังหวัดชลบุรีที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในอำเภอดำตะเกียบแล้วนำประเพณีพื้นบ้านมา สืบทอดประเพณีการแข่งขันวิ่งควายมาจัดทุกปี ซึ่งสร้างความสนุกสนานและความสามัคคีให้กับชุมชนไม่น้อย ในวันงานจะมีการทำบุญเลี้ยงพระในช่วงเช้า บริเวณศาลากลางหมู่บ้าน ช่วงบ่ายจึงทำการแข่งขันวิ่งควาย มีประชาชน เข้าร่วมงานจำนวนมาก

พ้อนภูไท (รำภูไท)

เป็นการแสดงของชาวภูไท ที่มีพื้นถิ่นฐานอยู่ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร ชาวภูไทที่มีถิ่นฐานอยู่ที่ตำบลหนองห้าง อำเภอดุสิตนายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ย้ายถิ่นฐานมาเพื่อการดำรงชีวิต เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ อพยพเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านหนองคอก เป็นชุมชนย่อยๆ มี ๕ หลังคาเรือน เกาะกระติง ๗ หลังคาเรือน และปัจจุบันได้มาอยู่รวมที่บ้านเกาะกระติง หมู่ที่ ๑๓ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอดำตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นชุมชนใหญ่ขึ้นแต่ยังคงอนุรักษ์พ้อนภูไทจนถึงปัจจุบัน

พ้อนภูไทเป็นการพ้อนที่มีผู้พ้อนหลายคน ผู้พ้อนภูไทแต่งกายด้วยชุดเอกลักษณ์ของชาวภูไท พ้อนด้วยความอ่อนช้อยพ้อนไปตามจังหวะของเสียงเครื่องดนตรี พ้อนภูไทของบ้านเกาะกระติงนี้ เป็นที่นิยมของผู้ที่เคยได้เห็นการแสดง ปัจจุบันได้มีการถ่ายทอดให้กับนักเรียนนักศึกษาที่สนใจ และแสดงในงานประเพณีบุญบั้งไฟ พิธีบวงสรวงเจ้าพ่อเขากา และงานประเพณีต่างๆ ของอำเภอดำตะเกียบ และได้เป็นตัวแทนของระดับภาคไปแสดง ที่เมืองทองธานี เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มไผ่ตง

หมู่ ๙ ตำบลท่าตะเกำ อำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มไผ่ตง หมู่ ๙ ตำบลท่าตะเกำ เริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ โดย คุณประสิทธิ์ รูปคำ นำพันธุ์ไผ่ตงเขียวศรีปราจีน จากตำบลท่ากระดาน อำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา มาปลูก ๒๐๐ กอ ในพื้นที่ ๕ ไร่ แต่ประสบปัญหาเรื่องการตลาดและผลผลิต จึงเกิดการร่วมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกไผ่ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ปัจจุบันมีสมาชิกอยู่ ๗๔ ราย เป็นกลุ่มย่อยและเป็นสมาชิกของกลุ่มวิสาหกิจผู้ปลูกไผ่อำเภอสยามชัยเขต มีนายประสิทธิ์ รูปคำ เป็นประธานกลุ่ม

ในการปลูกไผ่ ควรเลือกพื้นที่น้ำไม่ท่วม ระยะในการปลูกไผ่ ๖ X ๖ เมตร ในพื้นที่ ๑ ไร่ ปลูกไผ่ตงได้ประมาณ ๔๘ กอ ซึ่งการปลูกไผ่ให้ได้หน่อไผ่ที่มีคุณภาพ ควรคลุมหน่อไผ่ด้วยถุงดำ ซึ่งในถุงดำควรใส่หญ้าแห้งหรือใบไม้แห้ง แต่ถ้าจะให้หน่อไผ่มีคุณภาพดี ควรใส่กากถั่วเหลือง

การปลูกไผ่ตงใช้ระยะเวลาการปลูกประมาณ ๘ เดือน จึงได้ผลผลิต โดยผลผลิต ๑ หน่อได้ ๑ กิโลกรัม ซึ่งกลุ่มไผ่ตง ตำบลท่าตะเกำได้นำพันธุ์ไผ่มาจากที่จังหวัดปราจีนบุรี ไผ่ตงจะออกผลผลิตประมาณเดือนมีนาคม และเมษายน ซึ่งกลุ่มไผ่ตงได้รับผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร (GAP) รวมทั้งได้รับรางวัลวิสาหกิจชุมชนดีเด่น ๓ ปีซ้อน จุดเด่นของไผ่ตง หมู่ ๙ ตำบลท่าตะเกำ รสชาติของไผ่ตงจะหวานกรอบ ไม่เหมือนไผ่ตงที่อื่น ๆ รวมทั้งมีการรวมกลุ่มของสมาชิกอย่างเข้มแข็ง

ทั้งนี้กลุ่มไผ่ตงได้นำไผ่ตงส่งออกไปในจังหวัดชลบุรี ราชบุรี ภูเก็ต และนครสวรรค์ ตลาดหลักของกลุ่มไผ่ตงอยู่ที่ตลาดไท ตลาดสี่มุมเมือง ส่วนลำไผ่ได้มีชาวประมงมารับไปทำหลักเพื่อเลี้ยงหอยแมลงภู่ หอยนางรม ในป่าชายเลน

๑๒๔

ผู้ใดสนใจสามารถติดต่อสอบถามได้ที่กลุ่มไผ่ตง บ้านอ่างเตย เลขที่ ๗๙ หมู่ ๙ ตำบลท่าตะเกำ อำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา รหัสไปรษณีย์ ๒๔๑๖๐ หรือ ผู้ใหญ่นิกร ทรัพย์ประสาน เบอร์ติดต่อ ๐๘๖-๑๐๙-๐๕๘๙ หรือสำนักงานเกษตรอำเภอสยามชัยเขต

(อารียา บุญทวี ผู้เรียบเรียงข้อมูล เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ สวนไผ่ตง บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเกำ อำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา)

กลุ่มทอผ้าไหม บ้านอ่างเตย

กลุ่มทอผ้าไหมบ้านอ่างเตย อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เดิมเป็นการทำขึ้นเพื่อใช้ภายในครัวเรือน หรือเป็นของฝากให้หมู่ญาติมิตร ต่อมาได้มีการพูดคุยกัน ในชุมชนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสนอความคิดต่อผู้นำชุมชน จึงได้จัดตั้งกลุ่มเป็นกลุ่มทอผ้า สมาชิกเริ่มแรก ๓๖ คน ปัจจุบันสมาชิก ๘๑ ราย นางพิกุล สวัสดิ์ เป็นประธานกลุ่ม (รุ่นที่ ๓) นางประยูร อนันต์ เป็นประธานที่ปรึกษากลุ่ม และนายสำราญ ทรัพย์ประสาน อดีตสมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นที่ปรึกษากลุ่ม กลุ่มมีพื้นที่ ปลูกร่ม ๑๖๐ ไร่ มีห้องเลี้ยงไหมเอกเทศ จำนวน ๘๑ ห้อง ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ จากกรมหม่อนไหม เพื่อสร้างห้องเลี้ยงเพิ่มเติม ๑๐ ห้อง แก่เกษตรกรที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการปลูกร่มไหม เลี้ยงไหมแบบเน้นหนัก ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ กลุ่มจัดประชุมสมาชิกทุกวันที่ ๑ ของทุกเดือน เพื่อชี้แจงข่าวสารต่างๆ ให้ สมาชิกทราบ มีเงินทุนหมุนเวียนประมาณ ๒,๖๒๘,๐๐๐ บาท/ปี (เงินทุนจากการจำหน่ายเส้นไหมชั้น ๑ เป็นเงิน ๑,๗๔๐,๐๐๐ บาท เส้นไหมชั้น ๓ เป็นเงิน ๑๖๘,๐๐๐ บาท และหนอนไหมหรือดักแด้ เป็นเงิน ๗๒๐,๐๐๐ บาท ที่มา : กรมหม่อนไหม) กลุ่มมีปริมาณการผลิตใน ๑ วัน สามารถทอ (ลายมัดหมี่) ได้ประมาณ ๒๕ – ๕๐ เซนติเมตร/คน รูปแบบของผ้าไหมที่ทอจะมีหลายแบบหลายลายได้แก่ ผ้าลายมัดหมี่ผ้าพื้น (ไม่มีลวดลาย) ผ้าขาวม้า ผ้าโสร่ง และ ผ้าลวดลายตามที่ลูกค้าต้องการ ผ้าไหมมีประโยชน์ใช้สอยมากมาย โดยทั่วไปจะนิยมนำไปตัดชุดเสื้อผ้าสวมใส่ ดูสวยงามภูมิฐาน ผ้าไหมของกลุ่มบ้านอ่างเตยมีลวดลายสวยงาม ทอด้วยความประณีตจากภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น จึงถือเป็นการสืบทอดภูมิปัญญาและได้พิสูจน์ให้เห็นว่ามีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ โดยสามารถผลิตส่งสำนักพระราชวัง และเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของอำเภอบางบาล และสมาชิกกลุ่มได้มีการพัฒนาฝีมือการทอโดยตลอด

กลุ่มทอผ้าไหมบ้านอ่างเตย ได้จดทะเบียนจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนกับสำนักงานเกษตรอำเภอบางบาล ในนาม **วิสาหกิจชุมชนกลุ่มปลูกร่มไหมทอผ้าบ้านอ่างเตย** เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ กิจกรรม ปลูกร่มไหม เลี้ยงไหม และทอ ผ้ามีสมาชิกจำนวน ๘๔ ราย

กลุ่มทอผ้าไหมบ้านอ่างเตย มีคณะกรรมการกลุ่ม ดังนี้ (ข้อมูลวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘)

๑.	นางประยูร	อนันต์	ประธานกลุ่ม
๒.	นางสวัสดิ์	รูปดำ	รองประธาน
๓.	นางจิตนา	พาสัย	เลขานุการ
๔.	นางสุพล	ยอดรัก	เหรัญญิก
๕.	นางระเปียบ	ทะเรรัมย์	กรรมการ
๖.	นางมณีรัตน์	ยอดรัก	กรรมการ
๗.	นางผาย	กระแสน	กรรมการ
๘.	นางพิกุล	สวัสดิ์	กรรมการ
๙.	นางยุพิน	ทองคำ	ปฎิคม

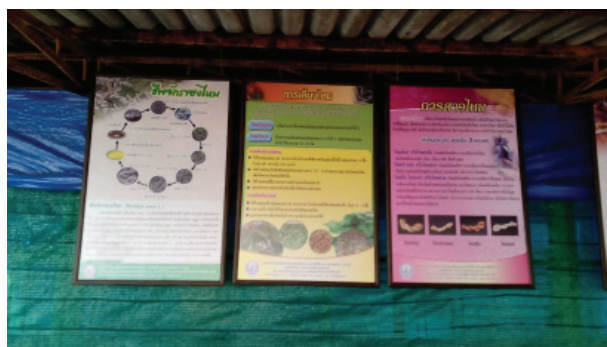
อุปกรณ์การทอผ้า

๑. กี่กระตุก
๒. กี่พื้นบ้าน
๓. จักรเย็บผ้า
๔. เครื่องกรอด้วยมือ

ผ้าที่ทอขายในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นผืน ทอด้วยมือ ยังไม่มีการตัดเย็บสำเร็จรูป ผ้าทอจะแบ่งเป็น

๑. ผ้าไหมแบบขาย (ลายผ้าขาม้า)
๒. ผ้าฝ้ายมัดหมี่
๓. ผ้าฝ้ายพื้นบ้าน
๔. ผ้าขาม้าฝ้ายสำเร็จรูป
๕. ผ้าฝ้ายสีสก็อต

ทั้งนี้ เส้นไหมจะทำเองในหมู่บ้าน โดยปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเอง ปัจจุบันนางประยูร อนันต์ เป็นประธานกลุ่ม ได้ทำหน้าที่สอนนักเรียน เยาวชน หรือผู้ที่มีความสนใจการทอผ้าไหม รวมทั้งเป็นวิทยากรหลักให้กับกลุ่มทอผ้าไหม บ้านอ่างเตย

สนใจกลุ่มทอผ้าไหมบ้านอ่างเตย สามารถติดต่อได้ที่ คุณประยูร อนันต์ อยู่บ้านเลขที่ ๓๑๒ บ้านอ่างเตย หมู่ที่ ๙ ตำบลท่าตะเียบ อำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา หรือ ผู้ใหญ่นิกร ทรัพย์ประสาน เบอร์ติดต่อ ๐๘๖-๑๐๙-๐๕๘๙

(อารียา บุญทวี ผู้เรียบเรียงข้อมูล เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ณ บริเวณศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเียบ อำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา)

กลุ่มถักไม้กวาด

หมู่ ๙ บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเกียบ อำเภوتاตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

“ดอกหญ้า” เป็นชื่อเรียก เป็นภาษาภาคกลางของผลผลิตจากพืชชนิดหนึ่ง ซึ่งในแต่ละภาคจะเรียกไม่เหมือนกัน เช่น ภาคเหนือ เรียกว่า “ดอกกก” ภาคใต้ เรียกว่า “ดอกอ้อ” ภาคอีสาน เรียกว่า “ดอกแขม”

ดอกแขม เป็นหญ้าชนิดหนึ่งขึ้นอยู่ตามที่เชิงเขาหรือพื้นที่สูง เป็นพืชล้มลุก ชอบอากาศเย็น ดินทรายเป็นกรวด บริเวณเชิงเขาหรือพื้นที่สูง มีอยู่ ๒ ประเภท คือ แบบแข็ง และ แบบอ่อน แต่ที่นำมาทำไม้กวาด คือ ดอกแขมแบบอ่อน ส่วนใหญ่จะเก็บดอกในช่วงเดือนธันวาคม – กุมภาพันธ์ ซึ่งดอกแขมนิยมนำมาทำเป็นไม้กวาดมาช้านาน โดยจะมีชื่อเรียกต่างกันไปตามภูมิภาค การทำไม้กวาดของหมู่ ๙ บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเกียบ อำเภوتاตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ถือว่าเป็นภูมิปัญญาที่มีการถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา ซึ่งคนในชุมชนทำเป็นอาชีพเสริม สร้างรายได้ให้กับครอบครัวตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขั้นเตรียมการ

๑. นำดอกแขมมาทำความสะอาด และตากแดดแห้งประมาณ ๕ วัน
๒. แยกดอกแขมไว้เป็นกอง ตามความยาวของดอก

ขั้นทำไม้กวาด

๑. นำดอกแขมมาฉีกออกจากกัน ขนาดยาว ขนาดกลาง ขนาดสั้น
๒. นำดอกแขมสั้น มาถักใส่ด้ามตรงกลางก่อน และนำดอกแขมขนาดกลางและขนาดยาว มาถักใส่ด้าม
๓. มัดไม้กวาดตามพอเหมาะ จนได้ไม้กวาดดอกแขมหนึ่งด้าม

ปัจจุบันกลุ่มไม้กวาดอ่างเตยจะผลิตไม้กวาดได้ ๑ วัน ต่อ ๒๐ ด้าม ซึ่งจำหน่ายด้ามละ ๕๐ บาท และได้นำไม้กวาดไปส่งที่เขาคินซ็อน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งนี้ ไม้กวาดบ้านอ่างเตยมีจุดเด่น คือ ความคงทนและเมื่อใช้กวาดแล้ว ดอกแหมะจะไม่หลุดออกจากด้าม ซึ่งเป็นภูมิปัญญาของชุมชนที่ถ่ายทอดต่อกันมา นำไปสู่การสร้างรายได้ให้กับชุมชนบ้านอ่างเตย

ผู้สนใจสามารถติดต่อได้ที่ คุณสมควร พรหมจันทร์ สมาชิกกลุ่มผักและไม้กวาดบ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเกียบ อำเภอท่าตะเกียบ เบอร์โทร ๐๘๗-๑๔๕-๗๐๙๕
(อารียา บุญทวี เป็นผู้เรียบเรียงข้อมูลกลุ่มผักและไม้กวาด วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๘)

สินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน
อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

พรมเช็ดเท้าแฟนซี

เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำจากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยนางอัมพร กานต์วิศ อยู่บ้านเลขที่ ๕๕๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกาตาตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้สืบทอดภูมิปัญญาการทำพรมเช็ดเท้าจากผู้เป็นมารดา แต่เดิมได้ทำใช้ภายในครัวเรือน ต่อมาเมื่อมีผู้นิยมเนื่องจากพรมเช็ดเท้าแฟนซีทำจากเศษผ้ายี่ตักวัสดุเหลือใช้ราคาไม่แพง มีสีสันลวดลายสวยงาม ใช้ทน ง่ายต่อการทำความสะอาด มีผู้สนใจสั่งไปจำหน่าย จึงได้ตั้งกลุ่มอาชีพการทำพรมเช็ดเท้าแฟนซีขึ้น มีสมาชิกจำนวน ๒๕ คน ได้เป็นสินค้ามาตรฐาน OTOP ของจังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่มาของภาพ : <http://www.thaitambon.com/product/๑๔๓๕๑๕๑๑๕๕>

ไม้กวาดดอกแหม

ทำจากดอกแหม ซึ่งเป็นต้นหญ้าธรรมชาติชนิดหนึ่งที่มีดอกอ่อนนุ่ม เมื่อนำมาตากแดดให้แห้งแล้วจะสามารถนำไปใช้ในการปัดกวาดฝุ่นละอองได้เป็นอย่างดี วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ทำคือต้นหญ้าดอกแหมและไม้โมก ซึ่งเป็นวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น คุณสมบัติของต้นหญ้าดอกแหม ขนของช่อดอกจะอ่อนนุ่ม เหนียว ไม่หลุดร่วงง่ายเมื่อเวลาใช้ปัดกวาดผิงฝุ่นละออง

วิธีการทำ นำต้นหญ้าดอกแหมมาตากแดดให้แห้ง แล้วดึงดอกแหมออกมาเป็นช่อๆ ใช้เชือกฟาง (เชือกพลาสติก) มัดช่อดอกแหมเป็นกำๆ แล้วนำไปมัดเข้ากับไม้โมกที่ใช้ประกอบทำเป็นด้ามไม้กวาดให้แน่น

ปัจจุบันมีนางหัสสา เทียมสิงห์ อายุ ๕๒ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๖๐ หมู่ ๑๙ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกาบัง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นผู้ผลิต และจำหน่าย ซึ่งวันหนึ่งๆ ทำได้ประมาณ ๑๐ ด้าม ขายในราคาด้ามละ ๕๕ บาท

ที่มาของภาพ : <http://www.thaitambon.com/product/๑๔๓๕๑๕๕๕๓>

ดอกไม้ประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ

ผลิตภัณฑ์หมวด : ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก

ประวัติความเป็นมา

กลุ่มอาชีพดอกไม้ประดิษฐ์จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยนางรุ่งอรุณ โกทอง เป็นประธานกลุ่มร่วมกับเพื่อนบ้าน และชุมชนโดยรอบ ซึ่งประธานกลุ่มเคยเป็นลูกจ้างเก็บซากพืชให้กรมป่าไม้ทำวิจัยเป็นเวลาประมาณ ๒ ปี ๘ เดือน จากการสังเกตลักษณะของวัสดุที่เก็บส่งวิจัย จึงริเริ่มนำมาประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์จากวัสดุธรรมชาติ เพราะเล็งเห็นคุณค่าของวัสดุธรรมชาติเหล่านั้น จึงนำมาใช้ประโยชน์เป็นสิ่งประดิษฐ์พวกดอกกล้วยไม้ติดบนดอกไม้ขนาดต่างๆ เพื่อประดับและตกแต่งบ้านเรือน เพิ่มความสวยงาม อีกทั้งยังช่วยเพิ่มมูลค่าแก่วสดุเหลือทิ้งจากธรรมชาติ สร้างงานและรายได้ให้แก่ชาวบ้าน สนับสนุนการประกอบอาชีพในชุมชน เสริมสร้างเศรษฐกิจของชุมชนให้เข้มแข็ง

ที่มา : <http://www.thaitambon.com/product/๑๑๓๑๖๑๐๑๙๗>

ความสัมพันธ์กับชุมชน

การจัดตั้งกลุ่มเกิดจากการชักชวนกันของชาวบ้าน เพื่อรวมกลุ่มในการสร้างสิ่งประดิษฐ์ด้วยการลองผิดลองถูกของสมาชิกกลุ่ม และแสวงหาความรู้จากการอบรมร่วมด้วย ก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในกลุ่มที่ผ่านอุปสรรคต่างๆ ด้วยกัน เอื้ออาทรในยามที่สมาชิกมีปัญหา และบ่อยครั้งมีการเผยแพร่องค์ความรู้

กระบวนการผลิต

วัตถุดิบและส่วนประกอบ

๑. เมล็ดหมากนวล (๑๐๘/ชิ้น) ๑๒ บาท
๒. ค่าเช่าเมล็ด (ร้อยละ ๓) ๒๒ บาท
๓. ค่าเช่าเมล็ดและใส่เกสร (ร้อยละ ๓) ๑๓ บาท
๔. ค่าดอกไม้ (เฉลี่ย ๒๐/๑ ชิ้น) ๘๐ บาท
๕. ค่าตัดแต่ง ล้าง และทาแล็กเกอร์ ๔๐ บาท

๖. แลคเกอร์ ๙๕ บาท
 ๗. ทินเนอร์ ๔ บาท
 ๘. เทปพัน ๕ บาท
 ๙. ลวด ๑๐๔ บาท
 ๑๐. เกสร ๒๒ บาท
 ๑๑. ใบบัว ๓๘๔ บาท
 ๑๒. กาว ๔๐ บาท
 ๑๓. ค่าประกอบชิ้นงาน ๑๐ บาท
- รวมเป็นเงิน ๙๔๒ บาท

ขั้นตอนการผลิต

๑. นำเมล็ดหมากนวลสดมาเพาะเปลือกออก ตากให้แห้งสนิท
๒. เจาะเมล็ดหมากนวลด้วยสว่าน พร้อมกับใส่เกสรเข้าไปด้านใน เลือกสีได้ตามต้องการ
๓. นำมาติดลวดจัดเป็นช่อแล้วพันด้วยเทปสีเขียว
๔. การเตรียมดอกไม้ ตัดให้สวยงาม ล้างทำความสะอาด และทาด้วยแลคเกอร์
๕. นำช่อดอกหมากพร้อมใบบัวสำเร็จรูปมาประกอบลงบนดอกไม้ด้วยการร้อย

เทคนิค/เคล็ดลับในการผลิต

วัสดุจากธรรมชาติทั้งหมดสามารถประกอบเป็นชิ้นงานเพื่อเพิ่มมูลค่าได้ทั้งหมดขึ้นอยู่กับจินตนาการและประสบการณ์ของผู้เก็บวัสดุธรรมชาติเหล่านั้น ตลอดจนผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์และการประกอบชิ้นงาน

กลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ

ที่อยู่ ๕๖๔/๑ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ๖๔๑๖๐

โทร. ๐๘-๔๘๘๑-๗๘๐๖

ประธานกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

นางรุ่งอรุณ โถทอง

ที่อยู่ ๕๖๔/๑ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ๖๔๑๖๐

โทร. ๐๘-๔๘๘๑-๗๘๐๖

แหล่งจำหน่ายผลิตภัณฑ์

๑. กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์จากวัสดุธรรมชาติ บ้านเลขที่ ๕๖๔/๑ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ๖๔๑๖๐ โทร. ๐๘-๔๘๘๑-๗๘๐๖

๒. งานแสดงสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของอำเภอกำแพงแสน และจังหวัดนครปฐม

๓. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่ว่าการอำเภอกำแพงแสน หมู่ที่ ๔ ตำบลกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ๖๔๑๖๐ โทร. ๐-๓๘๕๐-๘๐๒๒

ผ้าไหม – ผ้าฝ้ายอ่างเตย

กลุ่มทอผ้าไหม :

ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีบ้านอ่างเตย เลขที่ ๑๓๓/๑ หมู่ที่ ๙ ตำบลท่าตะเียบ อำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๑๖๐

ในชุมชนแห่งนี้ส่วนใหญ่บ้านเรือนจะอาศัยอยู่ติดกัน

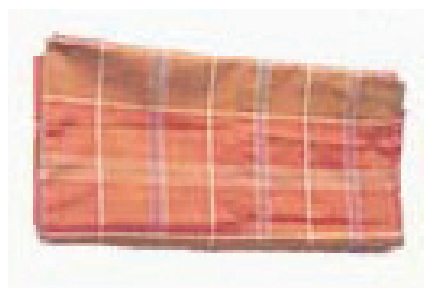
เรื่องราวของผลิตภัณฑ์/ภูมิปัญญา : มีจำนวน ๓๖ หลังคาเรือน

การจัดการ : จัดตั้งเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ สมาชิกก่อตั้งมี ๔๑ คน ปัจจุบันมี ๓๖ ครัวเรือน

สภาพพื้นที่ : ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีบ้านอ่างเตย

การรวมกลุ่ม : การขอให้สมาชิกแต่ละรายรับงานจากหัวหน้ากลุ่มไปทำที่บ้านแล้วนำไปจำหน่ายร่วมกันหรือตามที่ลูกค้าสั่ง

ผลิตภัณฑ์หมวด : ผ้าและเครื่องแต่งกาย

ที่มา : <http://www.thaitambon.com/product/๐๑๑๑๒๔๒๓๔๕๓๗>

กลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีบ้านอ่างเตย เลขที่ ๑๓๓/๑ หมู่ที่ ๙ ตำบลท่าตะเียบ อำเภอท่าตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๑๖๐

ติดต่อ : นางสาวจิตรา วงศ์คง / โทร : (๐๓๘)๕๐๘๐๒๒

กระเป๋าระดับลายผ้าขาวม้า และหมอนช้างระดับลายผ้าขาวม้า

ผลิตภัณฑ์หมวด : ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก

เรื่องราวของผลิตภัณฑ์/ภูมิปัญญา :

โครงการอบรมอาชีพ กระเป๋าระดับลายผ้าขาวม้า และหมอนช้างระดับลายผ้าขาวม้า ของการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอท่าตะเกียบ เพื่อส่งเสริมอาชีพชุมชน และสร้างเอกลักษณ์ส่งเสริม ภูมิปัญญา รักษาลายวัฒนธรรมพื้นบ้าน สร้างสัญลักษณ์ เพื่อร่วมอนุรักษ์ช้าง และทรัพยากรป่าไม้ป่าเขาอ่างฤๅไน อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทราไปด้วย ทั้งยังได้รับการสนับสนุนวิทยากรสร้างสรรค์ผลงานหัตถกรรม โดยทีมงานศูนย์โนอาห์ “ศึกษา พัฒนา บริการ” จนเป็นจุดเริ่มต้นของผลิตภัณฑ์งานหัตถกรรมฝีมือออกมาสู่สายตา และยังมีอีกหลายรูปแบบที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ชาวบ้าน

กระเป๋าระดับลายผ้าขาวม้า และหมอนช้าง ระดับลายผ้าขาวม้า แขนดแรกของท่าตะเกียบที่ช่วยลดโลกร้อน และการอนุรักษ์ ดูแลช้างไทย ห่วงใยสัตว์คู่วิถีชีวิตของชาวไทยมาแต่โบราณยุคสร้างชาติ มาวันนี้หากขายดีมีรายได้เราจะขอแบ่ง ผลกำไรสัก ๒ - ๓ % เพื่อปกป้องดูแลเหล่าลูกหลานช้างป่าให้อยู่อย่างมั่นคงต่อไป

กลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

ที่มาของภาพ : http://firstinthatakiap.blogspot.com/๒๐๑๕/๐๒/blog-post_๙.html

สนใจติดต่อ

๑. ครูต้น : โทรฯ ๐๘๙-๗๔๗๘๓๖๘
Facebook : <https://www.facebook.com/ton.cristan>
๒. ครูอิง : โทรฯ ๐๙๘-๓๐๘๘๓๔๔
Facebook : <https://www.facebook.com/nong.nueing>
๓. คุณช้าง : โทรฯ ๐๙๘-๔๗๖๗๘๗๓ Line ID : thainoah
Facebook : <https://www.facebook.com/somchai.thonglek>

กลุ่มหัตถกรรมสิ่งประดิษฐ์นกกาสาริกาไม้มงคล

ผลิตภัณฑ์หมวด : ของใช้/ของประดับตกแต่ง/ของที่ระลึก

ชื่อผู้ประกอบการ : กลุ่มหัตถกรรมสิ่งประดิษฐ์นกกาสาริกาไม้มงคล

ประเภทผู้ประกอบการ : กลุ่มผู้ผลิตชุมชน

กลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

นายพุทธ สุขสวัสดิ์ดี

๒๐๔/๓ หมู่ ๑๗ ตำบลคลองตะเกรา อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ๒๔๑๖๐

แหล่งท่องเที่ยว

อำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา

ศาลเจ้าพ่อเขากา

“เจ้าพ่อเขากา” เป็นทหารสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช กรุงธนบุรี ไม่ทราบถิ่นกำเนิดว่าอยู่ ณ ที่ใด ในครั้ง สมัยพระเจ้าตากสินมหาราชทรงยกทัพไปตีเมืองจันทบูรณ (จังหวัดจันทบุรีในปัจจุบัน) ได้ใช้เส้นทางเดินทัพ ผ่านอำเภอบางคล้ามาตามลำคลองท่าลาด ผ่านอำเภอพนมสารคาม สนามชัยเขต ท่าตะเกียบและตั้งค่ายพักทำกระดาน บ้านท่าคาน หมู่ที่ ๒ ตำบลท่าตะเกียบ เจ้าพ่อเขากาได้เกิดเจ็บป่วยขึ้นมา ในสมัยนั้นเครื่องเวชภัณฑ์ ยารักษาโรค หาได้ยาก จนกระทั่งเสียชีวิตลง เพื่อนทหารได้ทำการฝังศพบริเวณวังท่ากระโดน และได้สร้างศาลเล็กไว้ใกล้กับ บริเวณที่ฝังศพ ต่อมาได้แสดงอิทธิฤทธิ์ให้ชาวบ้านที่เดินทางผ่านไปมาพบเห็นอยู่เป็นประจำ ชาวบ้านท่าคานจึงร่วมกัน จัดงานเซ่นไหว้พร้อมกันในวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี และได้จัดให้เป็นประเพณีสืบกันมาทุกปี เช่น เผาข้าวหลาม เหล้า ยาสูบ บุหรี่ และหัวหมู เพื่อเป็นการสักการะ

ความเป็นมาในการก่อสร้างศาลเจ้าพ่อเขากา ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ กรมชลประทานได้ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ คลองสิียด ทำให้ศาลเจ้าพ่อเขากาบริเวณวังท่ากระดานได้รับผลกระทบน้ำท่วมขังจากการสร้างอ่างเก็บน้ำดังกล่าว นายพลอย ทิพย์รักษ์ (ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว) ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตะเกียบ ได้ทำหนังสือไปยัง หัวหน้าโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำฯ เพื่อขอใช้พื้นที่ในการดำเนินการก่อสร้างศาลเจ้าพ่อเขากา โดยมีผู้ใหญ่เฉลิม มาศมหิศร์ดี กำนันทวิ สารุชาติ กำนันมี สังฆทิพย์ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และพี่น้องประชาชนร่วมกันสมทบทุนในการดำเนินการก่อสร้าง โดยมีนายอั้งฮวด แซ่ลี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการวางผังการก่อสร้าง และนายคชาวุฒิ พลดาหาร เป็นผู้ควบคุมการก่อสร้าง ใช้งบประมาณ ในการก่อสร้างทั้งสิ้น ๑,๙๘๖,๕๒๖ บาท (หนึ่งล้านเก้าแสนแปดหมื่นหกพันห้าร้อยยี่สิบหกบาทถ้วน)

บวงสรวงเจ้าพ่อเขากา

จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีช่วงเดือนมีนาคม วิธีดำเนินการจะจัดงาน ๒ วัน ดังนี้

วันแรก จะมีการแข่งขันเผาข้าวหลามกันบริเวณหน้าศาลเจ้าพ่อเขากา ซึ่งชาวบ้านจะเข้าร่วมแข่งขันกันเป็นจำนวนมากมาย เนื่องจากถ้าชนะการแข่งขันจะได้รางวัล แต่จะชนะหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหา แต่จะนำข้าวหลามนั้นมาถวายเจ้าพ่อเขากา กลางคืนจะมีพรสพสมโภชตลอดคืน

วันที่ ๒ ทำพิธีบวงสรวงเจ้าพ่อเขากา ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๓ ค่ำ เดือน ๓ จะมีพิธีบวงสรวงแต่เช้ามีเครื่องบวงสรวงจะประกอบไปด้วย หัวหมู ไก่ พิธีบวงสรวงอื่นๆ โดยทั่วไป แต่สิ่งที่เพิ่มเติมในพิธีบวงสรวงเจ้าพ่อเขากาคือ ข้าวหลาม ยาเส้น เหล้าป่า เพราะเชื่อว่าเจ้าพ่อเขากาชื่นชอบมาก ต่อจากพิธีบวงสรวงจะเป็นพิธีสงฆ์ และในวันดังกล่าวจะมีผู้ที่เคารพศรัทธาเจ้าพ่อเขากาจากทั่วทุกสารทิศนำข้าวหลามมาถวายเป็นจำนวนมาก และในวันนี้ถ้าใครมาจะได้กินข้าวหลามอย่างอิ่มหนำสำราญใจทุกคน (จัดงานเดือน ๓ ขึ้น ๓ ค่ำ)

อ่างเก็บน้ำคลองสียัด

๑๔๐

อ่างเก็บน้ำคลองสียัด สำนักงานก่อสร้าง ๘ (โครงการสียัด) เป็นโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำบางปะกงตอนล่าง โดยการก่อสร้างเขื่อนดินปิดกั้นคลองสียัด เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำและช่วยบรรเทาอุทกภัยในพื้นที่บริเวณคลองสียัดตอนล่าง ซึ่งได้มีการศึกษาความเป็นมาเป็นไปได้ของโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำบางปะกงตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๔ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๒ คณะรัฐมนตรีมีมติให้กรมชลประทานดำเนินการศึกษาสำรวจออกแบบและก่อสร้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำในลุ่มน้ำบางปะกงและสาขา เพื่อให้เป็นแหล่งเก็บกักน้ำและบรรเทาอุทกภัย จำนวน ๘ โครงการ ประกอบด้วย โครงการคลองสียัด โครงการคลองระบมตอนล่าง จังหวัดฉะเชิงเทรา โครงการคลองพระสทิง โครงการคลองพระปรังตอนล่าง จังหวัดสระแก้ว โครงการห้วยโสม โครงการห้วยไคร้ โครงการลำพระยาธาร และโครงการใส่น้อย - ใสใหญ่ จังหวัดปราจีนบุรี โดยได้วางแผนก่อสร้างโครงการคลองสียัดไว้ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๕๒ รวม ๑๖ ปี เป็นงานจ้างเหมาทั้งหมด ราคาค่าก่อสร้างประมาณ ๔,๐๑๖ ล้านบาท มีพื้นที่ ๔๔,๐๐๐ ไร่ ความจุ ๔๒๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

ป่าเขาอ่างฤๅไน

ป่าเขาอ่างฤๅไน มีเนื้อที่ ๖๔๓,๗๕๐ ไร่ ซึ่งมีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่รอยต่อ ๕ จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และสระแก้ว ป่าแห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติมาก มีสัตว์ป่ามากมาย เช่น เนื้อทราย เก้ง กระต่าย วัวแดง เสือโคร่ง ฯลฯ และยังเป็นแหล่งดูนกชั้นเยี่ยม ซึ่งมีนกอยู่ราว ๒๐๐ ชนิด นอกจากนี้ ยังมีน้ำตกที่สวยงามอยู่ ๒ แห่ง คือ น้ำตกอ่างฤๅไน หรือน้ำตกบ่อทอง และน้ำตกเขาตะกรับ

ข้อมูลด้านที่พัก

- สวนป่าคลองตะเกรา โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๐๘-๑๔๑
- สำนักงานต้นน้ำภูไท โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๐๒-๐๐๒
- สำนักงานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาอ่างฤๅไน โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๐๒-๐๐๑
- สียัตรีสอร์ท โทรศัพท์ ๐๓๘-๕๕๖-๖๑๙๔, ๐๘๙-๘๑๖-๐๙๕๐

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. ประวัติวัดทั่วราชอาณาจักร เล่ม ๑๙ กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.

ข้อมูลจังหวัด. อำเภอท่าตะเกียบ. เข้าถึงได้จาก <http://www.website.chachoengsao.go.th/index.php/๒๐๑๔-๐๖-๒๓-๑๔-๑๓-๕๖/๒๐๑๔-๐๖-๒๔-๐๔-๕๓-๐๑/๔๕-๒๐๑๔-๐๖-๒๔-๐๖-๑๒-๒๙> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙.

จังหวัดฉะเชิงเทรา. (๒๕๕๓). คู่มือวัดและพระสังฆาธิการจังหวัดฉะเชิงเทรา. จังหวัดฉะเชิงเทรา : ศิษยานุศิษย์ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. ฐานข้อมูลกลางทางวัฒนธรรม. เข้าถึงได้จาก <http://www.mculture.in.th/artandculture/index/๔/๒๕/๐/๐/๒๔> ค้นเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙.

ประยูร อนันต์. ปราสาทขามบ้านด่านพิตรกรรม <http://www.m.culture.in.th.moc> สืบค้นวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ปิยะนันท์ มูลตรีมา. เอกสารข้อมูลทั่วไปอำเภอท่าตะเกียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา. ๒๕๕๙.

ประเพณีบั้งไฟ. เข้าถึงได้จาก <http://thai.tourismthailand.org> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙.

ประเพณีบั้งไฟ. เข้าถึงได้จาก www.oknation.net สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙.

ประวัติอำเภอท่าตะเกียบ. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/อำเภอท่าตะเกียบ>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

พระธงชัย อภิชาโต. (๒๕๕๙). เอกสารประวัติวัดวิระชัยโชติการาม. ฉะเชิงเทรา.

พระธีร รตินธโร. (๒๕๕๙). เอกสารประวัติวัด สำนักสงฆ์วิระพรหมยาน. ฉะเชิงเทรา.

พระสุบิน อธิจิตโต. (๒๕๕๙). เอกสารประวัติสำนักสงฆ์หนองเรือ. ฉะเชิงเทรา.

พระอธิการสมควร โกมล. (๒๕๕๙). เอกสารประวัติวัดเกาะกระทิง. ฉะเชิงเทรา.

วิชัย พงษ์โหมด และบุญมา พงษ์โหมด. งานวิจัย เรื่อง ประวัติการตั้งถิ่นฐานของชุมชนในจังหวัดฉะเชิงเทรา. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. ๒๕๕๗.

วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา จังหวัดฉะเชิงเทรา. (๒๕๕๒). กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ ในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จัดพิมพ์เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๖ รอบ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒.

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา. สินค้าและบริการด้านวัฒนธรรม. ฉะเชิงเทรา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา.

วัดกรอกสะแก. เข้าถึงได้จาก <http://www.lovethailand.biz/travel/th/๕๖-Eo.html>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

วัดเขาดลาด. แหล่งข้อมูล <http://www.lovethailand.biz/travel/th/๕๖-%E๐%B๘B๘%A๒.html>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

วัดเขาถ้ำแรด. แหล่งข้อมูล <http://www.lovethailand.biz/travel/th/๕๖-%E๐%B๘%๙๙.html>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

วัดท่ากลอย. แหล่งข้อมูล <http://www.lovethailand.biz/travel/th/๕๖-%E๐%B๘%๙๔.html>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

วัดท่าคาน. <http://www.lovethailand.biz/travel/th/๕๖-%E๐%B๙%๘๑%E๐%B๘%๘๑.html>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

วัดทุ่งยายชี. แหล่งข้อมูล <http://www.lovethailand.biz/travel/th/๕๖-%E๐%๒%E๐%B๘%A๑.html>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

วัดอ่างเตย. แหล่งข้อมูล <http://www.lovethailand.biz/travel/th/๕๖-%E๐%B๘%๙๔%E๐%B๘%A๒.html>. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙.

ศูนย์บริการข้อมูลอำเภอ. อำเภอท่าตะเกียบ. เข้าถึงได้จาก <http://www.amphoe.com/menu.php?mid=๑&am=๘๖&pv=๗> สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙.

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

พระครูพิสุทธธรรม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดป่าทุ่งสำ. เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙.
พระครูวิมลธรรมาภรณ์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดเนินสามทหาร. เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

พระณรงค์ศักดิ์ อติภักโท เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดหนองใหญ่. เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

พระเทพ จิตตบุญโญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดเขากล้วยไม้. เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

พระปลัดชาญ ธรรมชโย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดป่าเขาล้อม. เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

พระสมพงษ์ ธรรมสารโร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดห้วยโสม. เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

พระสุรศักดิ์ อานันโท เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดร่มโพธิ์ทอง. เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

พระอธิการนิคม วชิรญาณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดทุ่งยายดำ. เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

พระอธิการวิรัตน์ เตชบุญโญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่วัดหนองคอก. เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

หลวงพ่อดลวย ปภาโส เป็นผู้ให้สัมภาษณ์. วชิรพงศ์ มณีนันทวิวัฒน์ เป็นผู้สัมภาษณ์. ที่สำนักสงฆ์บ้านหัวฝาย. เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙.

ประยูร อนันต์. เป็นผู้ให้ข้อมูล, อาริยา บุญทวี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยี หมู่ ๙ บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

ประสิทธิ์ รูปต่ำ. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อาริยา บุญทวี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สวนไผ่ตง หมู่ ๙ บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

สมควร คงจันทร์. เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, อาริยา บุญทวี เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่กลุ่มทำไม้กวาด หมู่ ๙ บ้านอ่างเตย ตำบลท่าตะเียบ อำเภوتاตะเียบ จังหวัดฉะเชิงเทรา เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

